

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 114

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 17 d'octubre del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 8559/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla de formació i inserció laboral professional de l'any 2006. (**Decaiguda**). 5734
 - 2) **RGE núm. 8563/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a beneficiaris del Pla Europa per millorar les aptituds en idiomes europeus. 5734
 - 3) **RGE núm. 8560/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resultat de la campanya de prevenció i extinció d'incendis forestals d'aquest darrer estiu. (**Decaiguda**). 5735
 - 4) **RGE núm. 8568/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alemany i Cladera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a model de mobilitat. 5735
 - 5) **RGE núm. 8558/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Font i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a entrada en funcionament del Consorci de transports de Mallorca. 5736
 - 6) **RGE núm. 8557/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Vadell i Ferrer, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a recinte firal de Manacor. 5736
 - 7) **RGE núm. 8556/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a
-

informes d'adjudicació de l'hospital Son Espases.

5737

8) RGE núm. 8570/06, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Son Espases (I). 5738

9) RGE núm. 8571/06, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Son Espases (II). 5740

10) RGE núm. 8561/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acord signat per la Conselleria de Salut i Consum amb Glaxosmithkline. 5741

11) RGE núm. 8562/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nova escoleta a l'Hospital Son Llätzer. 5742

12) RGE núm. 8569/06, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a protecció territorial. 5742

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 6035/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a crisi de l'agricultura i ramaderia. 5743

III. MOCIÓ RGE núm. 8236/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a infraestructures educatives, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3693/06. 5752

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei d'iniciativa legislativa popular, RGE núm. 790/06, per la qual s'aproven mesures d'emergència en matèria d'ordenació territorial. 5759

V. Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment de tramitació directa i per lectura única al Projecte de llei RGE núm. 8238/06, de creació del Col·legi de Publicitaris i Relacions Públiques de les Illes Balears. 5776

VI. Debat i votació, si n'és el cas, del Projecte de llei RGE núm. 8238/06, de creació del Col·legi de Publicitaris i Relacions Públiques de les Illes Balears. 5777

EL SR. PRESIDENT:

Abans d'entrar a l'ordre del dia procedeix que el nou diputat, Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, presti la promesa o el jurament d'acatar la Constitució, l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, atesa la renúncia del Sr. Pere Sampol i Mas, d'acord amb l'establert a l'article 7.3 del Reglament de la Cambra. Prec al Sr. Antoni Alorda que s'acosti, per favor.

Honorable senyor, jurau o prometeu per la vostra consciència i pel vostre honor de complir fidelment les obligacions al càrrec de diputat del Parlament de les Illes Balears, el lleialtat al Rei, i de guardar i fer guardar la Constitució com a norma fonamental de l'Estat, així com l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears?

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sense renunciar al dret a l'autodeterminació del meu poble, sí, promet.

EL SR. PRESIDENT:

Ben arribat i molta de sort en la seva tasca.

(Aplaudiments)

El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 8559/06, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla de formació i inserció laboral professional de l'any 2006.

Primera pregunta, RGE núm. 8559/06, relativa a Pla de formació i inserció professional de l'any 2006, que formula el diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

No hi ha el Sr. Diputat, per tant aquesta pregunta decau.

I.2) Pregunta RGE núm. 8563/06, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a beneficiaris del Pla Europa per millorar les aptituds en idiomes europeus.

Passam a la segona pregunta, RGE núm. 8563/06, relativa a beneficiaris del Pla Europa per millorar les aptituds en idiomes europeus, que formula la diputada Sr. Carolina Torres i Cabañero del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller de Treball i Formació, quants de joves es beneficiaran del Pla Europa per millorar les aptituds en idiomes europeus? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula per part del Govern, el Sr. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintes):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, bon dia. Sr. Diputada, aquest any ja hem tret la convocatòria, han assolit les proves de capacitat per poder ser beneficiaris d'aquestes beques amb xifres superiors a les places màximes que tenim disponibles, les previsions que tenim disponibles per enguany són 457 joves, han superat les proves 455 a Mallorca, 69 a Menorca, 49 a Eivissa i 12 a Formentera. Per tant, s'ha hagut d'acudir a un sorteig davant notari i del resultat d'aquest sorteig sortiran efectivament totes les places previstes econòmicament, 457 assignades a fi que aquests joves puguin acudir durant tres setmanes de manera gratuïta, bàsicament a Irlanda o a Anglaterra per a l'idioma anglès, i a Alemanya per a l'alemany, i així millorar les seves aptituds i els coneixements d'idiomes.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 8560/06, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resultat de la campanya de prevenció i extinció d'incendis forestals d'aquest darrer estiu.

EL SR. PRESIDENT:

La tercera pregunta decau.

I.4) Pregunta RGE núm. 8568/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alemany i Cladera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a model de mobilitat.

Passam a la quarta pregunta, RGE núm. 8568/06, relativa a model de mobilitat que formula el diputat Sr. Antoni Alemany i Cladera del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ALEMANY I CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera. El nostre model territorial és un model que fa ús del territori de forma extensiva i això dona una força molt grossa a la mobilitat, mobilitat que ens permet arribar als distints punts allà on el ciutadà té els serveis que requereix. En aquesta comunitat s'ha optat pel fet que aquest model estigui compost sobretot pel cotxe, i això fa que els ciutadans tinguin la necessitat de tenir un cotxe particular i de traslladar-se d'un punt a l'altre mitjançant aquest cotxe. I precisament això fa que hi hagi exclusió social, una de les traves que té, perquè hi ha un col·lectiu important dels nostres ciutadans que no pot fer ús d'aquest cotxe i, per tant, pensam que és imprescindible fer

polítiques -que fins ara se n'han fet poques en contra d'unes polítiques molt agressives en qüestió de carreteres- s'han de fer polítiques, dic, en qüestió de transport públic.

I en aquesta línia li deman com valora el Govern el model de mobilitat que han triat que és potenciar carreteres i fer poc transport públic?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margarida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, li don la benvinguda en la primera intervenció, i li he de dir que el Govern valora de forma molt positiva el model de mobilitat que s'ha dissenyat, una xarxa de carreteres segures i modernes que s'havien d'afrontar a l'illa de Mallorca, amb el Pla de carreteres elaborat pel Consell de Mallorca que es traduirà també en un tercer conveni de carreteres amb el Ministeri de Foment i també, coincidisc amb vostè, un model de transport públic modern, amb un pla sectorial de transport públic que hem elaborat aquesta legislatura, que estam executant, que té com a eix fonamental una nova xarxa ferroviària, que estam executant amb un nou model com és el metro i l'estació intermodal, que de moment corre íntegrament a càrrec del Govern de les Illes Balears, el finançament, i que esperam, encara que duim més de dos anys esperant, esperam el finançament per part del Govern de l'Estat en compliment del REB.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. ALEMANY I CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, jo pens que l'autocrítica és necessària i en aquests temes podrien començar a aplicar-la perquè és evident que quan un camió bolca a una rotonda com va passar fa pocs dies a la rotonda de Sóller i queda col·lapsat tot un territori, qualche cosa falla i s'ha d'arreglar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margarida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament el Pla de carreteres del Consell de Mallorca i el nou conveni de carreteres del ministeri preveu solucionar totes les inversions a Palma: el Molinar, el tercer carril de la via de cintura, el tercer carril de l'autopista de Ponent, el segon cinturó de

Palma; tot això està previst al nou conveni de carreteres. Però jo compartesc amb vostè que la solució definitiva és afrontar les inversions en transport públic que està previst en el Pla director sectorial de transport públic, una modernització del nostre transport públic, i per això nosaltres en pocs mesos tendrem un nou model de mobilitat a escala urbana com és el metro.

El metro en el principal nucli industrial de la nostra ciutat com és el polígon industrial i en el principal nucli formatiu de la nostra ciutat com és la nostra universitat, i una inversió de futur com és l'estació intermodal que ens permetrà precisament l'ampliació de la nostra xarxa. I tot això, únicament i exclusivament amb la inversió del Govern de les Illes Balears, qui de moment ens està enganant és el Partit Socialista que per l'any que ve en els pressupostos generals de l'Estat hi ha zero euros per al transport ferroviari de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.5) Pregunta RGE núm. 8558/06, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Font i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a entrada en funcionament del Consorci de transports de Mallorca.

Cinquena pregunta, RGE núm. 8558/06, relativa a entrada en funcionament del Consorci de transports de Mallorca, que formula el diputat Sr. Joan Font i Rosselló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Sí, gràcies, Sr. President. Sra. Consellera de Transports, què suposarà per al sistema de transports la posada en funcionament del Consorci de transports de Mallorca? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, d'una manera global i sense entrar en detalls tècnics, aquest consorci té com a objectius principals la millora de la competitivitat dels serveis regulars de transports, mitjançant la reorganització i l'adequació dels serveis i el foment del transport públic regular en base a criteris d'eficiència, servei i respecte per al medi ambient. Però bàsicament l'objectiu principal que pretén és la implantació d'un nou sistema tarifari integrat, aquesta nova organització del sistema tarifari implicarà la divisió de l'illa de Mallorca en corones o zones tarifaries i serà indiferent el mode de transport emprat per la tarificació del servei. Es vol aconseguir un sistema més fàcil i senzill d'utilitzar per part dels usuaris.

En aquest mateix sentit de modernitat, es crearà i s'implantarà la targeta de transports que, a més d'oferir uns preus més competitius per a aquells viatgers habituals del transport públic, permetrà la connexió entre els diferents modes de transports, i establirà un temps màxim per a la realització del transbords gratuïts entre aquests diferents modes. Aquesta targeta incorporarà la tecnologia sense contacte i a més es podrà carregar de manera indefinida, amb la qual cosa estarem aportant un nou element de comoditat per al viatger. Volem facilitar els trajectes dels usuaris i incrementar així la competitivitat del transport públic.

Aquests elements, la targeta dels transports i el sistema tarifari integrat significaran una passa endavant en la modernització del sector del transport públic de la nostra comunitat amb la utilització de les noves tecnologies que ens permeten tenir la màxima informació i gestionar d'una manera molt més eficaç el sistema del transport públic.

El consorci precisament assolirà l'objectiu que a l'any 2012 el 25% del desplaçaments mecanitzats es facin amb transport públic, amb un increment anual del 2,5%. La implicació de tots els sectors afectats i l'ajuda de les dades obtingudes mitjançant els nous sistemes tecnològics faran que aquest objectiu es pugui realitzar.

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 8557/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Vadell i Ferrer, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a recinte firal de Manacor.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 8557/06, relativa al recinte firal de Manacor, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Vadell i Ferrer del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la setmana passada veiem a un mitjà de comunicació la notícia que Fires i Congressos havia decidit ajornar la Fira Tecnofusta, que s'havia de celebrar enguany, ja a finals d'aquest mes. Això ens va fer pensar tot d'una en un tema pendent que hi ha per Manacor, que és la construcció del recinte firal. Recordem, i ja s'ha dit altres vegades en aquesta cambra, que aquest recinte firal estava finançat amb fons europeus, amb l'Objectiu 2, i estava ja previst des de la passada legislatura.

La pregunta que formulam al conseller és la següent: què se n'ha fet d'aquests fons que estaven prevists i que suposaven un 50% de la inversió total? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Cardona, conseller de Comerç i Indústria.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Moltes gràcies, Sr. President. Com que evidentment no s'ha acabat ni s'ha fet el recinte firal, els fons que hi ha en el DOCUP estan pendents d'aquesta execució per atribuir-los fins a un 50% amb el finançament d'aquest recinte.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sí, gràcies, Sr. President. Segons les nostres informacions havien d'estar executats abans del 2007. El 2007 està a punt de venir, i nosaltres ens temem que hi hagi un perill i que aquests fons no es perdin. Sabem que hi ha hagut problemes de solars, sabem que hi ha hagut problemes que no són atribuïbles únicament i exclusivament a la conselleria, però creiem que ja, com a mínim, s'haurien de fer les passes necessàries per reservar aquests doblers. No sé si la conselleria ho ha fet.

La nostra preocupació va en dos sentits. Un, aquesta infraestructura tan necessària per a Manacor, que fa tan de temps que es promet i que no s'ha realitzat i que és una eina fonamental per dinamitzar l'economia de la comarca, no només de Manacor, sinó de la comarca. I per l'altre, una cosa que no entenem de cap manera i no s'ha explicat, és per què enguany, el 2006, dos anys després de la darrera fira Tecnofusta, que tant d'èxit va tenir, s'ha decidit suspendre-la i no sabem per quins motius, i ara diuen que s'ajornarà fins al 2008. Crec que d'una manera o de l'altra la conselleria ha de vetllar per tal que aquella comarca tenguí els recursos necessaris, tenguí les eines necessàries com perquè la indústria de la fusta i la indústria del moble, que és un dels motors de l'economia de la zona, no es perdi.

Per tant, Sr. Conseller, li demanam que es posi les piles i que almanco garanteixi que aquests doblers no es perdran i també que tenguí una especial atenció a la indústria manacorina que la veritat és que necessita més d'una empenta ja que tenim, hem tengut, la desgràcia, per dir-ho de qualque manera, que la indústria de la perla vagi una miqueta de capa caiguda. Per tant, almanco que hi hagi una compensació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Diputada, efectivament el pla temporal del DOCUP és del 1999 al 2006, i per tant, fins el 31 de desembre del 2006 és vigent, però després, jo em pensava que això vostè ho coneixia, després hi ha un període transitori que arriba fins el 31 d'octubre del 2008, durant el qual totes les despeses compromeses, o més ben dit, totes les previsions d'aquest DOCUP es poden encara

comprometre i per tant, si aquest projecte s'executa o més ben dit, s'adjudica abans d'aquestes dates entra dins el finançament del DOCUP. I jo estic convençut que abans del 31 d'octubre del 2008 hi haurà qualque cosa a Manacor, primer.

Segon, cert és que es va incloure dins el DOCUP del 1999, és a dir, es va fer aquesta previsió a l'anterior legislatura, cert. El que també és cert és que quan jo vaig arribar a la conselleria no vaig trobar absolutament res del recinte de Manacor, res, ni un paperet, ni una previsió, ni un estudi de necessitats, jo tampoc no crec que fos, en dos anys o en tres, poder executar i tenir ja el solar, però fixi's, no hi havia absolutament res.

I m'alegra que avui manifesti aquesta necessitat, és a dir, que hagin canviat d'opinió i que, quan vostès tenien la possibilitat, vostès precisament, i ho dic perquè de la Conselleria d'Economia, Comerç i Indústria era responsable el PSM, vostès tenien l'oportunitat de deixar ja un fonament fet per poder tirar endavant. No hi havia res. No hi havia res. I jo li asseguro que quan acabi aquesta legislatura hi haurà qualque cosa, hi haurà el projecte i possiblement s'estigui començant a treballar en aquest recinte.

Moltes gràcies, Sr. President.

I.7) Pregunta RGE núm. 8556/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a informes d'adjudicació de l'hospital Son Espases.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm. 8556/06, relativa a informes d'adjudicació de l'hospital Son Espases, que formula el diputat Sr. Miquel Ramon i Juan del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en relació amb l'adjudicació de l'hospital de Son Espases, en primer lloc es va eliminar l'oferta més barata i ni tan sols es varen contestar les al·legacions d'aquesta empresa, després es va proposar l'adjudicació a l'oferta més cara de totes les que s'havien presentat. Davant l'escàndol que es va produir es va fer una mica de marxa enrere i es va demanar un dictamen al Consell Consultiu. Bé, amb això es va aconseguir crear un enfrontament i un descrèdit del mateix consultiu que amb una decisió política i per una majoria molt fràgil, i amb una forta discrepància, manifestava amb vots particulars acceptar la tramitació feta pel Govern.

Bé, ja tenim dos organismes qüestionats, que han hagut de suportar pressions polítiques: la mesa de contractació i el Consell Consultiu. Amb la nova consulta al Col·legi d'economistes i d'enginyers per tal que en el termini d'un mes diguin si ratifiquen o rectifiquen l'informe fet per aquesta consultora privada que contractaren a dit, què pretenen des del Govern? Tal vegada, sotmetre a més institucions a la mateixa pressió política mentre defugen les seves pròpies responsabilitats?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Ramon, la decisió d'enviar petició d'informe als col·legis professionals d'economistes i d'enginyers ha estat de la mesa de contractació que, per cert, també va decidir, i per majoria, que tot el procés estava ajustat a la legalitat i que s'havia fet correctament, curiosament això sempre obliden dir-ho, però en qualsevol cas la mesa de contractació va estimar, per tal de fer un judici més objectiu i més imparcial sobre aquesta qüestió, seguir la recomanació del Consell Consultiu on deia que seria recomanable demanar els informes als col·legis professionals.

Jo crec que avui no hem de qüestionar, i vostè tampoc, la competència i la independència dels col·legis professionals. O és això, Sr. Ramon, el que vostè diu avui? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, com es diu al vot particular del Consell Consultiu, l'ib-salut estava obligat a emetre una resposta formal concretada en un vertader informe, això diu el vot particular. I això és el que havien fet i no han fet fins ara. La valoració del col·legis professionals no els eximeix tampoc de la seva responsabilitat. Si persisteixen en la seva intenció d'adjudicar l'hospital de Son Espases a l'oferta més cara, la responsabilitat serà exclusivament seva. Els ciutadans de les Illes Balears han de saber que aquesta responsabilitat serà exclusivament seva, i també que han renunciat a l'assessorament de les institucions públiques que tenen aquesta funció encomanada, i que han recorregut, perquè han volgut vostès, a una empresa de la seva confiança i ara tiren pilotes fora amb aquesta nova consulta.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Sr. Ramon, efectivament, la responsabilitat serà meva, però la responsabilitat de construir aquest hospital, perquè construir aquest hospital de referència, aquest nou hospital de referència, és una responsabilitat d'aquest govern perquè és un compromís amb tots els ciutadans i amb tots els professionals de l'hospital de Son Dureta, perquè se n'obliden de recordar això. Vostè fa la seva pel·lícula, li he dit moltes vegades, aquí l'únic que ha passat és que hi havia un informe on es proposava, es feia una proposta a la mesa de contractació d'adjudicar a una de les sis ofertes que s'havien

presentades, que per cert, qualsevol de les sis, jo n'estic satisfeta perquè podrien construir aquest hospital i a aquest govern li és igual sigui qui sigui, només vol que sigui la millor, hi havia aquest informe, es va sotmetre al Consell Consultiu i el Consell Consultiu va dir que tot estava bé, però que recomanava anar als col·legis professionals.

La mesa de contractació ha decidit això, aquest govern dóna suport a la decisió de la mesa de contractació, perquè no permetrà dubtes i el que vol és construir aquest hospital, que si tot va bé, esper que en el mes que la mesa de contractació ha donat als col·legis, aquests emetin els seus informes i per tant, puguem procedir a la seva adjudicació. Però, Sr. Ramon, jo li diré una cosa, és igual, a vostès els és igual, perquè l'únic que no volen és que aquest govern construeixi l'hospital de Son Dureta, si no haguéssim fet això, vostè avui m'estaria fent una altra pregunta, la mateixa al revés, m'estaria criticant la manca de transparència en l'adjudicació d'aquesta infraestructura perquè l'únic que no volen i l'únic que aquí queda clar és que aquest hospital sortirà endavant sense el seu suport, el seu, el del seu grup i el de tota l'oposició d'aquesta comunitat.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 8570/06, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Son Espases (I).

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 8570/06, relativa a Son Espases, que formula la diputada Sra. Francina Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, gràcies, Sr. President. Des del Grup Parlamentari Socialista ens veiem obligats una vegada més a presentar dues preguntes sobre l'escàndol polític de la construcció del nou hospital de referència a la finca de Son Espases Vell.

Aquestes preguntes van dirigides al Molt Hble. President del Govern de les Illes Balears, absent una vegada més en aquesta cambra parlamentària, i van dirigides específicament a ell perquè estam convençuts que és ell l'únic que sap el perquè d'aquest escàndol polític de construir l'hospital de referència a la finca de Son Espases. Com deia, d'aquesta qüestió n'hem parlat en moltes ocasions, però mai no hem aconseguit que el Govern de les Illes Balears expliqui per què realment es va oblidar del projecte consensuat de fer un nou hospital en el solar de Son Dureta i traslladar-lo al solar de Son Espases. Mai no han explicat el perquè d'aquesta decisió única i personal del president Matas.

I per tant, ens agradaria saber, que ens contestin, quan començaran aquest nou hospital de referència?, perquè si haguessin fet l'altre projecte, estaríem al 80% d'un nou hospital ja construït i en aquest moment tenim un simple ametllera.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, el president li va contestar la setmana passada i vostès tornen a insistir. Nosaltres contarem exactament el mateix perquè no hi ha res més, tot i que vostès es vulguin inventar la demagògia que s'estan inventant des del començament perquè és exactament el que hem dit, que vostès no volen que aquest govern construeixi l'hospital de Son Dureta. Però, en qualsevol cas, Sra. Armengol, aquest hospital començarà el més prest possible, hem demanat els informes, en el termini d'un mes, als col·legis professionals, una vegada siguin emesos aquests informes -que calcul que serà a principis del mes de novembre- es convocarà la mesa de contractació, s'adjudicarà a l'oferta que la mesa estimi oportú, es firmarà el contracte i es començaran les obres. Això és el realment important, Sra. Armengol, i no tot això que vostès es volen inventar, i que a més, ni aporten proves, ni han anat als jutjats, això vol dir que no ho tenen molt clar.

Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, gràcies, Sr. President. El president del Govern de les Illes Balears mai no ha contestat el perquè ha decidit canviar d'una forma unilateral l'hospital de referència a la finca de Son Espases. Això mai no ho ha contesta a cap ciutadà d'aquestes illes. I, Sra. Consellera, vostè continua mentint sobre aquest projecte de nou hospital a la finca de Son Espases, menteix des del primer dia, Sra. Consellera. Vostè va ser qui va dir que hi havia quatre opcions per fer, quatre solars per fer aquest hospital, mai no varen existir, qui no ho ha demostrat mai és vostè, Sra. Consellera, que és qui té la responsabilitat, perquè vostès són els que governen i vostès són els que han d'explicar als ciutadans de les Illes Balears per què han retardat quatre anys un nou hospital de referència a les Illes Balears. Expliqui per què han abandonat un projecte que estava consensuat socialment i políticament, que era més barat, que no destrossava una zona emblemàtica territorial com és la zona de La Real, i que ara estaríem en el 80% d'un nou hospital, i en canvi, amb la seva legislatura, allò que tenim és un ametllerar. Expliqui a la ciutadania què hi ha darrere aquest boicot de fer un nou hospital per a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, ho hem explicat moltes vegades, una altra cosa és que a vostès no els agradi. Ens varem presentar a les eleccions amb un programa electoral on es deia que es faria un nou hospital perquè el sector ho havia demanat. Aquesta és l'explicació i no n'hi ha més per molt que vostès en vulguin cercar. Però jo, Sra. Armengol, l'entenc, entenc el seu enuig, el del seu grup i el de tota l'oposició perquè sap què passarà? Idò que al final d'aquesta legislatura aquest govern haurà construït tres hospitals, que estaran en funcionament: Inca, Menorca i Formentera. No se'n riguin, i haurà començat l'hospital de Son Dureta, el nou hospital de referència i, en canvi, vostès no varen fer absolutament res.

És més, només varen ser capaços de fer un dibuix damunt un paper, això és el que realment els molesta. Però, Sra. Armengol, en política la coherència i el sentit comú són obligatoris, si falten després es paga, i vostès hauran d'explicar molt bé per què s'oposen, el que diu vostè, a un ametllerar, construir l'hospital de Son Dureta i destruint el territori, i en canvi, vostès no es varen oposar que es construís l'hospital de Menorca també en sòl rústic i devora una urbanització. L'hospital d'Inca també en sòl rústic i l'Hospital de Formentera també. És a dir, en aquests tres casos no s'hi oposen i en canvi, a Son Dureta sí, és perquè hi ha qualche cosa més darrera i és perquè no poden suportar que aquest govern posi en marxa l'hospital de Son Dureta. Però el farà, el farà i el posarà en marxa perquè és un compromís amb tots els ciutadans, amb el seu suport o sense el seu suport, Sra. Armengol.

Però jo crec que vostès en lloc de venir aquí a demanar això el que haurien de fer és mirar cap a Madrid i veure com van les seves negociacions per aconseguir que aquest hospital sigui finançat pel Sr. Rodríguez Zapatero, igual que està finançat un hospital a Astúries i no vol finançar a Balears.

Gràcies.

(Aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 8571/06, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Son Espases (II).

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 8571/06, relativa a Son Espases que formula la diputada Sra. Francina Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, gràcies, Sr. President. Contestam a aquest tema del qual el Govern de les Illes Balears manca d'arguments. Sra. Consellera, o qui em contesti aquesta pregunta, perquè aquesta pregunta segueix dirigida al Molt Hble. President del Govern de les Illes Balears que és l'únic que sap el perquè l'hospital es fa a Son Espases i no es fa a Son Dureta, perquè vostès no en tenen ni idea.

L'argument del perquè nosaltres no volem que...

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

L'argument del perquè nosaltres no volem que facin nous hospitals cau pel seu propi pes, precisament la crítica que està fent el Partit Socialista, i escoltin-la bé, és per què han retardat quatre anys un nou hospital de referència per a les Illes Balears. Aquesta és la crítica. Nosaltres el que voldríem és que l'hospital de Son Dureta estigués fet, allà on toca, allà on estava pactat, allà on no destruïa, allà on no era tan car per a les arques públiques de les Illes Balears, però vostès han tengut unes altres prioritats en aquesta legislatura. En aquesta legislatura han fet molta via a fer infraestructures sobredimensionades en el nostre territori, les macroautopistes que ha fet aquest govern, per aquestes sí que han tengut pressa. Per tant els deman: creieu que estaria bé qualificar la seva legislatura com la legislatura d'"autopistes sí, hospital no"? Moltes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies. El nostre eslògan com és clar i rampant és "infraestructures sí, hospitals quatre", davant l'eslògan del pacte d'esquerres que era...

(Aplaudiments i aldarull)

... davant l'eslògan del pacte d'esquerres, més anomenat pacte de retrocés per a aquesta comunitat, que era "infraestructures cap, hospital cap".

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, els arguments ...

EL SR. PRESIDENT:

Pregaria un poc de silenci, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Els arguments per part del Govern són zero i la demagògia és absoluta. La Sra. Estaràs quan parla d'aquest hospital ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

La Sra. Estaràs quan parla d'aquest hospital no té cap credibilitat perquè ens va arribar a dir, a aquesta cambra, que no es podia fer un nou hospital a Son Dureta perquè a no sé quin hospital de no sé quin lloc d'Espanya es morien per aspergilus, per tant davant aquesta explicació de la vicepresidenta, a nosaltres no ens mereix cap credibilitat les respostes que pugui fer sobre un tema de major importància.

Aquest despropòsit de Son Dureta, aquest despropòsit de fer l'hospital a Son Espases té conclusions greus a les Illes Balears, qüestions: endeutament, aquest hospital ens constarà 150 milions d'euros cada any durant 30 anys; destrucció d'un territori que la UNESCO diu que s'ha de protegir, l'entorn de La Real; però sobretot quatre anys de retard d'un nou hospital públic. Deixin-se de demagògies, i expliquin què hi ha darrere tot això, què hi ha en l'alteració de l'adjudicació de Son Espases, què hi ha en la ubicació en aquest solar, què hi ha en tot aquest procediment que és tan poc transparent, que té ombres de corrupció, Sra. Estaràs, i ha d'explicar clarament què ha passat amb tot aquest procediment. I aturi, per favor, aquest disbarat per a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, posi's tranquil·la.

(Remor de veus)

No estam d'acord amb l'ofensa permanent, ni amb el greuge i amb la confrontació de què vostè fa ús. Si em permet un suggeriment, a vostè, que es presenta de candidata, li recoman un curs de telegènia sense agressivitat accelerat per poder tenir debats...

(Més remor de veus i alguns aplaudiments)

...amb diàleg en aquesta comunitat autònoma.

No ofèn qui vol, sinó qui pot. Jo li donaré la resposta com a vicepresidenta del Govern que la representa fins i tot a vostè. Quatre hospitals, Sra. Armengol...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

...seran realitat, tres d'ells acabats abans que acabi la legislatura. Hospital de Menorca Mateu Orfila: atndrem més de 90.000 habitants. Hospital de Formentera: evitarem més de 4.000 desplaçaments. Hospital d'Inca: atndrem 125.000 habitants. El nou hospital de Son Dureta, per greu que li sàpiga: aconseguirem tenir més àrea d'investigació, dos heliports, 987 llits, quatre plantes i més alta tecnologia, 198 metres quadrats per pacient ingressat enfront del 98 que tenim ara. Amb la reforma només se n'aconseguirien 150; però també li he de dir que la reforma que vostè defensa tenia un termini de 6 a 8 anys, hagués estat acabada el 2013; el que nosaltres proposam sense cap dubte estarà acabat l'any 2010.

Per tant, Sra. Armengol, enfront de l'època del pacte, que de pressupost social varen gastar un 49,3% amb dades de l'any 2003, nosaltres amb dades d'aquest any, de l'any 2006, gastam un 67,7%. Per tant el nostre eslògan serà sense cap dubte més pressupost social, més infraestructures, més modernització, i aquest és el problema que té la Sra. Armengol. Com que vostè no podrà governar mai tota sola quan governi un dia -esperem que sigui llunyà-, haurà de governar amb un pacte d'esquerres i, per tant, passarà...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

... uno por el otro, la casa sin barrer.

Gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

I.10) Pregunta RGE núm. 8561/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acord signat per la Conselleria de Salut i Consum amb Glaxosmithkline.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta, RGE núm. 8561/06, relativa a acord signat per la Conselleria de Salut i Consum amb Glaxosmithkline, que formula el diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Hble. Consellera de Salut i Consum, quines millores suposarà

per al tractament dels nins asmàtics l'acord signat per la Conselleria de Salut i Consum amb Glaxosmithkline?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, Sr. Munar, nosaltres efectivament des de la conselleria, a més de completar la xarxa d'infraestructures, que és molt important, també intentam millorar el servei sanitari, i precisament aquest qüestió per la qual vostè em demana, la posada en marxa del Pla d'asma infantil, és un exemple de com es millorarà de manera més que considerable l'atenció als nins amb asma d'aquesta comunitat autònoma.

Gràcies a un acord que tenim amb el laboratori Glaxosmithkline podrem, amb una inversió de 250.000 euros aportats per aquest laboratori, equipar tots els centres de salut amb espiròmetres de tal manera que es pugui fer un diagnòstic més avançat, precoç i, a més, de caire preventiu, de cara a aquesta patologia i als nostres infants. A més també aquest acord ens permetrà una cosa molt important i que és la primera vegada que es fa a tota Espanya, i és que podrem finançar les cambres d'inhalació infantil; és a dir, fins ara un pare, una mare que tenien un nin amb asma havien d'adquirir de la seva butxaca, amb un cost de 40, 50 euros, una cambra per tal de poder subministrar-li el medicament. A partir d'ara i gràcies a aquest acord amb aquest laboratori aquestes cambres, prop de 5.000 a la nostra comunitat autònoma, seran finançades per la Conselleria de Salut i els pares no hauran desemborsar cap doblar en aquest sentit. També aquest acord ens permetrà donar una formació adequada als nostres professionals, sobretot dins l'àmbit d'atenció primària.

En definitiva, es tracta de posar en marxa aquest pla d'asma infantil per tal de, si no evitar la malaltia, que no podem, minimitzar els seus efectes per donar més qualitat de vida als nostres nins i adolescents, i també limitar o intentar que l'àmbit de resposta a aquesta malaltia sigui l'àmbit de l'atenció primària per evitar que els nins hagin d'anar a l'hospital per coses que realment no és necessari.

Per tant nosaltres continuam endavant, ja dic, gràcies amb aquest acord amb el laboratori, però que crec que incorporarà una qualitat assistencial realment important per als nostres infants que tenen asma.

Gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 8562/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nova escoleta a l'Hospital Son Llätzer.

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta, RGE núm. 8562/06, relativa a nova escoleta a l'Hospital de Son Llätzer, que formula la diputada

Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sra. Consellera de Salut, ens podria explicar quan pensa posar en marxa la nova escoleta de l'Hospital de Son Llätzer? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, l'escoleta infantil de l'Hospital de Son Llätzer, la primera escoleta hospitalària laboral que tenim a la nostra comunitat autònoma, va iniciar la seva activitat el passat dia 1 d'octubre. Des d'aquell dia s'ha començat a tenir entrevistes amb els professionals de l'Hospital de Son Llätzer per saber quines persones estaven interessades a dur els seus infants a aquesta escoleta. A dia d'avui aquesta escoleta ja està en funcionament amb aproximadament 9 nins, però té una capacitat màxima de 36 places per a nins entre 0 i 3 anys.

Li dic que estic especialment satisfeta per haver pogut dur endavant aquesta reivindicació que, a més, he de dir que era dels mateixos treballadors de l'Hospital de Son Llätzer, que ja feia molt de temps que la demanaven, i avui ja és una realitat. També he de dir que això ha estat possible gràcies a una subvenció de la Conselleria de Presidència a la Fundació de Son Llätzer i, ja li dic, és la primera de tota la comunitat autònoma i la segona de tota Espanya. En definitiva, es tracta d'avançar en les mesures de conciliació de la vida laboral i familiar, i sobretot a un àmbit com és el sanitari on hi ha torns, hi ha horaris una mica més complexos, i en qualsevol cas creim que és una bona mesura per a la satisfacció del personal sanitari, que també és un dels eixos, juntament amb la satisfacció dels usuaris, que marquen la política sanitària d'aquest govern.

Gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 8569/06, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a protecció territorial.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 12, RGE núm. 8569/06, relativa a protecció territorial, que formula el diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera d'Obres Públiques, en matèria de territori sense cap dubte l'illa més castigada és l'illa d'Eivissa. Per això li voldrem preguntar quines mesures de

protecció territorial ha impulsat o proposat la seva conselleria per a les illes d'Eivissa i Formentera en aqueixa legislatura.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputat, Sr. Diputat, la mesura de protecció territorial més important que ha proposat la meua conselleria a Eivissa i Formentera ha estat, sense cap dubte, la possibilitat que les Pitiuses tenguessin el seu pla territorial dins la legalitat. Em fa vergonya recordar-li que quan vàrem arribar al Govern Eivissa i Formentera incomplien el termini de quatre anys que marcaven les directrius d'ordenació territorial i les normes cautelars estaven a punt de decaure. Eren les úniques illes a les Balears en situació d'il·legalitat. Vàrem haver de dictar per via d'urgència la modificació de l'article 84 de les directrius d'ordenació territorial i vàrem haver d'ampliar de 4 a 6 anys el termini que tenia Eivissa per fer el seu pla territorial, que el consell -al qual vull felicitar- va aprovar dia 21 de març del 2005 i que conté moltíssimes mesures de protecció territorial.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, sap quina és la veritat?, i pareix mentida que no els faci vergonya no reconèixer-ho; que allò que han fet en realitat en matèria de territori ha estat, perquè aquest pla territorial no estigués fora de la legalitat, modificar en aquest parlament nou lleis i un decret, i això els havia de fer vergonya, perquè aquell pla territorial era una aberració, il·legal, a més.

Però, clar, vostès la protecció territorial no saben què és, només l'han sentida o l'han vista escrita en documents seus, o en un document: a l'exposició de motius del projecte -ja enterrat, per cert- de llei del sòl de les Illes Balears. I sap per què està enterrat?, perquè en realitat a vostès el que els interessa és el que han fet: mitjançant lleis específiques o amb lleis d'acompanyament el que han fet ha estat recuperar sòls desclassificats; eliminar i derogar una moratòria de camps de golf; reduir els parcs naturals a la mínima expressió, com el de Cala d'Hort, que és res, ara mateix; la legalització per diferents vies -dues amnisties han aprovat- d'habitatges il·legals, per intentar aprovar, entre d'altres, la casa del Sr. Cretu, que el seu partit hi està molt interessat; han agrupat finques només en sòl rústic, també, per intentar... -sòl rústic protegit-, amb el foment de la construcció; han aprovat la transformació de sòl rústic a

Eivissa i Formentera i l'han adaptat tot com a apte per a usos turístics. Aqueixa és la seva política territorial.

I a no ser que també en aquest cas, com vostè ha dit abans, estiguin pendents del finançament de Madrid, la seva política de protecció és inexistente, perquè té tres pilars, la seva política, i són la desprotecció, el foment de la construcció i l'especulació amb el sòl. Això és en el que es basa la seva política de protecció territorial. Que per un altre costat, com li he dit abans, només en aquell document ja enterrat i pels motius que li acab d'exposar, per això el varen haver d'enterrar, perquè no tenen protecció territorial ni creixement sostenible previst perquè no els interessa, perquè allò seu és desprotegir, allò seu és construir sense cap element de protecció i, a més a més, fomentar l'especulació territorial, Sra. Consellera. Aqueixa és la seva política. Llevat d'això desconeixen el significat de les paraules protecció i creixement sostenible.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

(Petit aldarull a la sala)

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, posi's tranquil. Jo entenc que a vostè el posi nerviós que li parli..., jo entenc que el posi molt nerviós que li parli del pacte de progrés i jo entenc que el posi molt nerviós que li recordi la seva realitat, però és així: vostès varen ser incapaços d'aprovar el Pla territorial d'Eivissa i Formentera; vostès varen incomplir les directrius d'ordenació territorial; vostès varen deixar Eivissa i Formentera en situació d'il·legalitat i en situació de perill jurídic. La Conselleria d'Obres Públiques va dictar una llei, la Llei 8/2003, per salvar aquesta situació i que, a més, contenia també altres mesures de protecció a Eivissa i Formentera...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

...com la modificació de l'article 14 de la LEN, que augmentava la superfície de parcel·la mínima en ARIP d'una hectàrea a dues hectàrees per a Eivissa, i d'una hectàrea a una hectàrea i mitja a Formentera.

Avui Eivissa i Formentera tenen pla territorial gràcies al Partit Popular. Vostè, com sempre, falseja la realitat. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

II. Interpel·lació RGE núm. 6035/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a crisi de l'agricultura i ramaderia.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 6035/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a crisi de l'agricultura i la ramaderia. Té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, des del Grup Parlamentari del PSM, preocupats per la marxa del sector primari, hem volgut interpel·lar el Govern en matèria d'agricultura i de ramaderia per saber les mesures que pensa dur a terme davant de la crisi de l'agricultura i de la ramaderia. És evident que aquest és un sector en crisi i, per tant, també és o hauria de ser evident que s'ha de prendre algun tipus de mesura per pal·liar aquesta crisi i donar un missatge d'esperança i de futur a les persones que hi treballen.

La mateixa consellera ha reconegut en diverses ocasions que el sector agrari en aquestes illes és un sector estratègic, i que té un paper dinamitzador i complementari del principal sector econòmic de les Illes Balears, que és el turisme. Per tant, si realment és un sector considerat estratègic per la mateixa consellera d'Agricultura hi hauria d'haver unes polítiques concretes ben definides que reflectissin aquesta estratègia.

Però la legislatura està a punt d'acabar, i excepte increment de personal i de despesa a FOGAIBA per tramitar just subvencions, encara no hem vist cap mesura, ni concreta ni definida, que porti il·lusió i esperança als pagesos, a les persones que estimen la seva feina, que estimen el camp i que creuen en un futur possible si el govern els fes un poquet de cas, en lloc d'escoltar-ne només uns pocs, com ha fet fins ara.

El primer gran problema que ens trobam actualment és que tenim un govern liberal, un govern tan liberal que creu que no ha de tenir línia pròpia d'actuacions en agricultura i ramaderia, que les propostes de les actuacions les ha de dur a terme el sector, cosa que tal vegada estaria bé si des de la conselleria s'escoltàs tothom i no només una part del sector agrari. Hi ha problemes al món de la pagesia, sector estratègic per a la consellera, però la consellera fa poca cosa per solucionar-ho. La veritat és que se'ns fa difícil creure que realment el Govern i la conselleria consideren el sector agrari com un sector estratègic.

I amb això només dos exemples molt clars: el Consell Econòmic i Social i les cambres agràries. S'han exclòs les organitzacions pageses del Consell Econòmic i Social, ja no hi tenen ni veu ni vot; si són considerades un sector estratègic, perquè se'ls va excloure del Consell Econòmic i Social?; perquè no és cert, vostès no creuen el que diuen. Això per una part. Tampoc no tendran veu ni vot dins la comissió liquidadora de les cambres agràries; tenien un esborrany de decret on participaven les associacions del món rural, però com que varen fer al·legacions a aquest decret -supòs que és per això-

se'ls va suprimir de la comissió liquidadora de les cambres agràries, tampoc no hi tindran veu i vot. Aquesta és la gran estratègia per al Partit Popular.

Per tant vostès han demostrat fins ara molt poc interès de la conselleria a resoldre els problemes i fins i tot a detectar les necessitats del sector. És cert que després d'algunes crítiques polítiques la consellera i el seu equip han sortit als mitjans de comunicació per anunciar ajudes futures, però que poc després ni s'han materialitzat. Una vegada s'han fet la foto per als diaris, ja no s'ha fet res pus després de l'anunci.

Miri, en el sector dels cereals, un sector que es troba en una situació difícil -està afectat per la reducció de les ajudes i també per una caiguda de preus-, en el moment de segar, en el moment de la recol·lecció va sortir als mitjans de comunicació la greu problemàtica que patia aquest sector dels productors de cereals. La situació era preocupant, i la consellera va decidir que havia de demostrar un suport del Govern als productors, i va dir que faria qualque cosa. Efectivament va fer cosa: la primera cosa que va fer va ser fer-se una foto amb un jove que havia caçat un conill, això sí, i va sortir molt bé, aquesta foto, i es va comentar aquí dins. Però, a més, en el Consell Agrari, vàreu assumir el compromís que hi hauria ajudes extraordinàries per compensar la baixada dels preus dels cereals; ja fa temps que el blat està segat, que és dins el sac, segurament ja han tornat deslligar el sac i tot, però, les ajudes, no les lligàreu, les prometèreu però en fermàreu cap ni una; ni se n'ha tornat a parlar, de les ajudes extraordinàries als productors de cereals per compensar la pèrdua de rendibilitat per la baixada dels preus. I ens agradaria saber si pensau fer-ho, si ho teniu previst per a la propera anyada, si pensau consensuar alguna mesura més enllà de fer-vos fotos més o menys bucòliques amb conills o sense conills amb tots els sectors implicats.

D'altra banda sabem que la Mesa Agrària demana a la conselleria una proposta que lligui la producció cerealista de Mallorca a les necessitats de la ramaderia. Voldríem saber què n'opina la consellera, si li pareix bé, si ho creu necessari, quin és el seu posicionament i si té alguna proposta clara per al sector dels cereals.

El sector lleter també té una situació crítica; necessita també aquestes propostes que evitin la desaparició d'aquest sector, sobretot a Mallorca. Per tant, des que sou consellera, què heu fet per millorar el sector lleter a Mallorca? Quines actuacions heu duit a terme que beneficiassin els productors de Mallorca? De moment l'única cosa que ha passat des que vós sou consellera ha estat abaixar els preus de la llei. No vàreu voler continuar els projectes iniciats l'anterior legislatura que, amb molt poca inversió pública, donaven molta rendibilitat al sector, a un sector que pateix i que, a més, ajudat -entre cometes- per l'abandonament subvencionat de les vaqueries, desapareixerà a Mallorca si no hi posau remei. I us demanam si realment hi voleu posar remei; pensau fer alguna cosa?; teniu prevista alguna actuació? Sobretot volíem saber per quin motiu us heu negat a elaborar el Pla estratègic del sector lleter aprovat per unanimitat en aquesta cambra. Normalment us acusam que escoltau poca gent, però és que no escoltau ni els vostres, perquè els vostres també votaren que sí al Pla estratègic del sector lleter, i voldríem saber per què una conselleria d'un

govern democràtic no fa cas a un parlament democràtic que per unanimitat li demana una cosa.

En el sector de la carn també voldríem saber quines mesures teniu per ajudar el sector de la carn. No n'hem vista cap, de proposta, per al sector boví. El sector porcí viu una situació dramàtica. Quines coses en positiu teniu per a aquests sectors? És cert que vàreu treure les ajudes per adaptar les instal·lacions a la normativa, i està bé que se'n donin, eh?, si no hi ha benefici difícilment els productors poden invertir en instal·lacions, per tant està bé que s'ajudi; però, referent a aquestes ajudes, heu escoltat tothom o només uns quants?; perquè ens han contat que es diu que, fluxet, fluxet, qui tenguí bo cobrarà més, i això és un desincentiu molt gros dins el món del camp, Sra. Consellera. Si les ajudes que oferiu fossin consensuades, escoltant tothom, tots els sectors, siguin del món que siguin, i tenguessin uns criteris objectius i clars, no hi hauria cap tipus de sospita. Però vós no escoltau tothom, només uns quants que no representen tothom.

No us heu proposat una campanya continuada per afavorir la comercialització, bàsica per poder donar sortida al món del camp. Hi ha hagut alguna proposta, és cert, amb una cadena de supermercats, però una campanya continuada durant tota la legislatura no ha existit, i voldríem saber si en pensau dur pel que en queda.

Manquen instal·lacions per trossejar el bestiar una vegada ha passat per l'escorxador, no hi ha sales de *despiece*, que deim, que afavoriria moltíssim la comercialització. No hi ha cap proposta ferma per a la industrialització, única possibilitat d'absorbir la totalitat de la producció en aquestes illes. Però vós no hi voleu apostar; durant tota la legislatura us heu omplert la boca que el sector agrari és un sector estratègic, però no heu fet res que demostràs que creieu realment. No heu fet res més que gestionar..., gastar més doblers per gestionar menys ajudes europees.

I ara, a final de legislatura, decidiu que és necessari destinar 600.000 euros, 100 milions de les antigues pessetes, a un macroestudi, una investigació de la realitat del sector agrari balear per al desenvolupament de l'estratègia que possibiliti la seva supervivència. Per tant sabeu que està en perill d'extinció, si hem de possibilitar la seva supervivència. Però fins tres anys després d'estar dins el Govern no heu fet res; després de més de tres anys de no voler escoltar més que una petita part del sector agrari, decidiu que s'ha de fer una investigació. I a més ho decidiu també d'esquena al mateix sector, sense comentar-ho ni amb les organitzacions professionals agràries, ni amb les cooperatives pageses, ni amb els tècnics del món agrari balear; ni tan sols no ho heu comentat amb el Consell Insular de Menorca ni amb el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, que tenen competències en agricultura i que tenen molt a dir en un estudi sobre el camp a les Illes Balears.

Una investigació que surt al BOIB a la secció d'anuncis particulars amb un termini de 15 dies, just 15 dies naturals, que si prèviament no se sabia que sortir difícilment hi havia possibilitat de presentar-hi. Una investigació adjudicada a una entitat, ICAM, una entitat de Sevilla, sembla ser que lligada a ASAJA-Sevilla, una entitat a la qual no es coneix activitat regular excepte l'organització de grans esdeveniments, grans

esdeveniments majoritàriament relacionats amb l'agricultura extensiva i amb el cultiu de transgènics, dos tipus d'agricultura que a Mallorca són inaplicables. Per tant, voldríem saber... És cert, és cert que varen dir en el moment de la presentació que aquesta investigació, que durarà 9 mesos...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Mascaró, per favor.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Ja acab, Sr. President, vaig accelerant. És cert que a l'hora de presentació de l'estudi, un estudi que ha de durar 9 mesos, varen dir que així mateix els tècnics vendran dues vegades, a les Illes, a estudiar el camp balear, és a dir, no serà tot fet a fora; però també es va dir que es confia que dia 15 de març del 2007 puguin tenir un primer document definitiu.

I jo li deman, Sra. Consellera: què preteneu amb aquest estudi?, què preteneu? Després de tres anys i mig de no escoltar el món rural d'aquestes illes preteneu, amb 600.000 euros, pagar la campanya electoral del 2007 al Partit Popular presentant aquestes propostes com a del Partit Popular en el moment de les eleccions? És aquest el sector estratègic que vós deis del món rural? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Vostè m'ha pintat un panorama que la veritat és que hi ha per abandonar i anar-se'n, eh? Sí. Des de la Conselleria d'Agricultura no s'ha fet res bé i, a més, no s'ha fet res. Això no és ver. Nosaltres entenem, com vostè bé ha dit, la importància dins la societat balear que té el sector agrari i el seu pes econòmic en la renda, ja que des del punt de vista cultura i històric, i ambiental i paisatgístic, resulta vital per a la nostra qualitat de vida i el manteniment de la nostra personalitat.

Però jo li faré un poquet... Per poder arribar a parlar de crisi és necessari prèviament realitzar un diagnòstic del nostre sector agrari.

La superfície geogràfica total del nostre arxipèlag és de 494.202 hectàrees, de les quals 204.455 hectàrees -això vol dir el 41%- estan dedicades a terres de cultiu, i destaquen més de 18.396 hectàrees en cultius ecològics, això vol dir el 8% sobre la totalitat d'aquestes hectàrees.

El nombre d'explotacions agrícoles apuntades fins al moment al Registre d'explotacions agràries és de 12.644 explotacions. Aquest registre és molt important per conèixer

quins dels nostres agricultors tenen l'activitat agrària com a principal i quins ho fan a temps parcial. Li he de destacar que aquest treball que estam fent en aquest sentit, abans de dia 5 de juliol d'enguany, l'esmentat registre només tenia apuntades 1.686 explotacions, per tant poc els va ... que vostès no duguessin exactament quins són els nostres agricultors i a quin temps es dediquen al món de l'agricultura. Nosaltres sí que hem començat un registre de totes les empreses, perquè hem de saber qui es qui i qui té tanta força i qui no en té tanta dins el món de l'agricultura i la ramaderia.

El nombre d'explotacions ramaderes és de 9.768. L'autoconsum en la producció intensiva i extensiva, això vol dir que aquestes 9.000 explotacions estan dins aquestes dues modalitats. El cens total de ramaders és de 741.000 caps, 496 d'oví, 165.000 de porcí, 46.000 de boví, 24.000 de caprins i 9.800 d'equí aproximadament.

Quant a la comercialització de productes de qualitat, existeixen 15 denominacions de qualitat, 7 de vins, 1 de formatge, 1 d'oli, 1 d'ensaimada, 1 de sobrassada i 4 begudes espirituoses. I 4 marques de garantia, si bé vull destacar que s'estan tramitant tres noves denominacions de qualitat i el pressupost destinat a la promoció agroalimentària supera el 2006 els 2.100.000 euros. Per tant, qualque cosa es fa i qualque cosa es destina perquè aquests productes puguin sortir al mercat. Quan vostès governaven aquesta xifra no era així, també li podré dir més endavant.

La producció agrària és, segons dades del PIB del 2005, de 335.800 euros, amb una renda agrària xifrada en 289.934 euros, dels quals 58.307 corresponen a subvencions públiques. A aquest respecte, destacar que el FOGAIBA gestiona prop de 130 línies de subvencions per a agricultors i ramaders. I l'augment de dotació pressupostària respecte d'exercicis anteriors és objectiu i evident.

Ja sabem que tenim un principal problema, és el problema de la insularitat. La insularitat determina uns costos de producció molt més elevats que a la resta de l'Estat, costos que es mengen els marges de rendibilitat i converteixen el sector, de vegades, diríem, poc atractiu, però que viu d'ell i pretén accedir-hi. Això sabem que la insularitat afecta més a les altres illes, a Menorca, a Eivissa i, com no, a Formentera, però des de la conselleria s'ha fet una feina, perquè sempre parlàvem d'insularitat i no sabíem mai què era la insularitat, vostès tampoc la feren aquesta feina, i va ser fer un estudi per part de la Universitat de les Illes Balears que ens quantificàs de què parlàvem, de quins doblers parlàvem i amb què érem perjudicats per la insularitat. Aquest estudi, el passat dia 13 de juliol, el vaig presentar personalment al secretari general del Ministeri, el Sr. Pucheu, i tenim prevista una reunió pròxima perquè ja està en condicions de dir-nos què faran o què deixaran de fer, però sí que estam en mans o està tot l'estudi presentat al ministeri.

Quines altres mesures aplicam per millorar la situació del sector? És primordial afavorir les iniciatives associatives, tendents a elaborar produccions agrícoles i ramaderes de qualitat i evitar la participació d'intermediaris els quals disminueixen els marges de rendibilitat del producte. El pagès no tan sols s'ha d'interessar a produir, sinó també l'hem d'ajudar a comercialitzar el seu producte en unes condicions de

bona qualitat que li permetin defensar el marge de rendibilitat que pretén. La majoria de consumidors cerca preu quan fa la compra, la meua tasca és assegurar la qualitat.

Aquesta consellera està al costat de totes les iniciatives que ens arribin en aquest sentit, com ja ha succeït amb estructures associatives conegudes per tots i per totes vostès, senyories, Agroilla, Fruita Bona, IllaCamp, Es Plet, Coinga, Ope Mallorca Mar, els consells reguladors, Ecoram, (...), etcètera, d'entitats que estan acollides o estan dins la Conselleria d'Agricultura.

Tenim altres nous projectes que han entrat no fa gaire dins la conselleria per al tema de l'oliva, de l'oli, en què ja tenim un projecte d'altres inversions per ajudar a aquest sector.

No admet que me digui que aquestes són accions puntuals i poc serioses, són accions que asseguren una estabilitat i una confiança en el productor que inverteix els seus estalvis en una empresa en la qual creu. No se'm poden exigir tampoc accions globals quan els mateixos que m'ho demanen, vostès mateixos, i han gestionat el sector a l'anterior govern, si qualcú té la vareta màgica, per favor que l'utilitzi cinc minuts, si vostès la tenen, perquè pareix que la tenen. I prendriem tal vegada alguna decisió que en aquests moments jo no la tenc i si vostès me podrien ajudar, doncs jo els ho agrairia moltíssim que ens donassin un camí si qualcun el tenen clar.

Però hem de ser seriosos i responsables amb els plantejaments, jo no puc qualificar aquesta situació com a de crisi, sinó d'un canvi d'estructures productives per altres, de relleu de persones per unes altres, d'unes noves polítiques impulsades per la Unió Europea, que no encaixen bé tal vegada amb la nostra realitat insular, d'una millor atracció d'altres sectors més rendibles i d'altres factors, però no s'ha d'oblidar una essencialitat, el sector agrari és el principal fiador de la cura del nostre entorn natural, aquest entorn que tots volem mantenir i prolongar a generacions futures.

De la mateixa forma, des de la meua posició, faig una crida sincera que des de l'ampli ventall de forces socials i partits d'aquesta cambra es presentin propostes de millora i el meu compromís és d'atendre-les. Tot allò amb la finalitat d'ajudar i d'unir esforços i voluntats a la millora de les condicions dels nostres agricultors i ramaders.

Vostè me dirà que no hem ajudat els ramaders, doncs miri jo li puc dir que amb el tema del PDR regional, fins dia 15 d'octubre d'enguany, el 2002 vostès els ajudaren amb 231.000 euros; el 2001, amb 4.825.000; el 2002, amb 8.591.000; el 2003, ja hi vàrem ser amb 9.833.000; el 2004, amb 12.352.000; el 2005, amb 15.950.000 i el 2006, ja duim pagats 15.395.000 euros i pendents de pagar, que es farà abans de Nadal, 3.971.000, amb una totalitat en acabar l'any de 19.000.366 euros. Si això no és ajudar, i no és aquesta tota sola l'ajuda, en podien haver vengut més per a aquest PDR; vostè sap, perquè el conseller que era d'Agricultura, doncs era de la seva formació política, supòs que tenen accés a tot el que es va fer anteriorment, només faltaria, però vostè deu saber que no sé per quins motius vostès varen aprovar el PDR d'Aragó. I com que nosaltres no som Aragó ni tenim les necessitats d'Aragó, hi ha hagut unes línies que sí les hem pogut aplicar al cent per cent, però n'hi ha unes altres, i això fa molta pena, i ho dic aquí, que

hem hagut de tornar línies senceres a Europa per no ser d'aplicació a la nostra comunitat, hem tornat doblers a Europa. No passi pena, el pròxim PDR, que és el que ha d'afavorir tot el sector, tant d'agricultura com de ramaderia, totes les línies aniran dirigides a les nostres necessitats, a poder-les assumir totes, però per què? Perquè fa més de mig any que hi feim feina en aquest PDR, l'hem passat a totes les associacions agràries, a totes les associacions ramaderes, a les cooperatives, perquè entre tots puguem enriquir aquest PDR, el qual és la nostra feina i és amb el que podem ajudar molt directament els nostres ramaders.

I per tant, jo no sé fins on vostès feren els seus deures, amb això no els feren. I com que acab el temps, Sr. President, i tindrè ocasió de tornar-li replicar alguna cosa més, li aniré comptant un grapat de coses que vostès no feren i nosaltres sí i amb això hem ajudat els ramaders i els pagesos de la nostra comunitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Mascaró, me pareix que no aconseguirem avui tampoc canviar el guió del Govern i del Partit Popular amb les interpel·lacions, que és convertir cada interpel·lació al Govern amb una interpel·lació a l'oposició i al pacte de progrés.

Però jo aprofitaré el meu temps per dir el que des del meu grup pensam damunt aquest tema. Nosaltres pensam que en agricultura, jo per suposat no diré que no s'ha fet res, evidentment s'han fet coses, on situo jo el problema? Jo el situo que des de la Conselleria d'Agricultura i des de les polítiques agràries del Govern el que s'han aplicat han estat fonamentalment polítiques de subvencions i no s'ha cregut que era necessari afrontar polítiques estructurals, polítiques de fons que situïn un sector depauperat, un sector que té un nivell baixíssim dins l'economia d'aquestes illes i que a la vegada tots reconeixem que és estratègic i complementari del sector turístic.

Miri, una cosa que sí va fer la conselleria del Sr. Morro a la passada legislatura va ser iniciar experiències en aquesta línia, les quals surten o no surten, que tenen més dificultats o manco, però es va partir d'aquesta realitat i es va intentar introduir elements d'industrialització, de comercialització, elements estructurals de fons, que és el que realment s'ha de fer en aquesta comunitat nostra. En definitiva, també en agricultura, segons la meua modesta opinió, una legislatura perduda, hem seguit fent els deures del tram diari, del que s'ha de fer sempre, sense partir de l'anàlisi d'una realitat que és dolenta en aquest sector, no dolenta perquè la consellera ho hagi fet malament o l'anterior o l'altre, sinó perquè estructuralment el paper de l'agricultura és escàs a la nostra comunitat i en lloc d'afrontar quines són les mesures que s'han d'emprendre per aplicar canvis de fons, s'ha anat a fer una política exclusivament de subvencions.

Miri, i amb què me baso per dir això? Primer, s'encarrega un estudi multimilionari, 600.000 euros per fer una anàlisi estructural de fons i treure conseqüències quan falten set mesos per acabar la legislatura. Bé, què s'ha de pensar d'això? Per què no es fa al principi de la legislatura? Només es pot pensar que és per afavorir una part del sector o pels interessos que siguin, però evidentment si el que es pretenia era allò altre, si el que es pretenia era introduir elements de fons el que s'havia de fer era allò altre, fer aquest estudi immediatament que començava la legislatura.

Segona mesura que demostra per on van les línies d'aquesta legislatura, la gran reforma d'aquesta legislatura, la gran reforma dins la Conselleria d'Agricultura és crear FOGAIBA, és, en definitiva, crear una macroempresa pública, que això és diguéssim l'espècie de caprici o cap on camina tota la política del PP, un dia haurem de fer comptes de quantes empreses públiques s'han creat en aquesta legislatura, en fi, com a mínim es dóna feina, crear una gran macroempresa pública, la qual a la pràctica es converteix en qui dirigeix la política agrària, qui té el pes fonamental dels pressuposts, qui té el pes fonamental de la gestió agrària, perquè el pes fonamental de la gestió agrària, el pes fonamental dels pressuposts són les subvencions, no són altres elements de canvi estructural. I per això l'instrument més adequat és una empresa d'aquestes característiques i no una conselleria que ha d'investigar, ha d'analitzar i ha d'introduir i fins i tot, diria més, ha d'atrevir-se a equivocar-se, si fa falta, mentre trobi solucions a un problema estructural que tenim. Valentia i coratge que sí va tenir, me permet repetir, el conseller anterior que va dur Agricultura, me referesc de la legislatura passada.

I a la vegada es menysprea el consens amb tot el sector, que és l'altre element de fons quan es necessita introduir mesures de fons dins un sector fa falta coratge, fa falta inventiva, fan falta idees noves, però fa falta també molt de consens, molt de consens a tot el sector i el camí d'aconseguir molt de consens a tot el sector no és afavorir més una part que una altra, no és excloure determinada part del sector del Consell Econòmic i Social, com aquí s'ha mencionat, no és no tenir en compte el sector en el tema de les cambres agràries o no és escoltar la Mesa Agrària existent. Quines són les mesures de la Mesa Agrària que ha assumit aquesta conselleria i posa en marxa? Jo no estic en contra dels estudis, me pareix bé i necessari fer els estudis que s'han fet i probablement al final aquest estudi fins i tot sigui útil en el futur, però molt sospitós que es faci en aquests moments, molt sospitós que es doni a qui s'ha donat i sobretot crec que prioritàriament a això o paral·lelament als estudis hi ha d'haver sempre el consens, el diàleg, el debat amb els representants del sector, globalment, que són els que realment tenen opinió sobre com trobar mesures per solucionar els problemes que tenim entre mans.

I res més, moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sens dubte que aquesta interpel·lació és oportuna, la qual ha plantejat avui aquí la portaveu del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, si bé probablement amb els deu minuts que donen de si una interpel·lació falta molt de temps per plantejar en aquesta tribuna tots i els grans problemes que té, avui per avui, l'agricultura; però especialment tots aquells grans problemes que no troben resposta a la conselleria que, per altra banda, dit sigui de passada, són tots.

Però no només això, que la interpel·lació per molt oportuna no dóna temps de plantejar tota la problemàtica, sinó que ens temem, per l'experiència que tenim, que si la moció subsegüent, la qual ja l'anim que presentin perquè sens dubte podran fer propostes per corregir la situació actual, no sé quina sort tindrà, si s'aprovarà o no s'aprovarà, però si tant és, si quan s'han aprovat des del Govern tampoc no s'han aplicat, que ja és el sùmmum dels sùmmums a un parlament democràtic a un sistema democràtic, que allò que aprova el Parlament, per unanimitat, la consellera digui en aquesta mateixa tribuna ras i clar que no ho pensa fer, que no ho farà. Però és que, a més, el sector està desesperat demanant solucions i nosaltres hem de venir aquí a escoltar el que hem d'escoltar.

Bé, vostè començava fent una referència a FOGAIBA, com a una macroestructura carregada de personal i de despeses, únicament i exclusivament amb l'objectiu de tramitar les subvencions, que sembla que és l'únic objectiu que té aquest govern, gran error, com deia el portaveu que m'ha precedit, gran error perquè l'agricultura requereix puntualment de subvencions per tirar endavant a un moment donat, perquè les subvencions no pot ser que siguin la solució a mig i a llarg termini. La solució a mig i a llarg termini, com veurem, han de ser mesures estructurals que facin que el sector, que l'agricultura, que la ramaderia funcionin per si mateixos i pugui ser rendible per si mateixa. Vostè ha començat parlant de FOGAIBA, deia jo, és que FOGAIBA ens trobam, la qual cosa ja vam dir en el seu moment, que era descabellat i que no tenia sentit crear una macroorganització d'aquest tipus quan es va crear a través de la Llei d'acompanyament dels pressuposts, total per tramitar les subvencions, que ni era necessari, que era una despesa supèrflua i descabellada; però és que la nostra sorpresa ha estat que acabam de veure en aquests moments que FOGAIBA encarrega un estudi per 150.000 euros, 25 milions de pessetes, perquè se li proposi un pla d'actuació per a l'any 2006-2007. O sigui que quan la van crear encara no sabien què farien, què volien fer, com volien organitzar aquesta macroorganització; home, jo creia que, com a mínim, si una acció tan descabellada però tan important la tiraven endavant malgrat tot el que se'ls va dir des de l'oposició, des del sector i des de tots els sectors, era perquè ho tenien clar i sabien de la seva necessitat. Ara resulta que ens hem de gastar 150.000 euros per fer un pla d'actuació de dos exercicis, si cada dos exercicis hem de gastar 150.000 euros per veure què feim amb FOGAIBA ja se n'aniran tots els fons que hi pugui haver per repartir als pagesos, més val que tanquin FOGAIBA i la conselleria.

Evidentment, com deia vostè, Sra. Portaveu, no tenen política, no hi ha política ni hi ha respostes, com hem vist avui aquí, quatre anys perduts, però quatre anys perduts i mentrestant s'ha anat deteriorant un sector que, com també s'ha

dit en aquesta tribuna per qui m'ha precedit, no per culpa de ningú probablement, però que té molts de problemes, que necessita contínuament l'administració al seu costat per tirar endavant i és el que no troben i segurament és amb el que el sector es conformaria: trobar el suport des de l'administració, el suport amb propostes concretes, amb mesures estructurals, no només amb subvencions.

A la consellera se li ha dit: parli del PDR i parli d'insularitat. Una vegada més insularitat per veure com acabaran reivindicant subvencions davant l'Estat, una vegada més política de subvencions, polítiques de què l'administració posi allò que no arriba, però si mateix del sector i de mesures estructurals res.

Vostè ha dit, les polítiques les dicta el sector. No, perquè el sector l'han tret de per tot, l'han fet fora de per tot. Des de la conselleria amb el sector el que s'ha cercat és l'enfrontament i la provocació i l'exemple més clar és el que s'ha dit de la comissió liquidadora del patrimoni de les cambres, que quan les organitzacions professionals agràries fan al·legacions, la resposta és treure-les. Ara les han tret de per tot, totes menys una, ASAJA és la que dicta les polítiques i això és el que ha provocat que col·lectius importants de pagesos i de ramaders se n'hagin anat d'ASAJA i juntament amb altres hagin constituït la Mesa Agrària, la qual, per cert, ja l'ha rebuda? Perquè fa sis mesos o set que li varen enviar un llistat de solucions possibles, de propostes perquè les miràs i els rebés. Que jo sàpiga no les ha rebut; és més, vostès van dir, quan van crear FOGAIBA: no, no, ara els pagesos no hauran de venir ni a la conselleria ni a manejar papers ni res, rebran les subvencions a ca seva, sense moure's. D'entrada, per rebre'ls els han fet dur fotocòpia del carnet d'identitat, la qual cosa ja és el sùmmum, però bé, vostès mateixos.

El sector, si volen saber per què no han convocat eleccions a cambres agràries després de tants anys, que haguéssim sabut qui és qui dins el sector i és a qui haurien d'haver fet cas o haver escoltat més, perquè han d'escoltar tothom, perquè no els interessa saber qui és qui.

La consellera ha parlat d'agricultura ecològica, no sé molt bé el que ha dit, però agricultura ecològica ni una acció, igualment que d'agricultura integrada que, com vostè sap, és una passa prèvia cap a l'agricultura ecològica i que Andalusia ja ha superat aquesta etapa i que avança molt més; però és que vostè per no anar no va anar ni a la reunió del ministeri fa un any, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Tur, vagi acabant, per favor.

EL SR. TUR I TORRES:

Acab, Sr. President, moltes gràcies. ... per posar en marxa nous reglaments. Aquí no s'ha tramitat ni un sol nou reglament, perquè la passada legislatura de la qual vostè parla tant se'n van tramitar, crec, ho dic de memòria, cinc reglaments d'agricultura integrada, aquesta legislatura ni un.

Noves marques de qualitat, aquesta legislatura ni una. I una advertència, tenen en tramitació la IGP Formatge de Mallorca, una marca qualificada en aquest cas amb nom geogràfic Formatge de Mallorca; ho tramiten, i no els serveix l'experiència, no ho entenc, en forma d'IGP, Indicació Geogràfica Protegida, com és la sobrassada; veuran com en un futur, si no es corregeix, veurem vendre formatge de Mallorca, o sigui, fet a Mallorca, probablement amb llet que es dugui de fora igual com passa amb la sobrassada. Corregeixin això que ara hi són d'hora. Deixin d'estar només a les ordres d'uns pocs, els quals quasi sempre són industrials, amb altres interessos que no són els dels pagesos.

I m'agradaria continuar, però no me dóna més el temps. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Oliver.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Quan analitzam la problemàtica del sector agrícola i ramader la conclusió a la qual sempre arribam és que el principal problema del sector agrari, que tenim aquí a les nostres illes, és la insularitat. El fet de ser unes illes, que, per una part, ens beneficien tant quant al turisme, que fa que siguem uns privilegiats com a destinació turística i amb qualitat de vida, és un greu inconvenient, jo diria que és l'inconvenient per al sector agrari. I és un inconvenient, també una problemàtica que és extensible a la indústria pel que fa al cost del transport. Però aquest, l'encariment del transport de les matèries primeres, essent un greu problema, no és l'únic problema de la insularitat.

Per a mi que n'hi ha un que és molt més determinant i és que el fet de ser unes illes i petites, fa que les grans empreses de fora siguem per a elles un mercat finalista. No és la primera vegada, senyores i senyors diputats, que faig referència des d'aquesta tribuna a aquest fet, les grans empreses de fora, per no desestabilitzar el mercat de la península, col·loquen els seus excedents a les nostres illes a un baix preu, rompen d'aquesta manera el preu del mercat. És la llei de l'oferta i la demanda i contra això no s'hi pot lluitar, almanco no s'hi pot lluitar amb les seves mateixes armes; me creguin, senyores i senyors diputats, que en aquest escenari els productors de balears no seran mai competitiu.

Els esforços de la conselleria, els esforços dels productors, dels pagesos, s'han de centrar idò en producte diferenciat i de qualitat, productes, polítiques, perdó, com les que es duen a terme des de la conselleria, potenciant i donant suport a aquells productors, aquells pagesos que estan precisament en aquesta línia de productes diferenciats amb els quals poden fer competència als productes que ens venen de fora a un baix preu quant que rompen el mercat i també a un preu molt millor i més rendibles que els productes que es produeixen aquí precisament per aquest cost d'insularitat. D'aquí idò que és per aquest camí que s'ha d'anar, que és aquest el camí que ha emprès la conselleria, que va emprendre ja i que continua aquest Govern quant a aquestes polítiques, denominacions d'origen, marques

de garantia, indicacions geogràfiques, denominacions específiques, denominacions d'origen.

I jo, Sra. Consellera, sí que crec i defens, com a Partit Popular, la política liberal quant a l'agricultura, la ramaderia i la pesca; jo defens que la comunitat autònoma, defens que el govern escolti els productors, escolti les seves demandes, que per una part s'escometin les polítiques estructurals que sempre són necessàries i molt a les nostres illes, però que s'escolti precisament els pagesos, que s'escoltin les associacions productores i que no es cometin errors com una casa com s'han comès en aquesta comunitat. Jo desig idò, Sra. Consellera, que el nou Pla de desenvolupament rural sigui un pla que atengui precisament les demandes dels productors, que sigui un pla que pugui escometre les necessitats dels sectors i que els recursos, que sempre són escassos, però els recursos que ens destinin de la Unió Europea, siguin uns recursos que puguin atendre aquestes necessitats i no uns recursos que s'hagin d'haver de tornar a Brussel·les per ser unes línies que no són adequades a les nostres necessitats.

Dir també, senyores i senyors diputats, que estic convençut que FOGAIBA és un bon instrument, que FOGAIBA era un instrument que feia falta en aquesta comunitat i que feia falta a la Conselleria d'Agricultura. I molt senzillament ho crec, ho crec perquè ara els pagesos cobren i cobren més prest, ara hi ha menys paperassa, ara hi ha més informació.

Sra. Consellera, jo des d'aquí, des d'aquesta tribuna l'anim que continuï en aquesta línia, en la línia de posar ordre, que ho ha fet, dins la conselleria, que no abandoni aquestes polítiques estructurals, però que sobretot les línies d'ajuda que s'estableixin siguin unes línies que ajudin el sector, la seva problemàtica i que siguin, a més, les ajudes que necessita el pagès. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies. Sra. Consellera, me dèieu que vos pintava un panorama per abandonar i anar-se'n, jo no li deman que se'n vagi, jo li he pintat un panorama difícil i dur, però real; ni li he demanat que se'n vagi, ni voldria per a res del món que s'abandonàs el camp, només li he demanat quines són les seves propostes i no m'heu contestat.

Insistesc, tot el que li he demanat abans, perquè ara no tindrè temps de repetir-ho, quines són les propostes de la seva conselleria, perquè no m'heu contestat cap, cap, ens heu tornat fer el mateix discurs que ens vareu fer el mes de juliol, el mes de març i altres vegades i ja ens el sabem. I nosaltres el que volem són respostes, no que ens torni explicar que vostè ho considera estratègic, però que llavors a la realitat la cosa no es materialitza.

Ens diu que és necessari realitzar un diagnòstic del sector. A finals de legislatura, Sra. Consellera? Després de tres anys i mig de govern encara no saben quin és el diagnòstic i quina és la situació del camp a aquestes illes? Després de setze anys

d'estar al govern, quatre a l'oposició i tres i mig més al govern encara no saben quins problemes hi ha en el món agrari en aquestes illes i quines possibles solucions, Sra. Consellera? És difícil de creure, vostès s'han anomenat com a un govern de gestió, un govern eficaç, realment l'eficàcia en el món agrari se n'hi ha vista molt poca.

Per tant, heu dit que qualque cosa es fa, evidentment que qualque cosa es fa, només faltaria amb el pressupost que han incrementat que qualque cosa es fa; ara, no és el mateix fer moltes coses, gastar molt que fer-ho bé, no és el mateix, Sra. Consellera, hi ha molta diferència.

Quan vostès governaven, digui tot el que vulgui de quan nosaltres governàvem, però fa tres anys i mig que només ens conta coses de quan nosaltres governàvem i jo no hi vull entrar a replicar això, jo el que vull que m'expliqui és el que fa vostè i què pensa fer. I no m'ho explica.

Diu que la conselleria està al costat de les iniciatives que li arriben. Què li arriben totes Sra. Consellera? Ve tothom qui vol al seu despatx a explicar les iniciatives? Està segura? Tothom, tothom li arriba? Ens demanava si teníem una vareta màgica i ens demana així en pla molt humil si la podíem ajudar; miri, jo no la puc ajudar, jo no som del món agrari i realment jo no conec, només m'inform, recull i llavors explic el que m'han explicat; però vostè realment vol que tothom l'ajudi? Per ventura no és necessari anar gaire enfora per cercar ajuda, Sra. Consellera; vostè realment deu escoltar molt poca gent perquè miri, jo tenc un llibre que diu: Infraestructures industrials i comercials: difícilment podrà progressar la producció agrícola sense una indústria adequada i comercialització agrària, és necessari establir tota una sèrie d'infraestructures tant a la indústria com a la comercialització agrària, escorxadors, sales d'espejament -aquelles que li deia jo que li faltaven-, mercats, empreses de comercialització, estació analògica; què heu fet d'això que diu aquí? No és meu aquest llibre, no és meu, no el vaig firmar jo, però quan les coses estan bé està bé que es digui, això estava bé i ho tenen escrit des del 2003 i ho varen prometre i no s'ha fet. Per tant, és que no escolta ni els seus.

En els cultius de secà, fruits secs, cereals, etcètera, és evident que ens trobam en una situació de crisi. Pretenem aprofitar aquests canvis, que parla dels canvis de la reforma agrària, per millorar en la mesura que sigui possible l'agricultura de secà de la nostra ...; disgregació de les ajudes ha de comportar un esforç per part del govern a fi que cap agricultor no en resulta perjudicat. Quin esforç ha fet el govern en el sector dels cereals? Ho té escrit aquí vostè el que ha de fer i no ho ha fet.

Ramaderia. És un compromís del Partit Popular un pla de reactivació del sector ramader. On és? S'ha de construir, una cosa que li demanen els pagesos i que vostès ho tenen escrit aquí, s'ha de construir una UNIFIT comunitària a l'illa de Mallorca, a Campos, que faciliti la preparació de racions equilibrades d'alimentació, a més a més s'han d'establir mesures per frenar l'abandó alarmant d'explotacions. Quines mesures ha establert vostè o pensa establir d'aquí a finals de legislatura per frenar això? Ho tenia escrit.

El bestiar porquí té una importància especial en l'economia agrària de la nostra comunitat, és necessari un forment adequat i establir infraestructures adequades, sales d'especejament, de distribució frigorífica pròpia. Tot això ho tenia escrit, Sra. Consellera.

Per tant, ara li hem demanat que escolti tothom; en aquest moment li demanam que només escolti aquesta gent. D'aquí a final de legislatura si ha d'acomplir el que diu aquest paper en té molt per fer i pot estar segura que els pagesos li agrairan. Per tant, no ens digui que les propostes han de venir del sector, perquè el sector n'hi ha duites, la majoria s'assemblen a les que vostès tenen escrites aquí i no les han fet.

A finals de legislatura necessitam gastar 600.000 euros perquè ens diguin el que el sector fa estona que diu i el que vostès tenen escrit aquí. I si només fa les iniciatives que venen del sector qui és que li ha proposat que faci un mapa (...)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Mascaró, per favor.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

... de 600.000 euros, Sra. Consellera.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President. Les ajudes al sector, primer dir-los que si jo no complesc el Pla Lacer que es va aprovar o que, segons vostès, jo m'he negat a dur-lo endavant, jo també els diré que vostès aprovaren per unanimitat un PICAB que no l'han duit, feren, quan es posaren a governar, a l'inrevés del que s'havia aprovat en el PICAB, res. Per tant, en això si hem fallat, hem fallat tots, vostès i jo.

Amb què ajudam el sector. El sector lacti, per exemple, si aquest govern no hagués comprat la quota l'any passat el sector lacti s'hagués quedat sense quota a Balears perquè el Govern del PSOE se'n ho va endur a Galícia, no a nosaltres, a comunitats que també són seves, tot se'n va anar a Galícia. I aquesta comunitat va tenir 4 milions de quilos i 4 més que en vàrem saber anar a cercar per poder repartir entre la nostra gent. I no deu ser que pensin abandonar quan demana la gent més quota, hem mantengut la quota que és de 96 milions de quilos. I si en tenguéssim més per repartir la gent en vol més, per tant no hi ha idea d'abandonar, perquè, si no, no necessitaríem més quota; que me pot dir que surten explotacions, però les que queden tornen més grosses. I per tant, si demanen quota és perquè no se'n volen anar, això és la veritat.

Enguany, la nostra comunitat i totes les comunitats podrem repartir el 80% del que s'abandoni dins cada una de les

comunitats i el 20% ha d'anar a la reserva nacional. Ara veurem com repartiran aquest 20% de la reserva nacional, perquè jo ja tenc campanes que se'n torna anar cap a Galícia. I aquí tornen demanar quota i si la demanen és perquè no se'n volen anar, no volen desaparèixer i volen tornar més grossos. Això és així.

Què s'ha fet? Adaptacions a les granges de porquí i a les granges de vaquí; s'han habilitat dues línies d'ajudes de 3 milions d'euros, que hem escoltat tothom i estam visitant granja per granja i estam fent un projecte del que cada una d'aquestes granges necessitin, siguin d'allà on siguin. És que vostès sap que ho tenen de clar això d'enviar-ho a uns i als altres no, jo no li tenc tant, no sé com ho feien vostès i vostès tal vegada pensen que tots ho feim igual. No senyors, hi van uns tècnics, parlen amb el propietari, amb el pagès o amb l'agricultor i miren què necessiten, sota un reglament que s'ha aprovat des de la conselleria, consensuat tècnicament, s'ha fet un reglament tant de vaquí com de porquí, per poder complir totes les normatives europees que, en aquests moments no ho sé si les complim. I del que resulti de cada projecte de cadascuna d'aquestes granges, el Govern d'aquesta comunitat hi posa el 70% a fons perdut. Es fa amb sistema de mòduls perquè aquests senyors no tinguin cap problema ni un d'haver de justificar res. Si això no ho saben, doncs, idò jo crec que és una ajuda important als dos sectors perquè si vostè i jo, que he fet, i si vostè també ho pot fer, una volta a totes aquestes explotacions, li assegurem que necessiten molta ajuda.

Tant en el sector porquí com en el vaquí, el sector porquí ningú l'havia ajudat mai, ningú, aquest govern sí que l'ajuda i un 70% a fons perdut són molts de doblers. Però ben gastats siguin.

En camins rurals, 12 milions d'euros que ha posat la comunitat, hem donat camins rurals a tots els batles de la nostra comunitat que hagin demanat, sense deixar-ne cap fora; qui n'ha demanat 10 i ha complert la normativa, se li ha donat els camins, a tots, com no pot ser d'altra manera. I aquesta comunitat hi ha posat 12 milions d'euros.

S'ha duplicat l'esforç en formació, duplicat. S'ha multiplicat per 10 la inversió en promoció de productes agroalimentaris. S'han multiplicat per 20 les ajudes directes a l'agricultura ecològica. La replantació d'ametllers i garrofers s'ha donat el cent per cent que ha demanat cada pagès i el cent per cent han estat 1.400.000 euros, i si ens han demanat, el cent per cent s'ha cobert de la demanda que hem tengut.

El Pla Renove en tractors l'hem cobert tot. El Pla nacional de regadius, el pressupost del qual són 113 milions d'euros, en duim gastats ja 46 i altre tant ho du el ministeri. Per tant, jo no crec que haguem estat ni tan aturats ni tan desateses les associacions agràries. De vegades ens estimam més no anar a demanar per no haver de muntar i haver de fer feina, també n'hi ha d'aquestes, li puc assegurar.

Diuen que hi ha crisi, però el cert és que, segons les darreres dades publicades, l'agricultura de les illes ha crescut un 2,3% i torna generar ocupació. A més, la renda agrària ha passat de 248 milions d'euros de l'any 2002 a ser de 290 milions d'euros a l'any 2005, per tant tampoc no feim tan

malament. Podria anar millor, tot podria anar millor, però això va així de lent, però no reculam, anam per endavant. Me sap greu, però això és així, els números canten i no són ni de la dreta ni de l'esquerra, ni verds ni color de rosa, els números són números i molt freds.

El tema del macroestudi. És que el macroestudi que hem encomanat, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Consellera, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

Sí, ja acab. El macroestudi l'hem fet i vostès el m'han reclamat moltes vegades en aquesta mateixa sala. Doncs anam a fer un macroestudi allà on ens donarà les directrius del que serà a un futur l'agricultura i la ramaderia de les nostres illes i serà un estudi com mai no han fet a la nostra comunitat. Els doblers varen ser, seran els doblers més ben gastats que es puguin haver gastat en aquesta comunitat, això li puc assegurar jo.

I quant a malgastar doblers, vostès ens guanyen de massa i li puc anomenar moltes actuacions, però moltes, amb MIRET, vostès amb aquesta idea de muntar històries, doncs varen dur a la ruïna una empresa que tenia més de 200 anys i de passada hi varen afegir 240.000 euros, i si volen que parlem de PRILAC, això que havia de ser una cosa tan grossa i tan beneficiosa, doncs aquí hi afegiren 780.000 euros que se n'anaren en orris. I se n'anaren en orris perquè estava mal muntat, perquè la gent no pot forçar res, si la societat i la pròpia gent no està convençuda d'allò que fa allò no va enlloc ni du a res. I per tant de malgastar doblers me'n poden donar lliçons, de ser coherents, saber cap on anam, ajudar el sector, escoltar el sector i no tenc temps de parlar-li de la Mesa Agrària, m'han dit que no han d'escoltar ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, per favor, que ja passa del temps.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

... que no hem d'escoltar els empresaris; però si la Mesa Agrària ho fa un senyor que és un empresari, un empresari que no és pagès ni tan sols, és un senyor que està a la banca i els horabaixes es dedica a vendre patates. Aquests són els que ens han de defensar l'agricultura? Vostè creu que ens ha de defensar l'agricultura un senyor que no en sap res? Per favor, ens deixin amb la nostra política que no anam tan malament, seguirem amb les nostres. I el temps, la gent i la raó posa les persones al seu lloc i a vostès ja els ha passat això, la gent, la societat i el temps els ha posat aquí on són.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

III. Moció RGE núm. 8236/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a infraestructures educatives, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3693/06.

EL SR. PRESIDENT.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 8488/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a infraestructures educatives, derivada de la interpel·lació RGE núm. 3693/06.

Per defensar la moció té la paraula la Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Presentem avui les propostes davant les qüestions que vàrem plantejar a la interpel·lació sobre infraestructures educatives que vàrem presentar fa quinze dies.

Vaig comentar, en començar la interpel·lació, que l'objectiu principal d'aquesta era parlar de política, o sigui del model general d'infraestructures educatives que desenvolupa el Partit Popular a la nostra comunitat. I deia que aquesta política, com tota la resta, se sustenta en dos eixos: els valors i la planificació. Dels valors que cada govern aplica a l'educació en surten els objectius a aconseguir, la normativa que els farà possibles i la planificació que és la concreció d'aquest compromís, quin compromís adquirim en funció de les necessitats. I en darrer lloc, deia, com tothom bé sap, que aquests compromisos de la planificació solament es fan realitat si hi destinem els diners suficients per aconseguir-los.

A partir d'aquestes idees, la nostra moció intenta aportar solucions a les dues qüestions que creiem constitueixen els grans problemes del model d'infraestructures que desenvolupa el Partit Popular a Balears: la manca de planificació general i la deixadesa de les infraestructures de l'educació infantil.

Naturalment, també hi ha un darrer punt que pretén aclarir una qüestió de la major transcendència en relació amb les inversions en infraestructures educatives, em refereixo que intenta esbrinar què hi ha de realitat i quan hi ha d'exageracions, equivocacions, maquillatges i manca de veritat en la informació que facilita el Partit Popular en relació amb les infraestructures educatives.

Abans de passar a la defensa dels punts de la nostra moció, tornaré dir una cosa que ja vaig dir l'altre dia, però que vull insistir-hi; que nosaltres fem una interpel·lació sobre infraestructures educatives no vol dir que no reconeixem que la Conselleria d'Educació fa esforços per intentar solucionar les mancances que tenim en aquest sentit. I també, per favor, diguin al Sr. Conseller, qui l'altre dia es queixava que no li havíem prestat la deguda atenció en aquest tema, que si aconseguix augmentar les inversions nosaltres, per descomptat, ho valorarem adequadament. Però si cal reconèixer que es fan esforços, també és cert que aquests esforços es veuen greument desvirtuats per dues qüestions que acabo de deixar ben clares: la manca de planificació i la deixadesa en aspectes

bàsics i per la necessitat de vendre'ns objectius aconseguits i inversions que no es corresponen amb la realitat.

Comencem per les propostes que volen solucionar aquesta deixadesa en relació amb les infraestructures de l'educació infantil. El primer punt de la nostra moció proposa que donem suport a l'escrit que la degana de la Facultat d'Educació de la Universitat de les Illes Balears va adreçar al conseller, en què denuncia en aquesta carta la deixadesa que pateixen les escoles infantils. Formulem aquest punt perquè considerem que la carta de la degana encerta plenament en demanar al PP que rectifiqui la seva postura i reconegui la importància educativa del tram de 0 a 3 anys. El Sr. Conseller, el darrer dia, ens deia que potser no està clara aquesta necessitat de considerar educatiu aquest tram. Jo només els citaré unes paraules del Síndic de Greuges de Catalunya, el qual, com vostès saben, no és un expert en pedagogia, qui parla de l'educació de 0 a 3 anys a un informe, diu textualment: "Estem davant del suport educatiu que les administracions -es refereix als àmbits local i autonòmic- han de prestar en uns anys de la vida humana d'enorme transcendència en el futur de les persones".

I saben per què s'inclina el Síndic de Greuges de Catalunya per defensar que aquest tram ha de ser considerat educatiu? Doncs molt senzill, perquè, a l'inrevés que nosaltres, han consultat els experts i la normativa; la Convenció dels Drets dels Infants, la Llei orgànica 1/1996, de protecció jurídica del menor, experts en educació internacionals i nacionals que diuen això. Però no cal anar tan enfora, la degana d'Educació, recollint les propostes de molts altres experts, també ho diu, com ho diu l'activa Plataforma 0-6 anys, la qual nosaltres tenim aquí, a la nostra comunitat autònoma, i també ho diuen les recomanacions de la Xarxa d'Atenció a la Infància de la Comissió Europea, la qual ho ve dient des de fa 20 anys. La degana a la seva carta, no solament denuncia aquesta necessitat que acabo de comentar, sinó que posa de manifest la situació d'absoluta desregularització que es troben les escoles infantils, amb les desigualtats i *ad hoc* les irregularitats que això comporta.

El dia de la interpellació li preguntava al Sr. Conseller: com és que l'educació dels nins i nines de 0 a 3 anys no és una responsabilitat que vulgui el Govern del Sr. Matas? El conseller no va respondre la meua pregunta, no, respecta els motius perquè el Govern del PP no considera que és responsabilitat seva l'educació dels nins i nines de 0 a 3 anys. Però com que nosaltres sí que ho considerem, proposem, com a segon punt de la moció, que el Govern elabori, amb la màxima urgència, la normativa pertinent que reguli els centres d'educació infantils públics i privats en l'etapa de 0 a 3 anys.

Parlem ara del punt tercer de la moció, el qual té a veure amb un altre dels greus problemes d'aquest model d'infraestructures educatives que desenvolupa el Partit Popular a la nostra comunitat, la manca de planificació. En aquest punt demanem que el Govern elabori un mapa escolar que contempli les zones i centres d'especial necessitat i que estableixi els criteris de prioritat en la intervenció. I ja ho vaig dir a la interpellació, no puc entendre quins poden ser els motius de la conselleria per negar-se reiteradament a dotar-se del millor instrument per a la planificació educativa. El mapa escolar,

perquè tothom ho entengui i no es creguin que és una cosa de l'altre món, és un esquema a quatre o a sis anys vista, quasi sempre quatre, del que s'ha d'aconseguir d'acord amb les necessitats i sobretot d'acord amb els criteris i les prioritats establertes.

Preparant aquesta moció o preparant la interpellació, vaig trobar, vaig consultar, per descomptat tot el de la planificació escolar que tenen a la conselleria, i a la seva pàgina web tenen penjat el document que es diu *Proposta de planificació escolar de les Illes Balears 2000-2004*, on estan clarament exposats els motius pels quals volem un mapa escolar, ho volem per saber quina guia segueix la conselleria quan pren decisions sobre les infraestructures educatives; volem saber què s'ha de fer, els motius pels quals s'ha de fer això i com i quan es farà. I jo me pregunt: mantenen penjat aquest document a la web perquè així tinguem constància del que teníem, del que podríem tenir però ara no tenim?

Ja no m'estendré més en aquest punt i passo als apartats 4, 5 i 6 de la nostra moció, els quals estan tots relacionats amb aquesta manca de planificació. Hem inclòs el punt quart perquè considerem que fa falta que el Parlament de les Illes Balears constati i condemni que la manca de concreció del compromís respecte de l'atenció de necessitats d'infraestructures educatives està donant lloc que no s'atengui, per part de la Conselleria d'Educació, la massificació a les aules dels centres públics en no establir criteris clars d'ampliació i construcció de nous centres educatius.

El cinquè punt demana que el Parlament denunciï la greu incoherència de la Conselleria d'Educació, la qual desatén les necessitats de manteniment i reforma dels centres públics mentre subvenciona la construcció d'aules a centres privats.

I el sisè punt fa referència a una altra de les conseqüències de la manca de criteris de planificació i s'hi demana que el Parlament constati el retard en la construcció de centres públics, demanats des de fa molt de temps per la comunitat educativa.

Per fi, i tal com he dit, el darrer punt de la moció toca un tema d'especial transcendència, intenta esbrinar quan hi ha de realitat i quan hi ha de maquillatge, exageracions i potser mentides en les inversions d'infraestructures educatives que ens explica el PP. Deixaré a part les fantasies, i em sap greu fer servir aquesta paraula perquè no n'he trobada cap de més adient, explicades com a balanç pel Sr. Matas en el seu discurs del debat de la comunitat. Tan sols els recordaré que les diferències entre la versió oficial del Sr. Matas i la que a mi em consta eren abismals. Farem 34 centres nous -va dir-, quan en realitat n'han pogut acabar 11 i en tenen 7 a bon ritme. Quan vaig donar les meves xifres, el Sr. Conseller em va dir que m'equivocava. Potser sí que m'he equivocat, potser sí que ens hem descomptat en un o dos centres, però de cap manera en 16.

De totes maneres jo no hi entraré en això, si vol després a la rèplica en podem parlar, però ja ho saben les famílies de Maria de la Salut, de Binissalem, de Manacor, de la Colònia de Sant Jordi de Mallorca, o de Son Llàtzer, de nord i ponent de Palma, de Ciutadella i de Maó, per posar l'exemple de Menorca, o de Vila i de Sant Antoni de Portmany, per posar

l'exemple d'Eivissa, si disposen o no d'aquell centre educatiu que fa tant temps que s'ha promès i que tant necessiten. He volgut centrar el meu darrer punt de la moció a demanar que es faci pública la documentació que ens farà sortir de dubtes respecte de la realitat de les inversions. Demanem que el Govern de les Illes Balears presenti, en el termini d'un mes, està fet, perquè això s'havia d'haver presentat el mes de maig, els comptes anuals complets de l'IBISEC dels anys 2004 i 2005, els quals per descomptat ja estan fets, i l'informe trimestral de l'IBISEC a 30 de juny del 2006.

Els recordo que el president Matas va dir i el conseller així ho va ratificar que s'hauran invertit 165 milions d'euros en infraestructures educatives. Com és natural, jo he preparat amb tot l'interès la interpel·lació aquesta i aquesta moció que ara defenso i posant-hi tot l'interès i tot l'esforç a mi no em surten els comptes; jo he trobat publicades licitacions de l'IBISEC, diners compromesos, com diu el Sr. Conseller, per valor d'uns 60 milions d'euros en aquests darrers tres anys i mig, de 165 a 60 hi va quasi el triple. Naturalment, a pesar del nostre interès, i parlo en plural perquè no solament l'he preparada ja, ens podem haver equivocat, precisament per sortir de tot dubte i veure si ens hem equivocat o senzillament el PP no ens diu la veritat o exagera molt, hem inclòs el punt setè de la nostra moció.

Les nostres propostes no tenen altre objectiu que fer més eficaç, més clara i més participativa la política d'infraestructures educatives a la nostra comunitat i és per això que deman el vot favorable a aquesta moció.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Torn d'intervencions, per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula la diputada Sra. Rosselló i Pons.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Per part del nostre grup hem de dir que donarem suport a la moció que ha presentat el Grup Socialista, perquè, tal com ja vàrem debatre a la interpel·lació que es va fer respecte d'aquesta qüestió, considerem que tots els punts, concretament els set punts que plantegen, estan dins la línia del que nosaltres també ja vàrem considerar que era necessari abordar des del punt de vista de les infraestructures educatives.

En primer lloc, nosaltres entenem que davant una situació, que és l'augment importantíssim de la població escolar de totes les edats, i que específicament la nostra comunitat autònoma és de les que més ha augmentat la població escolar, és necessari, davant un aspecte tan important com són les infraestructures educatives, una part important de la política educativa és fer, tal com diu el punt 4, fer, perdó, com diu el punt 3, fer i elaborar

un mapa escolar. El mapa escolar, ja ho hem dit a reiterades ocasions, és absolutament necessari per tal de saber exactament quines necessitats hi ha envers les infraestructures educatives, on és que s'han de fer, per tant, aquestes actuacions i a més fer d'element de previsió de cara a aquelles zones on es pot ja entreveure un major augment i massificació de població en els centres educatius.

No entenem per què tanta pena costa planificar a aquest govern, ja sé que fins i tot darrerament i sempre això de planificar no els ha agradat massa, però nosaltres considerem que és absolutament fonamental per una qüestió, a més, molt concreta i és: no caure en el que són només fer aquells centres educatius quan hi ha interessos molt concrets a determinats ajuntaments. Es tracta, precisament, de fer una anàlisi i una planificació global, on, independentment de quin sigui l'ajuntament i per tant qui tenguí la majoria en aquell moment, idò es pugui endavant l'adequada infraestructura educativa.

En segon lloc, també entenem, dins el marc del que és una planificació com cal, que el primer punt de la moció queda molt clar, és a dir, s'ha de fer i és absolutament necessari, nosaltres entenem, donar suport a l'escrit de la degana de la Facultat d'Educació de la Universitat de les Illes Balears perquè la deixadesa a les escoles infantils és un fet també molt evident el qual requereix d'una normativa clara, concreta, per a tots aquests centres educatius, que no només faci referència als equipaments sinó també a tot allò relacionat amb millorar la tasca educativa. Per això també creim que el punt 2 està dins aquesta línia i nosaltres donam suport a la via de planificar, de normativitzar i per tant de regular un àmbit de l'educació absolutament necessari.

Pel que fa a la resta de punts, hem de dir que tot el que millori la transparència de la informació nosaltres ho considerem fonamental perquè ja en el seu moment el conseller d'Educació va dir, bé, va dir, no només ho va dir sinó que ho varen anunciar, tal com ja vaig explicar a la interpel·lació, que farien una inversió enorme en infraestructures educatives, fins i tot parlaven de quasi bé 260 milions d'euros i hi havia unes exageracions que res es corresponen després amb la realitat. La realitat en aquests moments i, si no, que ens ho expliqui ben clar el conseller perquè ho entenguem, i per tant que ens mostri d'una manera molt clara i tal com diu el punt 7 de la moció, que dugui els comptes anuals complets de l'IBISEC, amb els seus corresponents informes d'auditoria, i així podrem saber exactament què és el que s'ha gastat i en què, i podrem saber exactament quants centres en aquest moment s'han duit a terme.

Hem de dir que, segons les nostres anàlisis i investigacions, perquè no es pot dir d'altra manera, ja li vàrem dir en el seu moment que ara per ara a tots els centres que vostè ha dit que estan fets, no és cert, i a nosaltres només ens consta que es duen a terme set, o dotze, i diríem 11 centres nous en total són els que s'han fet i una despesa d'aproximadament 40 milions d'euros, i no aquests 160 milions d'euros que ens deia tant el Sr. Conseller i tot el govern.

Per això, nosaltres seguim considerant que hi ha una mancança d'infraestructures educatives. Estam absolutament d'acord que mentre no es realitzen aquests centres públics

necessaris, el que s'ha de fer és prioritzar i prioritzar en dos àmbits que també diu aquest moció: en primer lloc, prioritzar en aquells centres públics on hi ha massificació d'alumnat a les aules. L'element de ràtio alumne-professorat és un tema fonamental precisament en la qualitat educativa i per evitar el fracàs escolar, és dels elements jo diria, pedagògicament, més importants. Per això nosaltres entenem que en aquest sentit s'ha de fer una priorització de cara, i en aquest sentit el punt 4 intenta que hi hagi una línia que millori l'atenció a aquests centres.

I per altra banda, també, que es millori el manteniment, sobretot en aquells centres que poden tenir determinades dificultats que no enumeraré, però que ja hi ha hagut prou organitzacions que ho han fet palès, en què hi ha realment deficiències. I per altra banda, que es construeixi o s'acabi la construcció a zones com per exemple a Manacor, com a altres que tenen realment problemes de sobresaturació d'alumnat i que necessiten, d'una manera molt urgent, millorar les seves infraestructures educatives.

Per això, creim que aquesta moció està molt clarament determinada a tots els seus set punts; que intenta marcar línies de planificació, de transparència i de prioritats en les actuacions relatives a les infraestructures educatives i per això el nostre grup li donarà suport. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Riudavets i Florit.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Tots hem pogut observar que, conseqüentment al debat de la interpel·lació, són tres les temàtiques a les quals fa referència aquesta moció: educació infantil 0-3 anys, mapa escolar i finalment, i d'una forma més genèrica, política de construcció d'infraestructures educatives. Així idò, la meua intervenció seguirà exactament el mateix esquema i començaré parlant d'educació infantil 0-3 anys.

Efectivament, des de la Universitat de les Illes Balears s'ha denunciat la degradació que pateixen les escoles infantils de primer cicle. Jo voldria dir que açò fa referència bàsicament a Mallorca i a Eivissa, que a Menorca tenim una situació completament diferent, gràcies al Consell Insular de Menorca, no gràcies a aquest govern. Per unanimitat, la junta de la Facultat de Pedagogia va acordar d'exigir al Govern que promulgui un decret que textualment garanteixi l'atenció educativa a la petita infància, respectant uns mínims de qualitat que siguin acceptables tant pels infants com per les seves famílies i els professionals implicats. Naturalment, coincidesc al cent per cent amb la Facultat de Pedagogia, de fet, abans d'aquest escrit, moltíssimes vegades ja havíem demanat açò mateix des d'aquesta tribuna, tant el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista com també el Grup Socialista.

Si més no, però, a hores d'ara una cosa està clara: la Conselleria d'Educació s'ha desentès, ha abandonat, ha abdicat de les seves responsabilitats respecte de l'educació infantil. I

açò no ho dic jo, ho ha reconegut el mateix conseller. A la compareixença de presentació dels pressuposts per al 2006, el 3 de novembre del 2005, el mateix conseller reconeixia que s'eliminava el Pla d'ordenació d'educació infantil, el Pla 0-3 anys posat en marxa per l'anterior govern, acceptant, i deia: "que és una decisió política que segurament pot tenir un preu i segurament pot generar protestes". Perquè no hem d'oblidar que des de la Conselleria d'Educació gestionada en aquell moment pel PSM es va posar en marxa durant l'anterior govern un pla que establia com a objectius: marcar les línies fonamentals de l'educació que han de rebre els infants menors de 3 anys a les Illes Balears, a través de la planificació del primer cicle de l'educació infantil. I la posada en marxa de mesures de foment; de normativa; de formació; d'organització i planificació; d'atenció a les desigualtats i de sensibilització. Açò és el que pretenia aquest pla que aquest govern es va carregar, açò és el que va eliminar aquest govern, açò és el que reclama la màxima institució acadèmica de les Illes Balears i açò és el que proposa, en definitiva, aquesta moció.

Passem ara a la segona temàtica que planteja la moció del Grup Socialista, el mapa escolar. Ja vaig dir-los en el debat de la interpel·lació que aquest govern es negava a elaborar un mapa escolar, perquè açò seria assumir compromisos, suposaria per a la Conselleria d'Educació no poder fer i desfer a voluntat. Me deixin llegir el primer paràgraf del mapa escolar 2000-2004 que sí va elaborar l'anterior govern progressista, deia així: "La previsió d'una oferta educativa que respongui a les necessitats de la població en edat escolar és un dels compromisos d'aquesta conselleria i constitueix una condició bàsica per tal de fer possible una educació de qualitat a les Illes Balears. L'adequació de l'oferta a la demanda, amb tot el que suposa de rendibilitat dels recursos disponibles i de previsió encertada dels nous, és un instrument idoni per fer de l'educació un servei públic digne i de qualitat". Escoltin bé ara el que ve: "Els òrgans consultius i de participació, Consell Escolar de les Illes Balears, consells escolars insulars, consells escolars municipals, hauran de ser elements fonamentals en l'elaboració de la planificació escolar de les Illes Balears. Durant el procés també han de ser elements actius, a través de llurs aportacions, els òrgans i organismes de l'administració local, consells insulars, ajuntaments, els sectors socials de l'ensenyament i els col·lectius en representació dels pares i mares dels alumnes".

I evidentment, no ens hem d'enganyar, açò és massa per a aquesta conselleria; açò és excessiu per al Sr. Fiol, açò suposaria fer les obres on fossin necessàries i no on convé al Partit Popular; açò suposaria obrir el sistema educatiu a la participació dels ciutadans; açò suposaria que aquesta conselleria, administrada com a una finca particular, hauria de donar dret de pas als mestres, als pares i mares d'alumnes, als estudiants i açò no ho poden acceptar. Llavors, conseqüència d'açò, fora el mapa escolar.

Mirin fins a quins límits ha arribat, no sé quina paraula dir-li, però és molt grossa, la desvergonya de la Conselleria d'Educació, ho he dit pel que fa a aquesta temàtica: a tots els pressuposts d'aquesta legislatura ells han fixat com a objectiu fer aquest mapa escolar, ho fixen com a objectiu en els pressuposts, i després hi voten en contra quan nosaltres els ho exigim, és un poc el que passava amb la conselleria i el programa electoral, Conselleria d'Agricultura abans; els exigim

que compleixin els seus propis objectius fixats en els pressuposts i voten en contra. Si açò no és incoherència que vengui qui vulgui i ho vegi.

Bé, però sabent com ja sabem de les maneres d'actuar d'aquesta conselleria, no m'estranyaria gens que si bé fa unes setmanes varen votar en contra d'una proposta de resolució del nostre grup, la qual exigia el mapa escolar, dic que no m'estranyaria que un dia d'aquests si no avui mateix, obrint torn incidental, pugés el conseller aquí dalt i digués: farem mapa escolar. No m'estranyaria perquè açò és el que se sol fer, anunciar, quan ja no hi ha temps, per almanco intentar quedar bé, un anunci electoralista ens ho podem esperar. Però mentrestant, la realitat és que aquesta legislatura, aquesta, ha estat caracteritzada per l'arbitrarietat i per la frivolitat partidista a l'hora d'afrontar obres en els centres educatius, açò és una realitat.

Però passem ara a parlar de la tercera pota d'aquesta moció: les obres en infraestructures educatives. Una i altra vegada el conseller d'Educació s'ha vanagloriat de les obres realitzades per l'IBISEC; res a dir si no hagués fet malabarismes amb les xifres per donar suport a aquesta afirmació. La veritat, no és ni de bon tros tan llampanant com ens la volen fer veure, ni de bon tros. La Sra. Alberdi, a la seva intervenció en el debat de la interpel·lació i avui mateix, ja va desemmascarar l'engany que hi havia darrera les xifres i afirmacions del conseller, però una cosa sí que és certa, açò no ho pot negar ningú: s'ha obert una línia d'ajut a l'ensenyament privat que abans no existia. Tot l'eufemisme de foment de places escolars a centres concertats s'amaga la subvenció directa per obres en els centres que tenen més demanda, els quals naturalment no són tots sinó alguns de Palma molt concrets que responen a criteris elitistes. Ningú, i que quedi clar, assimila centre concertat amb centre elitista, perquè després és el que sempre ens venen a dir, ningú ho assimila. Però ningú no pot negar que alguns centres concertats sí responen a aquesta visió elitista que es veu constantment premiada i afavorida pel Govern de les Illes Balears. Com? Pagant-los les obres en funció d'una ordre *ad hoc*, deixant-los que seleccionin els alumnes que volen tenir en virtut d'un procés d'escolarització que el que potencia és que aquests centres tinguin lliure elecció d'alumne. I finalment, ja entrant en terrenys pedagògics, amb el famós decret de trilingüisme, fet a mida de les seves demandes i que els permetrà així deixar la llengua catalana com a un element residual dins el currículum. És tota una estratègia ben planificada.

I això és així i només és així. Però tornem a les obres en els centres públics. No tenim mapa escolar i per tant no hi ha planificació ni compromís amb les obres a realitzar, l'única guia és el llistat de promeses que se'ns va fer al famós CD-ROM, se'n recorden, de l'IBISEC; ara per ara, el que hi ha en aquell CD-ROM, el que allà es prometia i el que s'ha fet no té res a veure amb la realitat, res. Però el conseller, com ja he dit, puja aquí dalt, quan puja, a ofegar-nos amb xifres, xifres que, com també he dit, són una interessada tergiversació de la realitat.

Així que crec que ja està bé de manipulació, i com crec que ja està bé em permetran que esmenti també jo, qualche vegada, algunes xifres. Aquest govern, quan va prendre possessió, es va trobar deu centres nous finalitzats per l'anterior govern, en açò

no menteixen, és en l'únic, però el que no diuen és que també es trobaren quinze nous centres en construcció avançada o a punt d'adjudicar, amb 60 obres substancials d'ampliació de centres docents; amb 8 remodelacions de centres vells i amb centenars d'obres de millora, açò no ho diuen, açò no ho diuen, açò ho amaguen i açò és el que han estat inaugurant aquests darrers tres anys. Es van trobar obres ja fetes o en marxa que suposaven un pressupost que excedia els 118 milions d'euros, açò és el que es trobaren en marxa, açò és el que mai el conseller no ha tingut la vergonya d'exposar des d'aquesta tribuna, açò són les inversions que es trobaren en marxa. Centres nous finalitzats, en construcció o amb contractació imminent, 72.410.102 euros; ampliacions de centres, 30.669.655 euros; reformes integrals de centres, 15.655.574 euros. Més de 118 milions d'euros, més que tots els pressuposts de l'IBISEC els darrers tres anys, açò és la veritat i açò és la realitat que s'amaga. Açò sense comptar els projectes ja redactats que només van haver de tirar endavant, perquè és normal que un govern executi obres que deixa l'anterior, açò és normal. També, quan el pacte de progrés va arribar, va trobar projectes, només van ser dos, però en va trobar, només dos però en va trobar.

Però bé, el que no és normal però és que per fer els comptes se sumi com a propi el que van fer els altres, per una part, i allò que pensen fer per una altra, així qualsevol infla les xifres. Així que a la Conselleria d'Educació, al conseller d'Educació i al Govern li haurem de dir allò que diuen en castellà: *menos lobos*.

En definitiva, i no m'estendré més, donarem suport a aquesta moció perquè deixa ben clares tres coses fonamentals: tenim una Conselleria d'Educació que tant se'n fuma, dic se'n fuma per a no dir una paraula més forta, que tant se'n fuma de l'educació, i per tant no dóna cap suport a l'educació infantil, la qual és bàsica per a un correcte i posterior rendiment escolar. Tenim una Conselleria d'Educació que tant se'n fuma de les necessitats reals en infraestructures educatives i que per tant no ha elaborat un mapa escolar. Tenim una Conselleria d'Educació que tant se'n fuma dels doblers públics i així els regala a centres concertats elitistes en mans d'empreses privades. Tenim una Conselleria d'Educació que tant se'n fuma de la veritat i enganya la comunitat educativa i aquest Parlament manipulant les xifres dels doblers destinats a obra educativa. Tenim una Conselleria d'Educació que els assegura que el poble de les Illes Balears no se la mereix.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat Sr. Gornés i Hachero.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Bon dia, senyores i senyors diputats. He de dir que m'ha resultat decebedora aquesta moció que ha presentat el PSOE, després de tot allò que se'ns va dir a la interpel·lació, Sra. Alberdi, del malament que el govern del Partit Popular ho feia, veim que les propostes, les seves propostes no plantegen un veritable projecte alternatiu al model educatiu, a la política que

desenvolupa el Partit Popular. Em pensava que tal vegada, fins i tot, podrien arribar a especificar quins són els centres amb els quals vostès estan en desacord que s'hi facin obres, de tot el llistat de projectes que el govern desenvolupa.

Però el que més greu m'ha sabut és que, ja sé que no me puc posicionar sobre les opinions o les intervencions d'altres diputats, però sí que puc dir d'una forma molt genèrica que me sap molt de greu haver escoltat segons quines intervencions de diputats d'àmplia experiència dins el món educatiu que, açò sí, Sr. Conseller, no tenen absolutament cap vergonya a pujar a aquesta estrada i dir falsedats com a cases. Però ja dic, no crec que valgui la pena perdre-hi més temps perquè els números són tossuts i són els que són.

El que és més evident però és la gran contradicció en la qual el PSOE cau constantment amb les seves iniciatives parlamentàries, almanco amb les que planteja quant a temes educatius, perquè la comparativa és inevitable, Sra. Alberdi, respecte del que va fer el pacte del que ha fet l'actual govern. Estic content que hagi reconegut que, és el mínim que es pot fer, que s'hagi reconegut que es prenen decisions i que es fan les coses per tal d'afrontar tots els problemes i tots els reptes que tenim plantejats; però tots hem tengut l'oportunitat de demostrar el que hem estat capaços de fer a l'hora de governar, a l'hora de plasmar el nostre projecte polític, l'esquerra, durant quatre anys, i nosaltres ara, tres anys i poc mes. La comparativa pressupostària en nombres absoluts, en nombres relatius, en nombre d'actuacions, d'iniciatives, de millores, de decisió política en definitiva, no deixa dubtes, el govern que demostra una vertadera política, una vertadera preocupació per l'educació, demostrada amb fets, que és el que al final compta per al ciutadà, el govern que ha apostat per una educació de qualitat és, sense cap dubte, el govern del Partit Popular.

Dit açò, entraré, tot i que sigui parcialment, a comentar alguns dels punts que expressa la seva moció. Que donem suport a l'escrit de la degana de la Facultat d'Educació de la UIB; nosaltres, amb tots els respectes, compartim algunes de les qüestions que es plantegen en aquest escrit, però si el PSOE no hagués derogat la LOCE no s'hauria paralitzat el decret que, ho vam dir a la interpel·lació, ja estava fins i tot publicat en el BOIB, i vostès no obren boca, no diuen ni piu respecte d'açò. El Govern havia fet els deures, el PSOE deroga la LOCE i aquesta qüestió queda absolutament paralitzada, per què? Perquè vostès van provocar una situació de no passable, la qual hem hagut de corregir ara també a marxes forçades. Nosaltres atendrem la petició que la degana va fer arribar, ben igual que la Conselleria d'Educació atén moltíssimes de les peticions que des del món educatiu arriben en moltíssims d'aspectes, ni més ni manco uns que els altres. Per tant, recollim el positiu que pugui tenir aquesta petició que ve firmada per la degana, una llàstima però que no fes referència a aquesta paralització normativa impulsada pel govern del Partit Socialista d'Espanya.

La Conselleria d'Educació ja treballa, tornant a la qüestió del decret, en un nou decret el qual ha de regular aquest primer cicle d'educació infantil, i que nosaltres confiam que més prest que tard es pugui presentar davant el Consell Escolar de les Illes Balears. Vull recordar que la LOE, mitjançant un reial decret que la desenvolupa més tard, posa com a data límit que

és dia 31 de desembre del 2007 quan les diferents comunitats autònomes han de presentar aquesta normativa. Per tant, Sra. Diputada, estam en termini més que suficient per presentar aquest decret i estic segur que ni tan sols farà falta exhaurir aquesta legislatura perquè tinguem el projecte de decret fet públic. Per tant, la Conselleria d'Educació fa els seus deures en els terminis que li corresponen.

Respecte de l'elaboració del mapa escolar, tornem, tornem-hi, Sr. Conseller, el *Nodo* de sempre, he de dir que la Conselleria d'Educació elabora aquest nou mapa escolar, on també es pretén que s'hi contemplin els ensenyaments de règim especial, cosa que l'anterior mapa escolar no contemplava o almanco contemplava d'una forma molt esporàdica, nosaltres volem oferir una visió global. Però el que nosaltres creim que és més important és que aquest mapa escolar vagi acompanyat d'un pla d'infraestructures i d'un pla econòmic, no basta dir farem, farem, sinó que s'han de posar els instruments per dur-lo a terme.

Respecte a l'acusació de manca d'atenció i dels problemes de massificació, vostès saben perfectament el que fa el Govern de les Illes Balears per afrontar l'arribada d'alumnes nous i l'increment de població escolar que açò suposa; saben perfectament dels esforços, perquè ho hem dit reiteradament aquí, no me cansaré de dir-ho; saben dels esforços de la prioritització d'aquest govern per escolaritzar-los. Per açò té raó el Pla d'infraestructures, s'escometen les obres d'infraestructures allà on fa falta, allà on són necessàries, precisament per lluitar, per afavorir l'escolarització de tots els alumnes. I què fa el PSOE davant la demanda de major finançació que des de la comunitat autònoma se li fa arribar davant aquest problema? Res, davant la demanda de finançació per tal d'ajudar en aquesta qüestió el PSOE tanca els ulls.

Respecte de la desatenció de les necessitats del manteniment dels centres escolars, açò ja és que fa rialles, per no dir que fa plorera, és de faula, Sra. Diputada; l'esforç que aquest govern fa en inversions de millora i creació de nous centres a les nostres illes no té precedents a la nostra comunitat autònoma, s'ha triplicat durant aquesta legislatura la inversió en centres públics. Per açò no acab d'entendre les paraules d'alguns diputats, els quals són capaços de dir coses com les que han dit aquí. Jo vull tornar a repetir, a repassar el que jo personalment crec que vaig dir, si, jo, vaig dir a la interpel·lació, vaig dir que es van posar en marxa, entre el 1999 i el 2003 es van posar en marxa 9 centres, dels quals 3 ja estaven iniciats a l'anterior legislatura. Entre el 2006 i durant aquest any, 21 centres acabats, més 4 que es preveu que s'acabin el 2007, més 10 centres nous en funcionament entre el 2007 i el 2008, açò és la planificació que nosaltres hem fet.

I respecte a la posada en marxa de nous centres educatius, el Pla d'infraestructures educatives entre el 2004 i el 2007 que la conselleria du a terme a través de l'IBISEC marca els objectius d'aquest govern, els quals són: aconseguir les dotacions suficients en matèria d'infraestructures educatives en l'àmbit de les nostres illes i que aquestes gaudeixin en tot moment d'un bon funcionament i d'unes prestacions i serveis d'acord amb les necessitats actuals. Torn a insistir, entre el 2006 i el 2007 es preveu una inversió de 160 milions d'euros. Si hi afegim la contractació que es farà durant la resta del 2006

i principis de l'any 2007, el resultat serà que aquesta legislatura s'haurà triplicat, torn insistir: tres vegades que l'anterior 1999-2003, i tot en centres públics.

De tot açò, he de dir que hi ha 37 projectes d'ampliació o millora, reforma de centres educatius per un valor de 55 milions d'euros. És a dir, senyores diputades i senyors diputats, l'esforç que aquest govern fa en matèria d'infraestructura pública educativa no té precedent en la història de la nostra comunitat autònoma. Sembla mentida que ara vostès ens vinguin aquí amb què som els enemics de l'escola pública, que no feim absolutament res per a l'escola pública, que afavorim l'escola privada, quan una i altra vegada haurien de precisar més aquesta terminologia, estam parlant de centres concertats, sostinguts amb fons públics.

S'ha complert el Pla d'infraestructures 2004-2007 en un 90% d'acompliment respecte del que vam dir, però és que a la vegada s'han realitzat actuacions per necessitats d'escolarització, precisament per afrontar aquesta massificació que diuen vostès que es planteja a les nostres illes, per necessitats educatives o per urgència, que inicialment no estaven incloses en el Pla d'infraestructures, l'ampliació del col·legi públic Ponent d'Inca, l'ampliació del col·legi públic Jaume Vidal de Manacor; la reforma del col·legi pública Santa Isabel de Palma, etcètera.

Finalment, respecte dels comptes anuals de l'IBISEC, jo, Sra. Diputada, no passi pena que estic segur que, com sempre fa el conseller, la Conselleria d'Educació, si vostè fa la petició formalment, en temps i forma, en pocs dies, en quinze dies, en un mes, aquesta petició de documentació que vostè planteja a través d'aquesta moció, li serà perfectament atesa. Per tant, senyora diputada, no és cap sorpresa per a vostè que jo li digui ara que votarem en contra d'aquesta moció per absolutament innecessària i per caure en falsedats més que evidents, com hem intentat demostrar nosaltres amb la nostra intervenció.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Alberdi?

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Sr. Gornés, li vaig dir l'altre dia que em sabia molt greu decebre'l sempre quan faig iniciatives, perquè el decep perquè ho faig massa fort o el decep perquè ho faig massa fluix, sempre el decep, però avui sí que m'ha decebut vostè; però no m'ha decebut vostè, m'ha decebut el Partit Popular, perquè, home, tenia la sensació que no m'aprovarien la resta de punts, però amb les paraules que va dir el Sr. Conseller l'altre dia, em semblava que estaria clar que el punt setè sí que l'aprovarien, perquè jo, naturalment, en temps i forma ja he demanat aquesta documentació, la vaig demanar el maig d'aquest any i encara no ha arribat. Llavors, la torn demanar i d'una forma expressa perquè aquest Parlament faci constància que quan no arriba la

documentació, en temps i forma, com diu el Partit Popular, s'ha de tornar demanar des d'aquí.

Perdonin l'èmfasi, però no he començat donant les gràcies als grups parlamentaris que donen suport a aquesta moció perquè m'ha semblat tan estrany això de què ni tan sols ens vulguin donar els comptes, perquè puguem veure de veritat. L'altre dia el Sr. Conseller em va enviar uns comptes, aquests són els comptes que em va enviar el Sr. Conseller, comptes en què jo els demanava l'informe d'auditoria, el qual ha d'estar acabat el mes de maig, obligatòriament, vull dir, no estic demanant una cosa que s'hagi de fer i que sigui molt difícil d'elaborar, no, estic demanant una cosa que ja està feta; fins i tot em vaig oferir a anar-la a cercar. Em van dir: no fa falta, ja vindrem.

De totes maneres, he dit, Sr. Conseller, i ho torn a dir que potser estigui equivocada, de totes maneres m'agradaria saber-ho, i per això ho deman.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Alberdi, per favor, no es pot adreçar, com vostè sap, al Sr. Conseller.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

És cert, Sr. President, perdoni.

Un parell de coses en relació amb el que hem discutit fins ara. Quant a l'educació infantil, jo venc sostenint que realment al Partit Popular no li interessa l'educació de 0 a 3 anys. Vostès em diuen, m'ho varen dir el dia de la interpel·lació i m'ho tornen a dir ara, que en realitat sí que els interessa perquè vostès tenien fet un decret. Escoltin, a veure, aclarirem les coses d'una vegada per a sempre, vostès tenien fet un decret sobre el currículum d'educació infantil, l'aturen, això no és el que els demanam, el que els demanam és una normativa que estableixi quina ha de ser la qualitat de les escoles infantils. Això és el que vostès tenien i van deturar. Curiosament van deturar això, tan centralista quan els interessa i tan autonomistes quan no els interessa, van, en canvi, sí publicar com a 50 pàgines del BOIB d'uns currículums de desenvolupament de la LOCE, després que ja estava molt endegada la LOE, nosaltres li vàrem fer preguntes i li vàrem dir: a part d'emplenar el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* i de donar feina als funcionaris, aquests currículums per a què serveixen? Per a què serveixen si segur que no s'endegaran? En canvi vostès deixen de responsabilitzar-se de l'únic que és vertaderament important i per al que tenen competències, perquè a altres comunitats bé que en tenen de normativa de 0 a 3 anys, com per exemple al País Basc, Navarra, Andalusia, etcètera; no, vostès no ho fan perquè això no els interessa, a vostès els interessa tenir un concepte de l'educació infantil assistencial que va sortir en els anys setanta, però en els anys vuitanta ja es va deixar de banda per ser absolutament inadequat.

Sap, Sr. Conseller, que nosaltres tenim la taxa més alta ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Alberdi, per favor, vostè ha de contestar al Sr. Gornés, si vol.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Perdoni, saben els senyors diputats que tenim, perdoni, Sr. Gornés, sap que tenim la taxa més alta de repetidors ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Pregaria un poc de silenci.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

... en els nins de vuit anys a la nostra comunitat autònoma.

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, per favor. A veure, Sra. Alberdi, Sra. Alberdi, per favor.

A veure, demanaria tranquil·litat i que deixassin a la Sra. Alberdi que es pugui expressar amb total llibertat i tranquil·litat, sobretot tranquil·litat. Sra. Alberdi, per favor.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Deia que, ja m'he perdut, em sembla que parlava de l'educació infantil i deia que ens sembla que no en tenen d'interès en l'educació infantil i això s'ha demostrat, vostès varen publicar un decret, el van aturar, i en canvi en van publicar un altre que no servia absolutament per a res.

No vull parlar més del mapa escolar, perquè ja n'hem parlat molt i perquè no tinc temps.

Deia el Sr. Gornés que jo l'he decebut perquè no he plantejat un model. Jo crec que sí que nosaltres hem plantejat un model, hem plantejat un model d'un aspecte concret que és el desenvolupament de les infraestructures educatives de qual cosa anava la nostra moció, perquè hem dit que sense valors explícits i sense normativa i planificació, en realitat no n'hi ha de política, hi ha actuacions, actuacions que es fan moltes vegades per atendre les necessitats, però moltes vegades per altres interessos.

Quan preparava aquesta interpel·lació, acabaré perquè, com que confio que, amb temps i forma, se'm donarà aquesta documentació que jo enviaré per fax a qui hagi d'enviar, a part d'haver-la registrada ja, per descomptat, aquesta sol·licitud de documentació, quan preparava aquesta interpel·lació recordava la definició que feia de política un famós filòsof contemporani espanyol, que diu: "La política és el conjunt de raons que tenim per obeir i el conjunt de raons que tenim per sublevar-nos". Jo amb aquesta política o la manca de política del PP només ens dóna raons per sublevar-nos, per rebel·lar-nos feim propostes que demostren, com les d'aquesta moció que vostès no aprovaran sorprenentment, que es pot fer d'una altra manera la

política educativa, d'una manera més clara, doni'm els comptes, doni'm els comptes; més eficaç, digui'ns per què fan el que fan i per què no fan el que no fan; i més participativa, la qual cosa sempre es deixen.

Potser és per això, que aquests tres punts de la moció pretenen aquest tipus de política, perquè vostès no els donaran suport.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Alberdi. Senyores i senyors diputats, si els sembla bé passarem a la votació. Passam a la votació.

25 vots a favor; 29 en contra; cap abstenció, per la qual cosa queda rebutjada aquesta moció.

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei d'iniciativa legislativa popular, RGE núm. 790/06, per la qual s'aproven mesures d'emergència en matèria d'ordenació territorial.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la ..., perdonin, ara sí que passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei d'iniciativa legislativa popular RGE núm. 790/06, per la qual s'aproven mesures d'emergència en matèria d'ordenació del territori.

Per defensar la presa en consideració de la proposició de llei, intervé el Sr. Macià Blázquez Salom en nom de la comissió promotora. Sr. Blázquez, quan vostè vulgui.

EL SR. MACIÀ BLÁZQUEZ I SALOM:

Gràcies, Sr. President, senyores, senyors diputats. Bon dia, els parl en representació de més de 30.000 ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, els quals ens adreçam a aquesta cambra parlamentària per presentar-los una proposició de llei per la qual s'aproven mesures d'emergència en matèria d'ordenació del territori. Som ciutadans que ens sentim profundament alarmats en la destrucció territorial que practiquen els governs del pacte entre el Partit Popular i Unió Mallorquina. El nostre descontent ens ha duit a mobilitzar-nos per denunciar la política d'infraestructures i de creixement urbanístic dels executius presidits per Jaume Matas, Maria Antònia Munar, Pere Palau i Catalina Cirer, entre d'altres.

Els promotors d'aquesta iniciativa legislativa popular que avui defensam formam part de moviments socials mobilitzats en defensa del territori a Mallorca, Eivissa, Menorca i Formentera, d'ençà el 2003 els hem expressat el nostre descontent mobilitzant-nos multitudinàriament fins arribar a reunir al carrer, en manifestació, 50.000 participants a Palma i 20.000 a Eivissa. Contra el que de vegades s'afirma, els moviments socials, acusant-los de solament dir no, aquests a les Illes Balears han assolit tal nivell de maduresa que ara i aquí feim una proposta alternativa. Més enllà de la proposta, el

nostre compromís es concreta en aquesta proposta de nou marc legal per aturar la destrossa territorial que ens han imposat d'ençà de l'inici d'aquesta sisena legislatura democràtica.

Les primeres accions del govern del PP i UM a la primera meitat de la legislatura entre el 2003 i el 2004 ens han abocat de nou a la més crua represa de la balearització. Per començar es desprotegiren quasi totalment els parcs naturals de Llevant a Mallorca i de Cala d'Hort a Eivissa, però l'agressió territorial i ambiental més lacerant ha estat la construcció d'autopistes, autovies i desdoblaments: 7 a Mallorca i 3 a Eivissa, 130 nous quilòmetres de viari desproporcionat a Mallorca, de s'Arenal a Lluçmajor, la Ronda de Lluçmajor, de Palma a Manacor, d'Inca a sa Pobla, la Ronda d'Inca, de Palma al campus universitari i de Palmanova a Peguera, els quals sumats als ja existents ens situa per damunt dels 200 quilòmetres d'autopistes per a una illa de només 3.600 quilòmetres quadrats. I 26 quilòmetres de viari desproporcionat a Eivissa: de Vila a Sant Antoni, de Vila a l'aeroport des Codolar i de circumval·lació de Vila d'Eivissa, per a una illa de només 570 quilòmetres quadrats.

Un cop descartada la monstruosa autopista d'Inca a Manacor, la nova amenaça és el projecte que culminaria la dotzena negra, el traçat ja projectat de segona autopista de cintura de Palma, la qual està dissenyada per fer tot u, de ciutat fins al Coll d'en Rabassa, Son Ferriol, es Figuerol, Son Sardina i Son Espanyol. Aquests projectes faraònics alimenten sobretot l'acumulació monetària de les grans empreses d'obres públiques, grans empreses que ens envairen amb la seva maquinària a cel obert, per moure milers de tones d'àrids en la construcció d'autopistes; empreses foranes i autòctones amb les que aquesta comunitat s'ha endeutat per valor de més de 241 milions d'euros, que es preveu que a Eivissa es multipliqui per 40 el cost final, doblers que la nostra hisenda pública autonòmica no té i que Madrid no ens dona.

La nova accessibilitat viària d'aquestes autopistes estén el fenomen urbà cap a l'interior de les Illes, perquè promou el creixement urbanístic i les converteix en una gran àrea metropolitana d'urbanitzacions, polígons, centres comercials, camps de golf i xalets. Construcció d'obres públiques, d'infraestructures viàries, les quals alimenten més construcció amb finalitats financeres especulatives, perquè no té per objecte satisfer les necessitats bàsiques d'habitatge, sinó que es fa per atreure inversions de procedència dubtosa i d'interès productiu nul, per deixar quatre de cada deu cases buides i emprar-les només com a fons d'inversió. Això ens fa tenir un ritme de creixement de la construcció del 2% anual, amb consum de ciment que augmenta al ritme d'un 17% anual i un creixement d'11.000 nous habitatges cada any. Però sense que això faci que s'abarateixi la compra o el lloguer d'una llar, ben el contrari: els preus augmenten a raó d'un 16% anual. Com també abunden, dissortadament, els casos de corrupció urbanística, lligats a la destrossa territorial de la qual parlem.

Basta viure poc temps en aquesta terra per adonar-se de la seva excepcional bellesa, vivim a un país com no n'hi ha d'altre, especialment per la natura que encara s'hi conserva. Ben segur que és això el que ens fa tenir la pell tan prima quan se'ns desfigura el paisatge, això i que és la base de la nostra economia, perquè si deixam de tenir un paisatge de qualitat

s'ha acabat l'atractiu turístic. I aquest és el camí pel qual ens menen els actuals governs, en la desfiguració territorial que fa que ja no coneguem les tresques per allà on passam de tants de carrils, rodones i nova construcció com s'hi fa; el paisatge es desfigura i el sòl fèrtil es perd a raó d'11,4 hectàrees per cada quilòmetre lineal d'autopista.

En total, les autopistes del pacte PP-UM asfalten més de 1.700 hectàrees, com tot el parc natural de s'Albufera.

A més, quan un quilòmetre d'autopista ens costa 6 i fins a 36 milions d'euros, de 3 a 12 vegades més del que costa fer un quilòmetre de línia de tren. No hagués valgut més la pena construir 450 quilòmetres de línies de tren per comptes de 150 nous quilòmetres d'autopistes?

La construcció d'autopistes té efectes d'atracció del trànsit, com més se'n fan més aviat s'omplen. En tenim exemples clars a la via de cintura i al primer tram de l'autopista d'Inca, recentment ampliats amb un tercer carril. Més carreteres per córrer més, amb més cotxes en circulació, no pot donar com a resultat altra cosa més que més accidents, morts de trànsit i més allunyament del compromís de Kioto.

Els estius, la temporada turística alta, es fan de cada dia més insuportables per la congestió a les carreteres, als carrers de vianants i a les platges, tothom percep que perdem benestar i que per la nostra culpa s'agreuja la crisi ambiental i social global. Tot plegat un munt de despropòsits que no compensen els guanys a curt termini.

La proposició de llei per la qual s'aproven mesures d'emergència en matèria d'ordenació del territori que els presentam és d'article únic, amb vuit apartats i una disposició addicional final, de la qual en tenen el text íntegre. Explicada de forma resumida, la nostra proposició de llei fonamenta els criteris que han de definir l'esquelet d'infraestructures per a l'ordenació del territori. El principal sistema territorial que aborda és el de la xarxa de transports: proposam solucions de millora de la xarxa viària, diferents de la construcció de més autopistes i autovies; que no es puguin construir més aeroports o ampliar-se els existents i que les ampliacions dels ports es facin dins d'uns límits raonables, amb dics inferiors a 30 metres lineals i un màxim d'increment de la superfície de làmina d'aigua del 20% i del 10% de la superfície terrestre de les instal·lacions i infraestructures portuàries existents.

Un segon apartat de la nostra proposta és el referent a una millor protecció dels espais naturals de les Illes Balears. Proposam que siguin declarats parc natural els tres espais naturals més importants i amenaçats: es Trenc-Salobrar de Campos, que és l'emblema de l'atractiu turístic de Mallorca i continua sense gestió per a la conservació, els Amunts d'Eivissa, els quals, a més, estan amenaçats per plans parcials d'urbanització els quals demanam que es desclassifiquin, i tota la Serra de Tramuntana, d'acord amb la seva delimitació completa, que és la de l'ANEI protegida l'any 1991, la qual inclou la Serra de Calvià i Andratx, exclosa en el Pla d'Ordenació dels Recursos Naturals que ara es tramita. Aquesta cambra ja aprovà aquest punt l'any 1991 a la disposició addicional tercera de la Llei d'espais naturals, la LEN. Només els deman, només els demanam que vostès es ratifiquin.

Proposam rectificar les desproteccions dels espais naturals que els fan edificables. Aprovant la nostra proposició de llei, les ANEI d'alt nivell de protecció i totes les categories d'espais naturals protegits de la Llei d'espais de rellevància ambiental, LECO, deixarien de ser edificables; així, els futurs paratges naturals i paisatges protegits no serien espais naturals protegits de segona categoria. Amb aquesta mesura es conservaria el paisatge dels nostres espais naturals, posant fre a la seva urbanització en coberta i difosa, mitjançant la declaració d'interès general de suposats habitatges unifamiliars aïllats els quals en realitat es converteixen en oferta turística il·legal i inversions per a l'especulació financera.

Finalment, la proposta d'iniciativa legislativa popular fa referència a la protecció del sòl rústic amb caràcter genèric i amb una referència especial a l'entorn del Monestir de la Real. L'abans esmentat procediment de declaració d'interès general ha possibilitat la desfiguració paisatgística del nostre fora vila; amb la nostra proposició de llei es protegiria tot el sòl rústic de nous equipaments dels quals ja som excedentaris, els camps de golf i la seva oferta complementària, nous centres comercials i centres d'oci amb modalitat de parc temàtic.

Per últim, l'entorn del Monestir de la Real de Palma, per al qual demanam la classificació de sòl rústic protegit, hauria de ser de 500 metres tot el voltant, fins allà on hi ha hagut de sempre la creu de terme, la qual fou desplaçada il·legalment amb l'ampliació del Camí dels Reis.

Per acabar, els dic, els direm que els demanam el seu vot per a una de les poques proposicions de llei que els arriben directament dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, amb un procediment costós, amb esforç i il·lusió de gent corrent fora dels partits polítics, que desgraciadament és insòlit un cas de democràcia directa, de superació de la distància que ens imposa la democràcia representativa entre vostès, membres dels governs, senyores i senyors diputats i la ciutadania; més de 30.000 persones els demanam que aprovin la presa en consideració d'aquesta proposició de llei per la qual s'aproven mesures d'emergència en matèria d'ordenació del territori. Depèn de vostès.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Blázquez. Sí, Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Demanam un torn per fixar criteri davant aquesta proposició no de llei, proposició de llei, perdó. Senyores i senyors primerament m'agradaria expressar, en nom del Govern de les Illes Balears, el nostre més absolut respecte en relació amb la iniciativa legislativa popular presentada per la comissió promotora, així com el nostre més decidit suport a una figura política fonamental en una democràcia viva, en virtut de la qual diverses entitats socials tenen la possibilitat de promoure l'activitat dels òrgans representatius dotats de poder

legislatiu, per tal d'intentar que les seves legítimes pretensions acabin assolint el rang de llei i per tant estiguin en condicions de modificar determinats aspectes de la realitat que, en opinió dels impulsors de la iniciativa, no siguin els adequats.

Per tant, i d'entrada, la present iniciativa legislativa popular s'inscriu amb tota normalitat dins una dinàmica democràtica que atorga als ciutadans una veu preeminent a l'hora d'exigir el compliment de les seves legítimes pretensions, fins i tot en els casos, com és el present, que aquestes es basen en tota una sèrie de premisses argumentals que, a partir de la seva no adequació a la realitat dels fets, duen com a conseqüència, per força, conclusions necessàriament errònies, com tindrem oportunitat de demostrar en el decurs d'aquesta intervenció.

Abans, però, d'entrar en matèria en relació amb alguns punts concrets que apunten l'esmentada iniciativa legislativa popular, potser seria convenient insistir en un fet molt evident. La utilització d'un instrument participatiu com aquest, el qual ha estat dissenyat no per substituir o reiterar debats ja produïts a la cambra, com succeeix en el present supòsit, sinó per abordar qüestions que el legislador hagi obviat en el decurs de la legislatura. També cal recordar que les normes que es plantegen modificar a través d'aquesta iniciativa varen entrar en vigor, una vegada a complerts tots els requisits procedimentals que exigeix l'actual marc jurídic, incloent la involucració final del contingut de les esmentades normes, en especial a la fase d'exposició pública i mitjançant l'eventual incorporació d'al·legacions al text final.

Per una altra part, també convé recordar que les normes que ara sembla que volen ser en la pràctica reescrites, mitjançant la iniciativa popular, foren en el seu moment l'objecte del pertinent debat parlamentari, en el decurs del qual varen ser conceptualment analitzades i debatuda la seva idoneïtat per part de tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra; és a dir, s'han respectat i garantit en tot moment els principis de pluralitat i de participació ciutadana que han de presidir sempre les actuacions dels poders públics a un país democràtic. Des d'aquest punt de vista, podríem dir que la iniciativa legislativa que avui debatem presenta en origen una certa naturalesa bipolar, presenta, ja que parteix d'una legítima i indubtable en la forma, però altament discutible amb l'objectiu final, des del moment que allò que pretenen els seus impulsors no és, insistesc, elevar a rang de llei una aspiració determinar i reivindicada per un col·lectiu social concret, sinó més aviat buidar de contingut, de manera indirecta, una part fonamental d'una política d'ordenació del territori que ha duit i du a terme aquest govern i els tres consells insulars.

En qualsevol cas, l'element més preocupant que es deriva de la proposta presentada per la comissió promotora és que, en el fons, revela un perillós índex de desconfiança dels seus impulsors en relació amb la fiabilitat dels mecanismes de representació política que són a la mateixa base del sistema democràtic. Dit d'una altra manera, la decisió de presentar la iniciativa legislativa popular que avui debatem, denota la nul·la fe dels impulsors en la capacitat dels seus representants polítics, presents en aquesta cambra, a l'hora de defensar els seus postulats per les vies democràtiques convencionals. Sigui o no sigui certa aquesta percepció, sigui cert o no que la raó última que inspira la presentació d'aquesta iniciativa legislativa

popular és que els seus autors no se senten representats en aquesta cambra, la voluntat d'aquest govern és analitzar el contingut de la proposta presentada a partir del màxim respecte cap als seus autors i als ciutadans que representen, sabent, com sabem, que no compartim els plantejaments ideològics, polítics i de model de societat que inspiren la seva proposta; la qual cosa no impedirà, baix cap concepte, que donem una respectuosa encara que ferma a l'esmentada iniciativa legislativa popular, malgrat que aquesta no pretengui altra cosa que escenificar una revisió i un qüestionament *de facto* del programa de govern que va merèixer el suport majoritari de la societat de les Illes Balears a les darreres eleccions.

Per tant, ens disposam en el decurs d'aquesta intervenció analitzar i debatre les qüestions concretes que justifiquen, en opinió dels seus autors, l'esmentada iniciativa legislativa popular. I ho farem, en primer lloc, perquè no tenim res a amagar, i en segon lloc, perquè nosaltres, el Govern de les Illes Balears i el grup parlamentari que el sustenta, sí creim en els vigents mecanismes de representació política i les normes que d'ells dimanen. Sigui com sigui, anem a analitzar els temes concrets sobre els quals els autors de la iniciativa legislativa popular han fonamentat les seves propostes, com a passa prèvia per definir el posicionament del govern en aquest sentit.

Les propostes de modificació incideixen damunt sis grans eixos, els quals han estat objecte de discussió al llarg dels darrers anys: aeroports, ports, carreteres, espais naturals protegits, nou Son Dureta envoltant la Real, camps de golf i parcs temàtics. Hem de començar amb dues idees que són prèvies als arguments de cadascun d'aquests sis grans temes: la primera d'aquestes dues, que només en un dels casos, les propostes d'espais naturals protegits, és el Govern qui gestiona en exclusiva l'àmbit sobre el qual recau la proposta. Els altres cinc casos, la gestió de competències depèn dels respectius consells bé perquè n'és l'òrgan que planifica, carreteres; o autoritza, patrimoni històric, camps de golf i parcs temàtics; bé perquè fa un informe que té caràcter vinculant, ports; o finalment, perquè encara que l'aprovació del pla sigui estatal, els consells mediatitzen amb la seva competència d'ordenació del territori el contingut del pla que es vulgui aprovar, aeroports, on als articles 47 i 50 contempen, com a contingut dels PTI, el dimensionament de la zona de serveis dels aeroports, amb un informe vinculant del Govern sobre l'adequació a les DOT i per tant els respectius plans territorials insulars per a l'aprovació del Pla estatal a l'article 79.2. És per això que entenem que avui hi haurà un gran absent en aquest debat, els consells insulars com a titulars legítims de les competències en aquestes matèries.

I el segon punt, el qual també és afí als sis que tractarem, així mateix resulta necessari recordar que els articles que es proposa de modificar han estat proposats i aprovats per un govern del Partit Popular i mantinguts vigents pel govern del pacte, el qual, en canvi, sí va retocar altres articles de les Directrius d'Ordenació del Territori. D'aquest fet només es dedueix una interpretació possible, la llei en la seva redacció vigent té el més ample consens polític, ja que en cas contrari, hauria estat modificada la darrera legislatura. A més a més, durant la present legislatura s'han aprovat lleis que han incidit en diverses de les matèries objecte de proposta, com ports, espais naturals, a part de donar nova redacció a diversos

apartats de les DOT. Així i tot, el govern i el Grup Parlamentari Popular no ha cercat la inadmissibilitat d'aquesta proposta, la qual en alguns casos deixa sense efectes articles de lleis aprovades en aquesta mateixa legislatura, com la LECO, o buida de continguts altres, com la Llei de ports, que, en darrer terme, tenen el mateix efecte que determinades proposicions de llei ja rebutjades, com la que va presentar Esquerra Unida i Els Verds sobre la derogació de camps de golf en aquesta legislatura. I no ho ha fet per una raó ben senzilla, aquest govern no s'amaga ni evita cap debat, no per força de repetir moltes vegades el mateix l'afirmació passa a ser veritat. L'únic que succeirà és que haurà de ser el temps qui faci veure que determinats plantejaments són impropis d'un govern responsable.

Entrant ja a cadascuna de les propostes concretes, cal dir: la primera proposa noves infraestructures aeroportuàries, es dona nova redacció a l'article 64 de les DOT, aquest article en la redacció actual ja prohibeix que s'autoritzi noves infraestructures aeroportuàries fora de l'actual delimitació de la zona de serveis. La redacció proposada prohibeix també l'ampliació de les existents inclòs dins la zona de serveis dels aeroports. L'efecte directe de la mesura proposada seria congelar l'actual situació aeroportuària, de forma que resultaria gairebé impossible efectuar remodelacions que permetin optimitzar l'espai actual dels nostres aeroports. A mode d'exemple, l'acceptació de la redacció proposada hauria fet impossible les recents remodelacions dels aeroports de Maó a Menorca i de Son Sant Joan a Mallorca, remodelacions que en els dos casos han suposat ampliació, no han suposat en cap cas ampliació del sòl dels aeroports respectius, sinó que únicament han suposat un augment dels serveis ja existents, bé per ampliació de la terminal o bé per implantar instal·lacions que faciliten el trànsit pels nostres aeroports, per exemple millores del hangars dels avions i del servei de *handling*. Vist això, s'entén que la mesura proposada només pot ser rebutjada, doncs la regulació actual del creixement de les instal·lacions aeroportuàries és prou restrictiva. Dintre d'aquesta restricció, és l'autonomia de cada consell el que ha de determinar el dimensionament de la zona dels serveis del seu aeroport.

Segona qüestió: noves infraestructures portuàries. S'introdueix un nou punt quart a l'article 64, prohibint els nous ports, dàrsenes o dics de menys de 30 metres i les ampliacions superiors a un 20% de la làmina d'aigua i un 10% de la superfície terrestre. La mesura tendria com a efecte directe fer impossible la construcció del dic de Son Blanc a Ciutadella, el qual ha estat consensuat entre el Consell de Menorca i el Govern de les Illes Balears. Així mateix, seria inviable la construcció de qualsevol port o ampliació substancial dels existents. Cal recordar que, per llei de les Illes Balears, resulta obligat prioritzar l'ampliació i millora de les instal·lacions ja existents abans d'autoritzar-ne de noves. Però la pràctica congelació de l'oferta que s'ha produït a les Balears els darrers deu anys, les llistes d'espera per obtenir amarraments és de 3.785, quan l'oferta és de 3.500, obliguen a donar una resposta responsable. No seria responsable condemnar el sector nàutic i els seus usuaris a un nou marc normatiu que el priva de qualsevol expectativa raonable de futur. La regulació actual garanteix un creixement racional i ordenat de les noves zones portuàries, depenent sempre dels respectius consells, autoritats competents en matèria d'ordenació del territori; l'atorgament

de les noves autoritzacions de ports, vist amb la nova Llei de ports, el seu informe ha passat a ser vinculant, article 17, Llei 10, de 24 de juny de l'any 2005, de les Illes Balears.

La tercera qüestió: noves carreteres. Es prohibeixen les noves carreteres amb tipologia d'autopista o autovia, article 62, deixant sense efecte els respectius plans directors sectorials de carreteres quant a compliment d'aquestes previsions. Cal recordar, en primer lloc, que la competència de la modificació dels respectius plans directors sectorials de carreteres correspon actualment a cada consell, el qual pot fixar, amb plena autonomia, les característiques de les noves vies a construir. Sense perjudici d'això, l'acceptació de la proposta impediria donar resposta a les legítimes demandes de la societat civil, la qual vol vies ràpides suficients i segures. Cal recordar, en demés, que la regulació ja vigent garanteix la minimització dels impactes derivats d'aquestes infraestructures i en particular la seva integració paisatgística, tal i com ja s'ha fet efectiu al llarg d'aquesta legislatura.

Per últim, el desenvolupament d'aquestes infraestructures viàries és compatible amb una política decidida de suport al transport públic, com ha fet l'actual govern, augment de freqüències de tren i bus i nou servei de metro que hi haurà a Palma, construcció de la nova estació intermodal, etcètera; polítiques suportades espectacularment, amb un augment del nombre d'usuaris de més d'1.350.000 usuaris sols amb tres anys, quatre mesos i quinze dies.

Propostes en matèria d'espais naturals és la seva quarta qüestió. Declaració com a parc natural dels ANEI des Trenc a Mallorca i els Amunts d'Eivissa; ampliació del PORN de Tramuntana a tot l'àmbit de la Llei 1/1991; classificació automàtica com a ANP de tots els espais protegits declarats per la Llei 4/1989 i dels espais de rellevància ambiental, contemplats a la Llei 5/2005, la LECO. Respecte d'aquest punt, hauré de trossejar la intervenció en un parell de passes.

La primera, respecte de la declaració directa d'ANEI des Trenc i dels Amunts com a parcs naturals entra en conflicte amb un principi bàsic d'actuació del present govern en matèria d'espais naturals, que ha estat la necessitat que aquestes iniciatives es duguin endavant amb el màxim consens social possible. El Govern, durant la present legislatura, només ha iniciat un PORN quan disposava de les signatures de més de la meitat de les propietats incloses dins els respectius àmbits, amb línia amb l'esperit de l'article 23 de la LECO, la qual contempla com a mesura nova que la declaració només pugui tenir lloc per acord de Consell de Govern quan hi hagi acord dels propietaris que representin la majoria de la superfície. Resulta així incompatible amb l'acció política d'aquest govern aprovar una llei, una declaració com la proposada, doncs, provocaria d'immediat el rebuig dels sectors afectats, sense el qual fer conservació és gairebé impossible.

Vull cridar l'atenció damunt el fet que resulta curiós que la política més consensuada i dialogada pel Govern, que la desenvolupada pels nous espais protegits no rebi suport dels sectors ecologistes. Està vist que el consens amb els sectors afectats només és bo per a segons quins casos, però no per a la conservació.

Segona qüestió en aquest punt. Així mateix, per determinar el sentit dels respectius PORN, suposa una visió apriorística de la conservació que impedeix desenvolupar adequadament la tasca dels redactors tècnics d'un PORN, són els respectius estudis tècnics i no el legislador els que han de determinar la categoria més adequada per a cada zona.

La tercera qüestió, també respecte d'aquest punt, l'ampliació de l'àmbit del PORN de la Serra de Tramuntana és una proposta que en el futur s'haurà de reprendre, sense cap dubte, però a hores d'ara la dita proposta que presenten només pretén tapar un fet i és que aquest govern ha donat compliment, amb escreix, al mandat legal vigent de l'article 3 de la LEN, de fer un espai natural protegit, i diu textualment "àrees representatives de la Serra de Tramuntana", àrees representatives de la Serra de Tramuntana. El PORN iniciat és, a la vegada, la major novetat en política de conservació dels darrers de l'Estat espanyol; és la primera vegada a la història de la conservació on s'ha aconseguit iniciar un PORN més gran, per exemple, que l'illa d'Eivissa, amb el suport majoritari de la propietat, no en trobarà d'altre. I això s'ha aconseguit amb diàleg i no amb imposició.

La quarta qüestió, respecte de la zona dels Amunts a Eivissa, el Govern ha posat en marxa un concurs per a compra de finques, amb la finalitat de tenir un nucli de propietat pública que permeti en el futur l'establiment d'un espai natural protegit en aquest indret, en compliment d'un mandat legal ja existent en la matèria. Es tracta de posar les bases perquè governs posteriors puguin seguir un camí ja iniciat a la present legislatura.

La cinquena qüestió també que fa referència a les ANEI, la classificació automàtica de qualsevol zona inclosa dins un PORN com a d'alta protecció, determina unes restriccions d'usos tan fortes que acaba produint un rebuig social i per tant l'efecte contrari a la finalitat pretesa, que és la conservació consensuada amb la propietat dels sectors. És, a més, absurd pretendre que qualsevol indret estigui sotmès a les mateixes restriccions, totalment absurd, és no tocar de peus a terra. Si ecològicament no és el mateix un alzinar que una tanca d'ametllers, per què han de tenir el mateix tractament legal? Cal, a més, recordar que el precepte que es vol modificar és fruit, vull que ho sàpiguen, d'una transacció del grup parlamentari amb el Partit Socialista de les Illes Balears durant la tramitació de la LECO.

I la sisena qüestió, és igualment inadequat com a un axioma la catalogació d'alt nivell de protecció de tots els espais de la Xarxa Natura 2000, els quals són espais de rellevància ambiental. La Xarxa Natura 2000 té eines suficients de protecció que s'han demostrat vàlides per a la consecució dels objectius de conservació, com és en els casos de l'ampliació del port esportiu de s'Estanyol, l'urbanitzable de l'Ullastrar a Eivissa i el cas de l'ampliació de l'abocador des Milà a Menorca, on, per cert, he de donar a conèixer que la Unió Europea va suportar per escrit l'informe desfavorable emès pels tècnics del Comitè Xarxa Natura 2000. La LECO, la qual recull les mesures de protecció de la Directiva Hàbitat, ha donat garanties de compliment dels objectius de la Unió Europea en matèria de conservació.

I ara sí ja pas al seu punt cinquè de la proposició de llei. Un altre dels punts que recull la iniciativa és la protecció dels 500 metres envoltant el Monestir de la Real prohibint qualsevol edificació; l'objecte únic d'aquesta mesura seria fer impossible la construcció d'un nou hospital de referència de Son Dureta. L'aprovació d'aquesta mesura legal suposaria un fet sense precedents a l'Estat espanyol, al nostre país som l'única comunitat autònoma on una modificació de planejament per a permetre la construcció d'un hospital o d'una escola ha hagut de passar el tràmit d'avaluació d'impacte ambiental. És a més notori que la Comissió Balear de Medi Ambient ha estat rigorosa amb la tramitació d'aquest expedient, el qual només fou aprovat quan, a judici dels tècnics, es va donar resposta a totes i cadascuna de les qüestions que ambientalment plantejava el nou hospital, inclosa la seva integració paisatgística. Al llarg de l'estudi del projecte es va reduir el nombre de plantes fins al mínim imprescindible per a les necessitats projectades. També cal recordar que abans de fer-se públic aquest projecte ja existien actuacions immobiliàries dintre dels 500 metres indicats, les quals, per cert, no originaren cap resposta dels mateixos grups que s'oposen al nou hospital.

Per últim, l'òrgan competent per a la protecció del patrimoni de Mallorca, que és el Consell, ha fixat en 200 metres la franja de protecció del conjunt de la Real. El seguit d'arguments du com a conclusió inexorable el rebuig d'una proposta demagògica que impedirà la construcció d'un nou hospital imprescindible per a les necessitats sanitàries de Mallorca.

I la sisena qüestió que planteja la proposició de llei és la prohibició de nous camps de golf i la seva oferta complementària i prohibició de parcs temàtics. Per començar, hem de recordar que són els respectius consells els quals, en ús de la seva autonomia, poden autoritzar o prohibir nous camps de golf o parcs temàtics si es presenten iniciatives d'aquest tipus. De fet, el Consell de Mallorca va denegar la implantació d'un parc temàtic en l'exercici de les seves competències aquesta legislatura. Sense perjudici del ja dit, la normativa vigent, la Llei de camps de golf és a hores d'ara un referent a nivell de tot l'Estat espanyol, la qual permet un equilibri entre la necessitat d'implantar aquests equipaments i la preservació ecològica, ja que impossibilita la construcció d'aquests equipaments dins ANEI i també l'oferta complementària dins ARIP, però que les zones amb més alt nivell de valors naturals es preserven totalment d'aquest ús, ni ANEI ni ARIP. A més, la llei exigeix la corresponent avaluació d'impacte ambiental i el rec amb aigua depurada, aigua la qual, per cert, els inform, passaran a pagar abans que acabi aquesta legislatura els camps de golf, cosa que ningú mai havia volgut fer; limitant l'oferta que pot anar associada al camp de golf, la qual consistirà exclusivament en hotels de cinc estrelles, tot l'any obert, i no amb macrourbanitzacions que es desenvolupen per la península.

Crida fortament l'atenció veure que els autors de la proposta indiquen un seguit de modificacions que incideixen en les noves infraestructures, carreteres, ports, aeroports, hospitals, equipaments esportius o d'oci, però s'obliden de modificar el model de creixement aprovat a les DOT i que el govern del pacte va donar per bo. L'única interpretació possible és entendre que, inclosos els autors de la iniciativa

legislativa que avui veim, estam d'acord amb aquest model, el qual permet centrar el debat d'avui en una qüestió d'alternatives, no es tracta de discutir si Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera poden créixer, sinó veure si les alternatives i projectes concrets són adequats.

No reiteraré la contestació a aquesta pregunta, ja moltes vegades abordada aquesta legislatura, però sí recordaré un fet: una vegada inaugurades aquestes infraestructures, ningú no les qüestiona, a l'inrevés, el que queda en entredit és la postura d'aquells que s'oposaven a unes infraestructures que donaran satisfacció a l'interès general dels ciutadans.

Com a conclusió, les conclusions que es deriven de les dades que acab de detallar no qüestionen en absolut el legítim dret d'uns determinats representants de la societat civil il·lenca a proposar fórmules alternatives a la política que desenvolupa un govern, igualment legítim, que mai no ha amagat quines són les seves prioritats ni el model social i econòmic que propugna, en aplicació d'uns plantejaments liberals que són els que han duit la prosperitat i la modernitat a les Illes Balears. Però sí pens que ha quedat prou clara l'escassa solvència tècnica, política i argumental de les propostes efectuades, sense dubte com a conseqüència d'una lectura de la realitat més influïda per apriorismes ideològics que pel coneixement real dels fets.

En aquest sentit, la filosofia del no que inspira la proposta que debatem esdevé un camí sense sortida, un carrerany fosc de direcció única cap a la paràlisi total de la societat, un camí que ja varen transitar aquestes Illes Balears del 1999 al 2003, sabem, per tant, de què parlem, aquesta pel·lícula ja l'hem vista. Com va dir el Sr. Winston Churchill, no seria correcte deixar d'aplicar en el futur les lliçons del passat. El Govern de les Illes Balears ja ha incorporat criteris de sostenibilitat a les seves polítiques transversals, des de la potenciació del transport públic fins al disseny d'un nou escenari energètic, en el qual la presència del gas natural permetrà una reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle; des de la racionalització del consum d'aigua, a partir d'una gestió dels recursos hídrics rigorosa i realista, fins a l'aposta decidida de les energies renovables, sense oblidar la nostra voluntat de combatre les causes del canvi climàtic, prevenir els seus efectes mitjançant l'aplicació directa de la comunitat científica i acadèmica de les Illes Balears o la consolidació d'una política de protecció d'espais naturals allunyada de temptacions coercitives i poc respectuoses amb la propietat privada.

En definitiva, des del Govern de les Illes Balears tenim clar que avançam en el camí de la sostenibilitat, en la gestió integral de tota l'acció de govern; una aposta de futur per a la qual comptam amb el suport d'una àmplia majoria de la societat civil il·lenca. En aquest sentit, estam oberts a tothom a l'hora d'escoltar alternatives i propostes serioses i realistes, formes distintes, en definitiva, entendre el propi concepte de sostenibilitat, i a la manera de gestionar el futur mediambiental d'aquesta terra, però sempre que es faci amb lleialtat i des del respecte, perquè si no és així no acceptarem lliçons de ningú en aquest camp. I a partir d'aquí, amb els fets objectius a la mà, podrem fer feina junts arribat el cas, però sempre d'igual a igual, sense retrets ni sermons morals, sense depredadors ni víctimes.

Una darrera puntualització, el concepte clau que inspira l'acció d'aquest govern en matèria d'ordenació del territori i en qualsevol altra àrea del govern, és i ha estat sempre la mateixa, equilibri; equilibri entre el desenvolupament, que és sinònim de prosperitat, i preservació dels recursos naturals; equilibri entre l'home i la natura, entre l'activitat humana i el respecte a una terra que és de tots, de tots, i no només dels que s'arroguen unilateralment la seva defensa. El Govern de les Illes Balears, senyories, està convençut que aquest és el camí cap a un futur realment sostenible, un futur gestionat des de la responsabilitat i el possibilisme, allunyat d'arquetips messiànics que no duen enlloc. Un futur, en definitiva, que garanteix per a les pròximes generacions una societat illenca més pròspera, més oberta i plural.

Moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari Mixt, el Sr. Nadal té la paraula.

EL SR. NADAL I BUADES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, vull donar l'enhorabona, vull felicitar la plataforma Salvem Mallorca per haver estat capaç de dur endavant aquesta iniciativa legislativa popular. Més enllà del seu contingut concret, crec que tots els demòcrates podem estar avui satisfets que milers de ciutadans vulguin canviar el sentit del que diuen les lleis aprovades per aquest canviar.

El debat d'avui no pot ser un debat sobre el fons de la iniciativa, ni sobre el seu contingut, avui el debat és damunt la presa en consideració d'aquesta iniciativa legislativa popular. Unió Mallorca està d'acord amb algunes de les propostes que conté la iniciativa, però en altres està en absolut desacord i no comparteix aquesta visió, jo diria un poc pessimista, de la realitat a les nostres illes. Aquesta, però, no és la qüestió, el centre del debat d'avui gira entorn de la convivència de la democràcia representativa i de la democràcia directa; els diputats d'aquesta cambra, a través de les formacions polítiques, som els representants democràtics dels ciutadans, som els dipositaris de la seva sobirania per un temps màxim de quatre anys. Aquesta representació, consagrada a la Constitució, al nostre Estatut d'Autonomia i a qualsevol sistema democràtic és el fonament de la democràcia i de la pluralitat. Cap dels diputats aquí presents es representa a ell mateix, representa els ciutadans i no tan sols aquells que ens han votat, sinó tots els ciutadans. Aquest sistema polític existeix precisament per articular la sobirania popular, per fer possible un sistema democràtic efectiu, perquè pugui prendre decisions, ja que és impossible que un Estat funcioni emprant únicament sistemes de democràcia directa.

Però si bé el funcionament normal de tot sistema democràtic es fonamenta en la representació a través de les cambres legislatives, no podem obviar la importància de la democràcia directa. En el nostre marc normatiu podem destacar dos instruments que apliquen la democràcia directa, per una banda,

el referèndum, i per una altra, la iniciativa legislativa popular. No es tracta avui d'analitzar detalladament les dues figures, però val la pena, per exemple, dir que el referèndum s'utilitza especialment per decidir qüestions de gran importància, com és la modificació de la Constitució, d'alguns estatuts, per aprovar fins i tot la mateixa Constitució. Això vol dir que el legislador dóna una gran importància, un gran pes a la democràcia directa, des del moment que reserva les decisions més importants a aquest sistema polític.

El mateix es pot dir de la iniciativa legislativa popular, consagrada també a la Constitució i al nostre Estatut, s'exigeixen per a la posada en marxa uns requisits específics, entre els quals destaca el gran número d'assignatures. El seu fonament jurídic és indiscutible i també ho és el fonament polític, els ciutadans disposen d'un instrument per participar activament en el procés legislatiu. Això, senyores i senyors diputats, no contradiu el resultat de les eleccions ni el règim de majories del Parlament, ni altera cap equilibri de forces, això és un complement imprescindible de la nostra funció representativa. Els ciutadans, amb els requisits legals establerts, ens diuen que hi ha coses que volen canviar i ens fan una proposta legislativa, com la poden fer els grups polítics, com la pot fer el propi govern o com la poden fer els consells. Però hi ha una important diferència, els grups parlamentaris, el govern i fins i tot els consells tenen la possibilitat de participar activament en qualsevol procés legislatiu, els ciutadans, en canvi, i sempre amb número suficient, tan sols poden participar directament del procés legislatiu a través de la iniciativa legislativa popular. I tan sols poden venir a aquesta cambra a defensar les seves opinions en el debat de presa en consideració, com és avui.

Des d'Unió Mallorca entenem que és de justícia donar avui el vot favorable a aquesta iniciativa legislativa perquè sigui presa en consideració; Unió Mallorca creu que si milers de ciutadans demanen que la seva opinió sigui tenguuda en compte, aquesta cambra ho ha de fer. Això no vol dir, en cap cas, que s'hagi d'aprovar el text normatiu que han proposat, ni vol dir que s'alteri el sistema democràtic representatiu. Cada quatre anys hi haurà oportunitat i els ciutadans que tenen cada quatre anys l'oportunitat de decidir, decideixen quina és la majoria que ha de tenir aquest Parlament. Després hi haurà qualcú que quan es retiri dirà que els ciutadans són frívols, però els ciutadans mai no s'equivoquen, sempre trien la majoria que volen.

Vol dir això que allò democràticament correcte és acceptar aquesta iniciativa i després discutir-la en seu parlamentària i, si és necessari, presentar esmenes, les quals es poden acceptar o no. Vivim moments complicats, la política, que és una activitat imprescindible per a la democràcia, travessa moments de descrèdit, gràcies, en part, a l'actuació dels propis polítics; se'ns acusa, i de vegades amb molta raó, que discutim qüestions que no preocupen els ciutadans, se'ns acusa que tan sols representem les nostres sigles i no els ciutadans. I avui tenim l'oportunitat magnífica de demostrar que això no és cert: 30.000 signatures ens demanen prendre en consideració aquesta iniciativa legislativa, són 30.000 ciutadans que demanen dels seus polítics una actuació concreta, acceptant el resultat del debat parlamentari que ha de venir després. Són part dels

mateixos ciutadans que ens han donat la seva confiança per ser avui aquí en aquesta cambra.

Nosaltres, senyores i senyors diputats, som els representants de tots els ciutadans i també d'aquests 30.000 que donen suport a aquesta iniciativa, després, en la seva tramitació, tots els diputats han d'actuar d'acord amb el nostre programa electoral, amb el nostre ideari i amb el nostre compromís amb els ciutadans, però avui hem de votar a favor que aquesta iniciativa es tramiti. Votar en contra seria el mateix que pensar que els diputats estem per damunt dels ciutadans i que els podem girar l'esquena; votar en contra seria donar una passa més per allunyar els ciutadans de la política. Aquest Parlament no és dels diputats, és el Parlament dels ciutadans, nosaltres som ni més ni manco que els seus representants, però únicament els seus representants, la sobirania, la legitimitat del sistema democràtic no recau en els 59 diputats d'aquesta cambra, sinó en tots i cadascun dels ciutadans de la nostra comunitat.

Unió Mallorquina creu que hem d'actuar en conseqüència, i per això, tot i manifestar les nostres reserves al contingut del text, tot i manifestar que hi ha punts amb els quals estem en absolut desacord amb la seva proposta, votarem a favor de la presa en consideració d'aquesta iniciativa legislativa popular.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula la Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Avui esdevé un dia molt important per a la democràcia del nostre país, de la nostra comunitat. Avui, una part de la societat civil, de Formentera, d'Eivissa, de Menorca i de Mallorca té veu en aquest Parlament. Nosaltres, tots els representants d'aquesta cambra tenim l'obligació i la responsabilitat d'escoltar, de reflexionar, de debatre i de donar suport a la presa en consideració d'una iniciativa sorgida de la gent de la ciutadania, de les més de 30.000 persones que clamen, amb força i arguments, la necessitat d'aturar la destrucció de les nostres illes.

En primer lloc, vull donar-vos la benvinguda a tots i totes les representants de les plataformes i associacions, gràcies per ser avui aquí, per la vostra feina constant i difícil, però necessària; gràcies pel vostre coratge i per la vostra força; gràcies per donar sentit a la participació democràtica, més enllà d'anar a votar cada quatre anys, això significa i dignifica la societat i les nostres institucions; gràcies per mantenir, a més, l'esperança i la necessitat de poder millorar l'estat del medi ambient i del territori de les nostres illes.

En segon lloc, voldria demanar al grup parlamentari, sobretot del Partit Popular, que dona suport a l'acció del Govern de les Illes, igualment que Unió Mallorquina, i dels Consells Insulars de Mallorca i d'Eivissa i Formentera, una profunda reflexió i un esforç per escoltar aquestes propostes. Fins ara, al llarg de tota la legislatura, el Govern del Partit Popular i d'Unió Mallorquina no han escoltat els ciutadans, només han escoltat i dialogat amb uns pocs, els seus, com ells

mateixos qualifiquen i així ho podem llegir al *Diari de Sessions*. No han volgut utilitzar el diàleg com a eina bàsica en un estat democràtic i s'ha practicat la confrontació, la prepotència i la crispació com les formes més idònies per imposar les seves polítiques. El clam de la societat civil ha estat molt potent: a Mallorca, 50.000 persones varen sortir al carrer per demanar aturar la destrossa territorial i ambiental, i 20.000 a Eivissa. Moltes plataformes i associacions han demanat l'aturada d'aquesta destrossa i a molts se'ls ha perseguit, insultat, detingut o multat.

Mentre el Govern esborrava del mapa espais protegits per a, segons ells, i avui ho hem tornat sentir, preservar la propietat privada, s'expropiaven i s'atropellaven els drets de molts de propietaris, arrasant la seva terra i la seva casa, ca na Palleva i can Malalt en són un exemple. I mentre s'arrasaven paisatges, sòl rústic o cases, altres estaven molt contents pel negoci que suposa per als seus projectes urbanístics i especulatius. Però reflexionin, avui tenen l'oportunitat de rectificar; d'apropar-se més a una part de la ciutadania, a escoltar propostes concretes, constructives i positives, diferents de les seves, és cert, però defensades amb arguments clars i contundents. Ho facin com ho han fet sempre, sense por, sense complexes.

La posició del nostre grup, dit això, respecte de la iniciativa legislativa popular i per tant la seva presa en consideració, és un vot favorable, com no podria ser d'altra manera; perquè, a més d'estar d'acord amb tot l'articulat, amb tota la proposta que es fa, la consideram necessària i urgent, preservar les nostres illes de la destrossa ambiental i territorial més gran, diríem, exercida pel Govern del Partit Popular i d'Unió Mallorquina. I ens hauríem de demanar: què ha passat aquesta legislatura que ha provocat la sortida al carrer de tanta gent, fins i tot la presentació d'aquesta iniciativa legislativa popular? Han passat moltes coses, però sobretot aquesta legislatura passarà a la història, a molts no els agradarà escoltar-ho, com la que ha provocat la major destrossa ambiental i territorial a les Illes Balears i que ha fet del negoci especulatiu la saba dels seus valors.

L'eix de l'acció política ha estat la construcció de grans infraestructures amb doblers de tots els ciutadans per accelerar un model econòmic de creixement basat en la urbanització de les illes i convertir-les en un gran espai urbà. Un negoci, una acció, perdó, una acció política per afavorir l'especulació i el negoci a curt termini d'uns pocs i prioritzar l'interès particular per damunt de l'interès general. Aquesta és la realitat de les nostres illes, l'agressió més brutal al territori i al medi ambient ha estat la construcció d'autopistes a les illes d'Eivissa i a Mallorca; ens han deixat unes illes plenes d'asfalt i ciment, un paisatge desfigurat i romput i qui encara no ho veu que es passegi per una o per altra. A Mallorca, ja s'ha dit, 200 quilòmetres d'autopistes per a una illa de només 3.600 quilòmetres quadrats; a Eivissa, només 570 quilòmetres quadrats, s'han fet 26 nous quilòmetres d'autopistes, tot això per avançar cinc o sis minuts per arribar més prest als embussos. I això no és demagògia, això ho diu com a argument tècnic que es va utilitzar en el Pla director sectorial de carreteres de Mallorca per aprovar-lo per part del Consell Insular de Mallorca, amb la majoria d'UM i el Partit Popular. Unes autopistes que ens surten cares a nivell econòmic i ambiental, a Eivissa, els 22 quilòmetres d'autopista ens costarà

als ciutadans 482 milions d'euros, 1 quilòmetre d'autopista ens costa de 3 a 12 vegades més que costa fer 1 quilòmetre de línia de tren. Per pagar-les el Govern s'ha endeutat fins a 5.200 milions d'euros i hipoteca més de vuit legislatura, i no passa res, no passa res.

Però són els negocis d'uns pocs que sí funcionaran, les empreses constructores i pels constructors amb informacions privilegiades, que n'hi ha molts: el Sr. Matutes, el *pelotazo* de Son Espases urbanístic, amb compra de terrenys en els voltants, el segon cinturó de Palma, lligat a la compra de terrenys, etcètera. Unes autopistes cares a nivell ambiental i que no resolien el problema de la mobilitat ni de l'accessibilitat o de seguretat de la ciutadania i dels turistes, al contrari, incrementen el problema que tenim a les illes, que és un gran nombre de cotxes, massa cotxes. Autopistes que generen més trànsit i més embussos, sobretot a les entrades a les ciutats; autopistes que incrementen l'ús del cotxe i la dependència de tota la gent, tengui o no carnet de cotxe per al seu ús; autopistes que incrementen la contaminació i l'emissió de gasos d'efecte hivernacle, però això es veu que no agrada.

Si l'objectiu és, ho hem sentit, millorar la mobilitat, l'accés i la seguretat s'ha d'apostar per potenciar el transport públic, aquest és el vertader debat de mobilitat d'aquestes illes, no la construcció de més autopistes de 7, 8 o 10 quilòmetres. El transport públic és el pitjor de l'Estat espanyol, ni un sol quilòmetre nou de via fèrria aquesta legislatura, ni una xarxa pública de transport públic capaç d'adaptar-se a les necessitats actuals de mobilitat. El Govern ha inaugurat l'estació soterrada de Palma, una gran obra que ha destruït al seu pas el pont del tren i que convertirà el pas de Jacint Verdaguer en una gran via d'entrada de cotxes, però una estació sense tren, perquè fins que no pagui Madrid no s'augmentarà la xarxa ferroviària, dit pel Govern a reiterades ocasions i, a més, aprovat en el Pla director sectorial de transport d'aquesta comunitat. Sense menysprear la necessitat de més inversions per a tren per part del Govern espanyol, el Govern de les Illes oblidava que les competències en tren les té la comunitat des de l'any 1994.

I ens demanam: quin és l'objectiu de tota aquesta quantitat d'autopistes? Està clar, el sistema viari no s'ha fet per tot el que ens diuen, aquestes autopistes, exagerades, innecessàries i cares tenen com a objectiu final facilitar la urbanització de tota l'illa. Exemples n'hi ha molts: Lluçmajor, sa Ràpita, (...), Campos, Montuïri, podríem dir un reiterat nombre de pobles i ciutats tant siguin de Mallorca com siguin d'Eivissa. I ens demanam: ha millorat la qualitat de vida de la gent amb tanta autopista i tanta construcció? Els problemes de mobilitat s'incrementen, cada vegada resulta més difícil circular i, a més, l'habitatge és un element cada vegada més inassequible per a la gent.

Per tant, nosaltres el que veim és que aquesta gran destrossa ambiental i territorial va bé al Sr. Matas, això sí que és cert, li permet accelerar els indicadors macroeconòmics com el PIB i tapar el gran problema estructural de l'activitat econòmica més important de les Illes, que no va gaire bé, que és el turisme. Però això, aquest model destructor mai vist a les Illes, requeria l'activació de tots els mecanismes per fer-ho possible. Quins són? Primer, ha enganyat una gran part de la ciutadania, perquè no han complert els seus compromisos ni el seu programa electoral, les autovies d'Eivissa no eren al programa; l'hospital

de Son Espases no hi era; el pas de Jacint Verdaguer hi era, però ara resulta que no hi és. Per tant, on és la coherència, on és aquest suposat intent de dir que es fa tot el que han dit i han promès?

En segon lloc, s'havien de modificar lleis existents, era necessari fins i tot rebaixar la normativa feta pels anteriors governs del Partit Popular, tot d'una al començament de legislatura varen modificar la LEN per rebaixar-la i permetre que a Eivissa i Formentera es poguessin construir zones ANEI. Varen eliminar del mapa dos parcs naturals, Cala d'Hort a Eivissa i Llevant a Mallorca i rebaixar les DOT. Però no era suficient, també s'havien de fer noves lleis que permetessin obrir més la possibilitat de fer obres i anar privatitzant el domini públic, com ha fet la Llei de ports, la qual ha obert una porta a la sistemàtica destrucció del litoral iniciada ja fa molts d'anys i que permet la construcció de nous ports i l'ampliació dels existents fins a un 30%, eliminant els plans directores sectorials. O fer noves lleis per desprotegir el territori i els espais naturals, com s'ha fet amb la LECO.

La política de la desprotecció dels espais naturals ha estat implacable, infal·libre, pensada, eliminació i desprotecció de 22.960 hectàrees protegides, tot d'una en haver començat la legislatura, l'única comunitat autònoma capaç de fer això. Però mentrestant a la mateixa llei es permetia la legalització d'habitatges il·legals, com el del Sr. Cretu, i la modificació de les DOT per permetre més urbanitzacions en sòl rústic i poder fer urbanitzacions a la carta, els propietaris que a ells els interessaven. Es desprotegeix posteriorment el parc natural de s'Albufera de Mallorca, per permetre la construcció del camp de golf de Son Bosch i s'aprova una LECO que desprotegeix els espais naturals, fent-los edificables. Fins ara ni una millora en l'àmbit de protecció i conservació del paisatge, dels ecosistemes i dels territoris.

Per això consideram imprescindible que aquesta iniciativa legislativa popular, que aquesta proposta avui que se'n presenta, pugui anar endavant, pugui ser debatuda en aquest Parlament i, com ha dit el representant d'Unió Mallorquina, com a mínim donar la possibilitat de poder-la debatre i parlar-ne. Perquè si no nosaltres entenem que en aquest moment ens troba en un moment d'emergència ecològica, territorial i social, aquesta fuga cap endavant, la qual ens ha situat a un punt de no retorn o de difícil retorn; ens ha hipotecat el futur a nivell territorial, econòmic i social i ha fet de l'activitat constructora l'eix vertebrador de l'economia, sense valorar els seus costos enormes. Per això, cal reflexionar, escoltar aquestes propostes que avui du aquí una gran part de la societat civil; reprendre l'eina del diàleg i entre tots acomplir el compromís de salvar el que queda d'aquestes illes.

Perquè això no ha acabat encara, encara hi ha molts de projectes que estan damunt la taula i que encara és possible posar-los fre. Nosaltres demanam precisament que intentem evitar aquestes noves agressions, que posem seny, que reflexionem, que frenem, ningú està dient d'aturar-ho tot, ningú està dient aquí de convertir, estam parlant de les illes, el nostre territori, el que tenim per viure i per deixar a les generacions que venen darrera. No és un tema menor, és un tema de primera magnitud. I per favor, no es posicionin en no o sí, anem a parlar, anem a escoltar, anem a saber què és el que proposa una

part de la societat; ara podem evitar també moltes coses, que hi ha projectes importants damunt la taula, més carreteres. En aquests moments ja no ens basten les autopistes que s'han acabat de fer pràcticament a Mallorca i les que s'estan fent a Eivissa, n'hi ha més encara, concretament 500 milions d'euros que es preveuen en poc temps per fer coses, no només autopistes, però a Mallorca, concretament, el segon cinturó, que és una proposta que està molt arrelada a les propostes tant del Partit Popular com d'Unió Mallorquina.

Nosaltres plantejam, igual que fa la iniciativa, que facem un altre debat, que no entrem a un debat de construcció de més autopistes; entrem en el debat que pertoca, basta de fer autopistes, unes illes tan petites no necessiten, *masacradas* per ..., aquestes rieres tan enormes que estan destrossant el nostre territori i el nostre paisatge. Anem a parlar de transport públic, anem a canviar precisament i a parlar de transport públic, de la necessitat de resoldre un problema gravíssim que tenim a les Illes i encara molt més a Mallorca; anem centrar el debat de la mobilitat per apostar per al transport públic i per a una mobilitat sostenible, que intenti contaminar manco, que intenti millorar la vida de la qualitat de la gent, de tots, dels nins, dels joves, dels vells, de tots, que tots puguem realment entrar dins aquest debat. Nosaltres convidam també que es faci aquest debat aquí, creim que amb aquesta iniciativa legislativa popular dir que no es facin carreteres és apostar per a aquest nou debat.

Anem també a un altre nou debat, no anem a dir més ports esportius, més agressió al nostre territori, que vos vull dir molt breument que en aquest moment ja hi ha vint projectes de creació i ampliació de ports esportius, els quals poden suposar un increment de més de 5.000 amarratges. No, anem a fer un debat d'intentar preservar el litoral, com a un element importantíssim de cara a l'activitat econòmica més important d'aquestes illes, que és anar a un turisme de qualitat, a una protecció d'aquest territori que encara ens queda, el qual té uns valors molt importants. Nosaltres volem aquest debat en aquest Parlament i per això plantejam que, efectivament, no es permeti la construcció de nous ports i ampliacions, que es facin com a màxim a un 20%. Anem precisament a debatre això, a preservar, a partir d'aquí poder fer una activitat econòmica que tenguí futur.

Per altra banda, també creim que no s'han d'ampliar més aeroports. L'aeroport de Palma permet en aquest moment l'arribada en sol dia de 150.000 persones; Eivissa hi arriba una part important també de molta gent cada dia i són aeroports que nosaltres entenem que s'ha d'anar molt amb esment a l'hora de fer qualsevol tipus de planificació d'ampliació. Demanam, per tant, un altre debat: fins on volem créixer en aquestes illes des del punt de vista de grans infraestructures? Intentar que la porta d'entrada estigui controlada, no només cogestionada, sinó també que estigui, com dic, amb un fre d'aquesta allau de persones i de quantitat d'avions que ens arriben.

També volem entrar a un altre debat, un debat que no s'ha pogut fer mai en aquesta legislatura: no volem més camps de golf, nosaltres no volem més camps de golf, creim que ja en tenim prou, a Mallorca ja n'hi ha 18, creim que ja n'hi ha prou, no només ho deim nosaltres, sinó que ho han dit també molts d'estudis seriosos que han acompanyat aquests arguments. Creim precisament que el sòl rústic ha de ser protegit,

precisament per valorar els valors naturals, els valors agrícoles, els valors com a un element importantíssim de cara també a l'activitat econòmica que en aquest moment, ja dic, és tan important i que hauria de ser un turisme de qualitat. Volem tenir aquest debat dins aquest Parlament, nosaltres no som només del no, també deim no a moltes coses, però deim sí a nous debats, deim sí a nous plantejaments que facin possible que les Illes Balears siguin realment el que ens ha dit el conseller fa una estona, sostenibles, que tenguin un futur i que sobretot ens comprometem amb el que passa avui en dia a tot el planeta; no podem fer aquí precisament, pensar que hem de créixer fins a un límit insostenible.

Per tot, això, i vaig acabant, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Creim que és necessari, crec que tenim l'oportunitat avui, amb aquesta iniciativa legislativa popular que ens han presentat, precisament que projectes, molts de projectes, que me'n deixaré alguns, Son Real, Santa Margalida, Son Aversó, ampliació de Son Muntaner, el camp de golf del Capdellà, el parc temàtic de Can Vairet, el parc de Jacint Verdaguer que sigui una realitat, que molts projectes d'aquests no es duguin endavant, per a realment després no lamentar-se més endavant, per dir ara ja no hi ha res a fer, ara l'únic que podem fer és anar a arrabassar l'asfalt que varen posar fa una sèrie d'anys. Nosaltres, per seny, per responsabilitat, per compromís, el que demanam avui és que donem un aire nou a aquest Parlament, que entrem aquesta iniciativa legislativa popular que ve de la gent, que ve de gent que evidentment ha cregut que havia de fer tot el possible per defensar aquestes illes i que ens dóna l'oportunitat, com dic, de debatre coses diferents en aquesta cambra.

Per això, entenem que, amb un compromís de vetllar per les generacions futures i amb l'obligació de deixar-los una terra i una societat millor, per a nosaltres, per a tots, per a aquells que no tenen veu, per ara i pel futur entenem que hem de salvar Mallorca, hem de salvar Menorca, hem de salvar Eivissa i hem de salvar Formentera i per això és necessari fer una passa endavant, una passa seriosa, una passa compromesa i una passa democràtica i aprovar aquesta presa en consideració de la iniciativa legislativa popular.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, i en nom del Grup Parlamentari PSM-Entesa

Nacionalista, vull que les primeres paraules siguin de reconeixement, d'agraïment i de suport a tots els membres de la plataforma Salvem Mallorca i de les altres plataformes que representen Menorca, Eivissa i Formentera i a totes les dones i homes que, indignats per la política desenvolupista del Partit Popular i Unió Mallorquina, han volgut manifestar la seva preocupació pel futur del país, fent ús d'un dret democràtic que no es limita a dipositar una papereta dins l'urna cada quatre anys.

Jo crec que amb quinze minuts, i això és una vertadera llàstima, el representant de la promotora ha hagut de resumir molts mesos de feina. El motor de la democràcia són les accions que cada persona o col·lectiu fa per transformar la realitat del seu entorn. Quan parlem de participació parlem de tots aquells petits o grans canvis que han produït grups de persones amb un objectiu comú, el qual precisament és l'objectiu de la plataforma, que és una plataforma que vol participar a les decisions. La participació ciutadana és un eix vertebrador, per tant, si en democràcia no existeix la participació la democràcia es degrada. Afortunadament, els mecanismes democràtics fan possible que la veu dels ciutadans arribi directament a les institucions. Hi ha molta gent actualment que té la sensació que la classe política no es fa ressò de la voluntat electoral, per això es mobilitza davant allò que considera vertaders abusos dels governants. I ara som aquí, i davant la responsabilitat del Govern del Partit Popular els ciutadans han actuat, s'han plantat, han donat un cop d'atenció i han dit prou.

Més de 30.000 ciutadans, amb signatures contrastades, els han dit que no van bé; ciutadans amb noms i llinatges i carnet d'identitat, ciutadans anònims i d'altres coneguts, gent que no està involucrada en cap partit polític, hi ha molta gent que no és ni d'un lloc ni d'un altre, a més, tampoc no crec que interessen gaire, s'han implicat i s'han compromès amb aquesta terra. És tota aquella gent per a la qual l'objectiu és salvar Mallorca, salvar la terra, salvar la cultura, salvar el medi ambient, els recursos naturals, en definitiva, salvar una manera de viure si és que encara hi som a temps. És la gent que vol un canvi de rumb en la política autonòmica, cap a una orientació més social, més respectuosa amb el medi ambient i que aposti per una economia productiva i diversificada i no per un creixement artificiosos basat en la construcció desenfrenada. És la gent que, al llarg dels darrers anys, ha participat d'una o d'una altra manera a les diferents campanyes i mobilitzacions organitzades des de la societat civil, per oposar-se activament als projectes més agressius del PP en matèria ambiental i social.

El primer símptoma del que podia passar ja es va veure a principis de legislatura, amb el pacte de governabilitat entre el Partit Popular i Unió Mallorquina, recordin tots vostès que va ser un pacte basat en les autopistes. S'havien de construir a qualsevol preu i vaja si s'hi han construït a qualsevol preu, un preu mediambiental i econòmic que ha esdevingut desorbitat. Aleshores ja sorgiren les primeres protestes, 50.000 persones al carrer, un fet sense precedents, la major manifestació mai vista a Mallorca. I han seguit a Eivissa, amb igual o major contundència, més de 20.000 manifestants protestant contra les autopistes. Aquests fets són de gran transcendència i contrasten amb el que vivim, ja que som una societat tranquil·la on costa molt de mobilitzar i motivar la gent, ens agrada més mirar

passar la processó des del balcó. Dos anys després de l'inici de la present legislatura, aquests ciutadans han vist que es fa per part del Govern i el Govern no s'atura i han decidit utilitzar una altra estratègia democràtica per fer sentir la seva veu, la qual ha estat presentar una iniciativa legislativa popular.

La presentació d'iniciatives legislatives populars és un dret democràtic però hem de reconèixer que no és un mecanisme habitual, de fet aquest Parlament, en tota la seva història democràtica, no crec que hagin arribat a la mitja dotzena d'iniciatives i la majoria d'elles han estat sobre temes territorials i ambientals, jo en record precisament una que anava sobre la incineradora i una altra sobre Cabrera. Els motius que han impulsat una gran part de la societat a invertir aquesta tasca tan complicada i tan costosa, no són de cap manera banals, ni són per crear alarmes socials falses, són fruit d'una preocupació per al futur del país, per al futur de la nostra terra. Una preocupació responsable pel futur incert que ens espera si els que governen continuen apostant pel creixement urbanístic desbocat i pel malbaratament del territori; un territori fet malbé per les polítiques urbanístiques i mediambientals, de construcció d'infraestructures que du a terme aquest govern.

Mai ens haguéssim imaginat que un govern del Partit Popular pogués desfer el que havia fet un altre govern del Partit Popular; pensàvem que en tendria prou de destruir tot allò que vengués del pacte de progrés, però que sistemàticament, any rera any, i moltes vegades, la majoria de vegades, amb la nocturnitat de la Llei d'acompanyament dels pressuposts ha anat canviant les Directrius d'Ordenació del Territori, aprovades pel primer govern Matas, i que tantes l'han lloada i n'han bravejat, la veritat és que això no ens ho pensàvem. Jo crec que l'explicació és que probablement el Partit Popular no creia en aquesta llei ni tenia intenció de treballar per al seu compliment, tan sols la va utilitzar com a una arma de propaganda electoral. Està clar que el Partit Popular no té model de país ni li interessa, el que cal és comandar per poder manejar els fils segons els convengui, segons els interessos del moment.

El Partit Popular, en matèria territorial, actua sense complexes; a més, les actuacions contundents irreversibles van acompanyades de proclames proteccionistes. Quin cinisme, segons ells, i ho hem sentit ara fa un poc, les autopistes són ecològiques i es protegeixen grans espais a la carta, sempre segons qui sigui l'amo i naturalment amb permís de l'amo. El desenvolupament urbanístic que s'ha definit en els plans i projectes aprovats aquesta legislatura és absolutament desmesurat i insostenible. Les mesures aprovades, el Pla territorial, Llei de ports, Llei d'espais de rellevància ambiental, Pla de carreteres, etcètera, poden provocar uns efectes demolidors sobre el territori, el medi ambient, l'economia, el turisme. Jo crec que l'únic que interessa al Partit Popular és posar al servei de futurs creixements les infraestructures viàries, energètiques i hidràuliques adequades i al mateix temps eliminar els obstacles legals que ho impedeixen. El Pla territorial aposta per un creixement urbanístic exagerat, transformant el sòl rústic en residencial o turístic; ha consolidat 20.000 hectàrees com a sòl urbà i preveu que es puguin urbanitzar 1.500 hectàrees més en 10 anys. Es tramiten 14 nous camps de golf que se sumaran als tres que ja es troben en fase de construcció i als 18 que estan en funcionament. S'han

desprotegit espais naturals i es fa una política mediambiental de maquillatge, adoptant figures de protecció descafeïnades i a la carta. I amb l'excusa de la protecció es pretén privatitzar camins i zones de domini públic.

S'han autoritzat noves pedreres per proveir de matèria primera la construcció de carreteres i autopistes; s'han obert les portes a la construcció de nous ports esportius, sense tenir una planificació global, ja que amb la Llei de ports s'ha eliminat la figura del pla director sectorial de ports esportius; es vol construir un macrohospital a un terreny rústic, emblemàtic, devora el Monestir de la Real; grans equipaments esportius a Calvià; s'han asfaltat 10 milions de metres quadrats i s'han construït 35.000 nous habitatges, naturalment de mercat lliure, de protecció oficial no tants.

Les perspectives que s'han obert amb aquest govern són tan espectaculars que s'ha fet necessari ajuntar esforços per aturar un model de desenvolupament urbanístic i turístic absolutament desmesurat i insostenible, amb uns acabaments sobredimensionats i impactants. Aquesta iniciativa legislativa que han presentat més de 30.000 ciutadans i ciutadanes és un clam desesperat a la responsabilitat dels polítics perquè evitem la destrucció del territori; 30.000 signatures contrastades de persones que en representen moltes més, provinents del món universitari, del món de l'art, representants d'entitats ciutadanes, dels sindicats, professionals, empresaris, etcètera, que des de fa anys demanen que es posi fre a la urbanització del sòl rústic i del litoral, els quals denuncien una vegada i una altra que hi ha massa oferta, massa urbanitzacions, massa creixement.

La proposició de llei que presenta la plataforma Salvem Mallorca i altres entitats vol posar fre a aquest desgavell i modifica diversos articles de les DOT per aturar la construcció d'autopistes, autovies, camps de golf, parcs temàtics, ports esportius, ampliacions dels aeroports, grans instal·lacions sanitàries dins sòl rústic, frenar el creixement urbanístic i retornar la protecció als espais naturals que han estat desprotegits aquests darrers anys. En definitiva, no entrarem en el contingut de la proposta, perquè, en cas que s'aprovi, la qual cosa desitjam, entraria en una tramitació en la qual podríem aprofundir-hi més.

Aquesta iniciativa va més enllà d'una simple proposta de canviar uns articles d'una llei autonòmica; aquesta iniciativa és un avís, és una protesta sota un marc legal pel futur que ens espera i que no volem si no canvien les coses. Per governar una terra fràgil i limitada com la nostra fa falta sensibilitat i compromís polític amb el país per a no malmenar-lo més; no pensar egoïstament en un present de bonança econòmica, la qual, mal administrada, és una hipoteca per al futur.

Per això, des del PSM-Entesa Nacionalista ens sumam a les veus dels ciutadans que han presentat aquesta iniciativa per dir basta i per demanar responsabilitat al Partit Popular, amb el nostre vot a favor de la presa en consideració de la proposició de llei presentada per la plataforma Salvem Mallorca.

Senyores i senyors diputats, tenim un govern depredador, tenim un govern que afavoreix els negocis, els negocis dels seus en detriment del territori; tenim un govern que no governa, comanda per als seus, i voldríem tenir, per una vegada, un

govern que escoltàs els ciutadans, ara ho veurem, ara es podran retratar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Vull que les meves primeres paraules, en nom del Grup Parlamentari Socialista, siguin per donar la benvinguda i l'enhonorabona al portaveu que ha parlat, el Sr. Blázquez, igual que a tots els membres que avui ens acompanyen de les diferents plataformes que han tirat endavant una tasca jo crec que molt interessant a les Illes Balears. Per tant, agrair i donar l'enhonorabona a la feina feta a diferents entitats ciutadanes, a diferents entitats socials i a les plataformes que s'han conformat a les Illes Balears durant aquests tres anys de legislatura.

Avui som a una fita històrica, jo crec que tots els diputats i diputades en som conscients o n'hauríem de ser conscients i el Govern també n'hauria de ser conscient, després de dotze anys tornam a debatre una iniciativa legislativa popular en aquest Parlament de les Illes Balears, una iniciativa legislativa popular que du per títol Mesures d'emergència en matèria d'ordenació territorial, mesures d'emergència. I des del Partit Socialista, el primer que els vull dir és que nosaltres votarem a favor d'aquesta presa en consideració, ens pareix que no estaríem actuant d'acord amb el nostre sistema democràtic si donàssim l'esquena als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears que ens demanen que debatem una tramitació parlamentària. Perquè hi ha un problema, hi ha un problema que el Govern s'entesta a voler oblidar, a no voler afrontar, hi ha un problema en aquestes illes que durant tres anys, i ho hem anat dient des del Grup Parlamentari Socialista a totes aquelles intervencions que hem pogut, que durant tres anys vivim com mai una situació de crispació social, una situació on molts de ciutadans s'han hagut d'associar per defensar-se d'institucions governades per la dreta d'aquest país, perquè practiquen polítiques que evidentment van en contra de l'interès general de la ciutadania i en contra del futur del nostre país. Per tant, som davant una fita històrica, una iniciativa legislativa popular suportada per més de 30.000 ciutadans d'aquestes illes. Per això, just per això a nosaltres ja ens mereix el màxim respecte i nosaltres votarem a favor de la tramitació d'aquesta proposició de llei, perquè entre tots després puguem opinar, puguem discutir i puguem arribar a acords.

I aquest és el gran segon missatge que vull llançar des del Partit Socialista: des del nostre partit estam disposats, una vegada més oferim la mà a intentar arribar a acords; vostès no s'han plantejat que aquí hi ha un problema, que la gent hagi de sortir al carrer, s'hagi d'associar, hagi de fer feina de forma desinteressada per defensar la seva terra, el seu futur, significa qualque cosa? Vostès no s'han plantejat que és que aquesta gent té un problema i necessita que algú els escolti? Té un

problema perquè la terra, la nostra terra té un problema, hi ha 30.000 persones que ens demanen que els escoltem i des del Grup Socialista els volem escoltar. I a més, una segona cosa: volem arribar a un acord, creim que és fonamental que entre les forces polítiques puguem arribar a un acord en temes tan bàsics com és l'ordenació del territori, com són les grans infraestructures de les Illes Balears. Per tant, des del nostre punt de vista no és acceptable de cap manera que es doni, una vegada més, l'esquena per part de la bancada Popular a molta gent que surt al carrer i que demana solucions a una situació que és realment insostenible.

A més, a un moment on fa poquet vàrem viure el debat de política autonòmica i el president del Govern de les Illes Balears es va presentar aquí com el president del diàleg, el president de l'acord, el president que escoltava tothom. Idò bé, només escolta a qui convé al Partit Popular i aquesta és la realitat. I això, evidentment, no engrandeix la nostra democràcia ni engrandeix la nostra situació política, sinó tot el contrari, des del punt de vista del Partit Socialista cal arribar a acords, cal intentar arribar a acords i tenen una altra oportunitat. Des del principi de legislatura hem viscut situacions realment complicades, 50.000 persones a Mallorca, aquí es recordava, més de 20.000 persones sortint als carrers d'Eivissa, en situacions realment extremes; tothom ha demanat que se'ls escolti i que aturin segons quines polítiques, que redrecin, perquè a un sistema democràtic tenir majoria absoluta no és tenir un xec en blanc, ni hi ha cap partit polític que tengui la raó absoluta. I per això necessitam escoltar i nosaltres, com a demòcrates convençuts, estam convençuts, valgui la redundància, que la democràcia participativa és importantíssima, que és important escoltar els ciutadans no només una vegada cada quatre anys amb el seu vot, és fàcil ara, a vuit mesos d'unes eleccions municipals i autonòmiques, plantejar posicionaments electorals, l'important és escoltar-los i deixar que decideixin, deixar-los participar en la presa de decisions durant tota la legislatura. Aquest és el posicionament que ha mantengut sempre el Partit Socialista, però vostès sempre han optat per la manca de diàleg, per la manca d'arribar a acords, per la manca de voler escoltar els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

I com els deia, avui tenim una nova oportunitat, hi ha una iniciativa avalada per més de 30.000 persones que entra en el Parlament de les Illes Balears, la qual podem discutir i quan la discutim podem intentar arribar a acords amb tota aquella gent que viu una situació de crispació inèdita a les Illes Balears degut a les polítiques destructores que practiquen diferents governs de dretes a les Illes Balears.

No és el nostre estil qualificar de manca de solvents persones, més de 30.000 persones que han firmat una iniciativa legislativa popular i que per tant, amb el seu dret democràtic, reclamen a aquest Parlament que els escoltem, que canviem, que redrecem segons quines polítiques o que redreci el Govern de les Illes Balears, per ser més exactes, segons quines polítiques. I els he de dir una cosa, rectificar és de savis i no és dolent en democràcia rectificar i jo crec que val la pena que el Govern de les Illes Balears i el Partit Popular estigui disposat a escoltar, a parlar, a dialogar i, en el seu cas, a rectificar segons quines línies polítiques. El que sí els fix és que des del Partit Socialista tenim la mà estesa a poder dialogar, a poder

parlar, a poder acordar aquestes qüestions que tant de mal fan a les Illes Balears.

Per tant, nosaltres votarem un sí, sense cap objecció a aquesta admissió a tràmit de la proposició de llei de mesures d'emergència en matèria d'ordenació territorial. Votarem que sí convençuts que el diàleg és la millor forma per arribar a acords. Votarem que sí convençuts que a les Illes Balears tenim un problema, des del moment que molta gent ha de sortir al carrer, que, com deia, d'una forma desinteressada ha de fer molta feina per poder defensar la seva terra, defensar el seu patrimoni, que és el patrimoni de tots, i que és el futur de les Illes Balears. Per tant, votarem que sí sense cap objecció a aquesta presa en consideració de la iniciativa legislativa popular i durant la tramitació parlamentària, si fos possible, si el Govern de les Illes Balears i el Partit Popular deixàs enrera aquesta prepotència, aquesta manca de diàleg que ha caracteritzat tota la legislatura, evidentment des del Partit Socialista intentaríem anar millorant aquesta iniciativa legislativa popular.

Perquè avui som a un debat fonamental per a les nostres Illes. Igual que nosaltres sempre els hem ofert pactes d'Estat en qüestions, com per exemple, l'Estatut d'Autonomia, o en altres qüestions, aquesta, la qüestió territorial, la qüestió de les infraestructures a les Illes Balears també és una qüestió d'Estat, de la qual volem parlar, de la qual volem debatre, de la qual volem dialogar amb vostès i saber què és el que pensa el Partit Popular. Avui parlem, ni més ni manco, que del moment de creixement econòmic i territorial de les nostres illes, crec que és un tema realment important, amb el qual el Partit Socialista es posa en la posició d'estendre la mà, evidentment a totes aquestes 30.000 persones que han signat aquesta iniciativa legislativa popular, a tots els ciutadans que representam, però també als que representen vostès; també a vostès per intentar arribar a acords que facin possible un futur territorial per al nostre país que realment pugui garantir un futur econòmic als nostres fills i als nostres nets.

Perquè en aquesta legislatura tot té una explicació, de per què s'ha hagut de manifestar la gent al carrer; de per què han hagut de sortir tantes plataformes, com mai en aquestes illes, a defensar els interessos de la ciutadania, degut a les agressions que des de les diferents institucions s'han fet. Té una explicació, perquè les polítiques que s'han practicat des del govern del Partit Popular han estat realment agressores. Faré un repàs molt breu perquè crec que no m'he d'estendre en aquestes qüestions perquè crec que són prou conegudes per tothom.

La política territorial d'aquest govern s'ha caracteritzat per unes quantes qüestions. El setembre del 2003, vàrem tenir aquí el debat de la llei de mesures urgents en matèria d'ordenació territorial i urbanisme de les Illes Balears, que aquesta llei, si se'n recorden bé, tenia tres objectius. Un era autoritzar una gran urbanització a Campos, que es falsejava sota el nom de camp de polo, que va ser la primera pífia grossa de la consellera d'Obres Públiques, avui absent, que després va haver de retirar, avui absent d'un debat que és d'ordenació territorial, competència exclusiva de la Conselleria d'Obres Públiques.

(Alguns aplaudiments)

Aquesta llei també tenia un altre objectiu, que era permetre l'edificació a les Illes Pitiüses a espais protegits, i un altre objectiu, que era retardar l'entrada en vigor dels plans territorials. Això és una mesura territorial que ha fet el Govern de les Illes Balears.

Segona, la Llei d'acompanyament dels pressuposts de l'any 2004 va tenir un parell d'interessos també: desprotegir el Parc de Llevant i el Parc de Cala d'Hort, legalitzar les irregularitats urbanístiques, i tots recordarem el famós cas Cretu, i modificar les directrius d'ordenació territorial, en aquell cas per permetre flexibilitzar qüestions dels plans territorials, i concretament això va permetre tornar qualificar d'urbanitzable Son Caülls a Marratxí, que s'havia desclassificat a la legislatura anterior.

Una tercera fita important d'aquest govern ha estat la Llei de mesures específiques per a les illes d'Eivissa i Formentera en matèria d'ordenació territorial, urbanisme i turisme. I aquesta llei, que va dur el Consell d'Eivissa i Formentera, significava, i avui ho ha dit la consellera, adequar el Pla territorial de les pitiüses a la legalitat, o sigui, varen fer un pla territorial il·legal per arreglar segons quins negocis privats a les illes d'Eivissa i Formentera que vulnerava nou lleis autonòmiques i un decret, simplement amb un únic objectiu: poder desprotegir territori i legalitzar tot allò que s'havia construït al marge de la llei. Aquests eren els objectius de les lleis que ha presentat el Govern de les Illes Balears en aquesta cambra.

I, clar, és sorprenent que només es recordi que és competència dels consells insulars quan es parla de protegir, quan parlem de protegir territori vostès diuen: "això és competència dels consells, que ho facin ells". Quan parlem de desprotegir ho dur el Govern aquí, directament, via una llei al Parlament de les Illes Balears. I això és el que hem vist en aquesta legislatura.

(Aldarull a la sala)

Per tant, s'ha provocat un desgavell territorial i urbanístic. S'ha provocat una construcció desenfrenada de nous habitatges, amb uns efectes col·laterals que hem viscut de casos de corrupció a diferents ajuntaments de les Illes, i crec que val la pena recordar que el Partit Popular té una vintena de batles investigats judicialment per qüestions de corrupció urbanística. I, a més, han donat suport a dos plans territorials totalment desenvolupistes a l'illa de Mallorca i a l'illa d'Eivissa, amb una situació que és realment sorprenent: una comunitat autònoma que creix com mai en habitatge nou, resulta que, com mai, l'habitatge és més car i és més inassequible per a la ciutadania de les Illes Balears, perquè a vostès no els ha preocupat la situació de l'habitatge, sinó que els ha preocupat una altra cosa, i per això han decidit també no fer una llei del sòl, no fer una llei del sòl que era l'instrument necessari per posar ordre en ordenació territorial i per posar ordre en qüestió d'habitatge.

La seva majoria absoluta ens ha duit a una nul·la política de transport públic, diria jo, una nul·la política de transport públic que fins i tot ha duit a la situació, jo crec que dramàtica, que a Palma han decidit destruir un pont, que ahir recordava molt bé

la portaveu de la plataforma que es va construir l'any 19, que l'han destruït l'any 2005 i que hauran de refer el 2006 gràcies a la pressió ciutadana que vostès no contempen. Han decidit tirar a baix un parc de les estacions, soterrar un tren per fer una autovia damunt. Aquesta és la política territorial i de convivència del Partit Popular.

Que a més ha actuat amb un pla de carreteres a l'illa de Mallorca, amb el suport específic del president Matas, que ha impulsat diferents autopistes a les nostres illes, i els recordaré per això la seva manca de fiabilitat i la seva manca de credibilitat, del Partit Popular, en totes aquestes qüestions territorials. Aquell pla de carreteres, aquell pacte que es va presentar públicament entre Unió Mallorquina i Partit Popular deia que l'eix vertebrador de la xarxa viària de l'illa de Mallorca havia de ser l'autopista Inca-Manacor; jo crec que molts ens en recordarem. Això era l'eix vertebrador de la política de carreteres que havia de fer aquest pacte. Si aquest era l'eix vertebrador, què ha passat?, que no tenen vertebració a la xarxa viària?, és això? S'ha construït com més millor, com més gran infraestructura millor, com major ha estat l'obra pública, millor, i al final ha interessat més la licitació que no pensar en el nostre territori, en les nostres necessitats...

(Aldarull a la sala)

...i en el nostre futur. Aquesta és la realitat. I també és una realitat un fet jo crec que encoratjador: les 50.000 persones que varen sortir a Mallorca han aconseguit que desestimassin el projecte d'una autopista entre Inca i Manacor que no tenia cap sentit ni un. Però alertam que encara és al Pla de carreteres i encara està en el Pla territorial de l'illa de Mallorca.

De les autopistes d'Eivissa, n'hem parlat molt. Les autopistes d'Eivissa són totalment sobredimensionades. Destrossen totalment el territori d'una illa que és petita, que és fràgil. Són caríssimes; de 48 milions que havien de costar han passat a costar 480 milions d'euros. Ens agradaria saber on van tots aquests doblers. Que a més han creat una crispació com mai a una illa tranquil·la i pacífica com l'illa d'Eivissa.

Acab, Sr. President. Aquesta iniciativa legislativa popular també pretén frenar un gran desbarat a les Illes Balears; jo crec que és l'escàndol polític tal vegada més important, com és la ubicació del nou hospital de referència a Son Espases, un nou hospital de referència que se'n va a una finca, Son Espases Vell, i destrossa un sòl rústic, però sobretot posa en perill un patrimoni com és el patrimoni de La Real només per un interès particular. L'interès particular ha estat un interès d'especulació urbanística i un interès d'una adjudicació d'una gran obra pública. Mai no s'ha pensat en l'interès general, mai no s'ha pensat en l'interès sanitari, mai no s'ha pensat en l'interès de protecció del nostre territori i del nostre patrimoni. No hi ha cap informe tècnic que justifiqui aquesta decisió unipersonal de president Matas de traslladar Son Dureta a Son Espases.

Per tant aquest és el resum de la seva legislatura. El Partit Popular s'ha caracteritzat durant aquesta legislatura, una vegada més, per un creixement urbanístic desmesurat, per grans infraestructures totalment sobredimensionades, per incrementar la pressió fiscal dels ciutadans i de les ciutadanes de les Illes Balears, amb dubtes més que raonables de quins interessos

s'estan defensant en aquestes illes, i aquest és el model que vostès han practicat des de sempre; durant 20 anys de govern del Partit Popular en aquestes illes s'ha anat practicant i instaurant aquest model de creixement, i aquest model de creixement és pa per a avui i fam per a demà. El Partit Popular té manca de credibilitat en tots aquests temes de protecció territorial, que se l'ha guanyada a pols, com deia, durant 20 anys de govern en aquestes illes que han instal·lat aquest model de creixement que, com dic, és pa per a avui i fam per a demà.

Però ara ja estam al límit. Ara ja estam al límit. Jo crec que s'ha de prendre una decisió clara, i vull acabar dient-los el mateix que els deia al principi: en el Partit Socialista ens trobaran per debatre, per dialogar, per posar seny en aquest desgavell urbanístic que vostès han creat en aquestes illes. Amb aquesta iniciativa legislativa popular tenen una oportunitat d'or per poder tramitar aquesta llei, per poder seure, per poder dialogar amb tots aquells que tampoc no pensen com vostès. No passa res, s'ha de parlar amb tots els ciutadans, amb els que pensen com vostès però també amb els que pensen diferent, perquè tothom té raons, i jo crec que tenen una oportunitat d'or per poder arribar, intentar arribar, a aquests grans acords necessaris per a les Illes Balears.

Esper, per tant, que canviïn el sentit del seu vot i donin suport a la presa en consideració d'aquesta iniciativa legislativa popular. De totes formes, si no és així, jo don, continuu donant una vegada més, l'enhorabona a tota la gent que s'està mobilitzant d'una forma desinteressada, a tota la gent que s'està mobilitzant perquè estima la seva terra, perquè té por, perquè està preocupada pel futur de les nostres illes, i l'ànim a continuar lluitant.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala i aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, vagin les primeres paraules, com no pot ser d'una altra manera, de benvinguda a tots els membres de la plataforma que ha impulsat aquesta iniciativa popular, i d'una manera molt especial a qui ha fet la presentació avui davant aquesta cambra, el Sr. Blàquez.

Jo em sum a totes les bondats que s'han dit aquí per part de tots els grups parlamentaris del que suposa una iniciativa popular d'aquestes característiques i, per tant, reiterar aquestes mateixes paraules que han dit els altres membres dels altres grups parlamentaris em restaria temps per dir tot el que he de dir avui quant a la nostra postura en relació, precisament, a aquesta proposta.

Vagi també per endavant la nostra benvinguda al Sr. Alorda. Siau benvingut a aquesta casa, que ja ha estat la seva, i jo li dic que amb vostè es demostra que *los viejos roqueros* en

política no morim mai; no sé què ens passarà en el futur. De totes maneres siau benvingut.

I entrant ja, senyor president, amb olivetes, jo he de dir avui aquí que, de manera solemne i amb un gran pes de responsabilitat damunt les nostres espatlles, i en aquest cas damunt les meves espatlles com a portaveu del Grup Parlamentari Popular, parl en nom i representació de 192.209 ciutadans amb els quals vam firmar un contracte...

(Aplaudiments)

...que ens obliga a tots, que no és altre que donar compliment a un programa electoral. Crec que ningú no discutirà aquesta legitimació.

He de dir d'entrada, també, perquè quedin les coses clares, que avui allò fàcil és dir sí a aquesta admesa a tràmit. Però nosaltres no practicarem aquesta filosofia que avui està de moda, que no és altra que el "buenisme", que al final s'ha arribat a traduir en aquella agència que expedeix carnets: "proteccionista, tu", "destructor, ell"; "demòcrata, tu", "antidemòcrata, ell"; "qui estima la terra, nosaltres", "qui no estima la terra, ells". Nosaltres no volem participar d'aquesta filosofia perquè simplement no hi creim, i no hi creim per injusta.

Per altra banda, per dur que sigui, també he de dir que no volem avui aquí fer cap acte de fariseisme polític, perquè les preguntes sortiríem immediatament. És que acceptar aquesta proposta presentada per la iniciativa popular, que respectam i valoram pel que suposa d'esforç i de feina, implica que no hi haurà cap modificació en el tràmit parlamentari?; o implica que hi haurà modificacions fins al punt que poden desnaturalitzar la mateixa proposta?, amb la qual cosa aquí el que hem fet ha estat un acte de fariseisme polític, perquè aquí encara ningú no ha dit, perquè han entrat en altres qüestions, de la proposta presentada què era allò que canviarien. És açò que volen saber els 30.000 ciutadans, si aquesta proposta que es presenta avui aquí sofrirà o no sofrirà modificacions en el tràmit parlamentari i, en cas de sofrir-les, quines són. Aquí hi ha hagut...

(Remor de veus)

...dos partits que han actuat amb coherència: el PSM i Esquerra Unida, perquè han dit que donaven suport sense reserves aquesta proposta. Perfecte. Igual que coherent és la nostra, que deim que no podem donar suport a aquesta proposta perquè ens veuríem obligats a desnaturalitzar-la en tràmit parlamentari.

(Més remor de veus i aplaudiments)

Aquesta és la coherència que avui es demana aquí.

I no és un acte antidemocràtic, no és un acte antidemocràtic fer aquesta asseveració avui en aquesta tribuna. És més, tot el que es pugui dir d'aquesta proposta ja s'ha dit en aquesta cambra, ja s'ha debatut, ja s'ha normativitzat, ja s'ha tingut la possibilitat de fer el canvi, no en aquesta legislatura, sinó fins i tot a la legislatura passada, amb un govern del pacte, que podien fer tots els canvis i totes les modificacions que avui

proposa aquesta norma que es tramet com a presa o no en consideració. Per què no es va fer?, per què abans no i ara sí? *That is the question*, però ningú no ha resolt encara aquesta qüestió, ningú no ha resolt aquesta qüestió. Açò és com aquells còmics que deien “¿*Dónde está Willy?*”, que a vegades era molt mal de trobar. Idò açò és exactament el mateix: per què no es va fer?

I jo, amb tots els meus respectes a la plataforma i sobretot als membres que avui són aquí, lament molt que hagin hagut d'assistir a l'espectacle a què han assistit, perquè vostès han actuat amb coherència, vostès han actuat fent-se ressò del que creuen que és el sentiment d'una part de la població, i vostè avui ens ha donat una lliçó a tots, perquè ha explicat la seva proposta i l'ha explicada amb pèls i senyals. Els altres grups parlamentaris han fet bo allò que ja vaig vaticinar en el debat de l'estat de la comunitat: han format el FAPP, Front Anti Partit Popular.

(Aplaudiments)

Perquè si avui repassam el *Diari de Sessions* en relació al *Diari de Sessions* del debat de l'estat de la comunitat, veuran que és exactament el mateix, perquè aquí no s'ha entrat a debatre la proposta que es presentava. Aquí no s'ha dit si donam o no donam suport a la construcció de camps de golf, aquí no s'ha dit si donam o no donam suport a l'ampliació de ports esportius, aquí no s'ha dit si volem o no volem ampliació de les carreteres i fer autovies i autopistes quan sigui necessari, aquí no s'ha dit..., no s'ha dit, per no dir-se, que quan va passar tot el tema de la urbanització dels voltants d'on ha d'anar ubicat l'hospital nou de Son Dureta, ningú va piular ni ningú va dir res, fins i tot amb construccions que daten d'anys enrere i que actualment s'estan fent; ara és l'únic punt negre, fer un hospital, quan ja estan delimitats 200 metres de distància, quan ja està delimitada de manera perfecta i exacta l'avaluació d'impacte ambiental, cosa que no ha passat a cap altre servei públic d'hospital públic a cap lloc d'Espanya. Aquí ha estat l'únic punt...; Maó, que jo sàpiga, també és de Balears, a no ser que vostè vulgui una república independent de Menorca; jo no la vull. Per tant, Maó també és de Balears.

(Remor de veus i aplaudiments)

I la comissió d'impacte ambiental, efectivament -i gràcies per aquest recordatori-, aquí sí que ha actuat, i ho ha fet que a l'hospital de referència hagin hagut de davallar certes alçades, i que s'hagin hagut de prendre mesures correctores.

Reiter una vegada més que em preocupen certs discursos incoherents que, aprofitant aquesta iniciativa i per quedar bé, no pugen a la tribuna i diuen, d'aquesta iniciativa, què és allò que esmenarien i com ho esmenaries. Jo no em refugiaré -que ho puc fer perfectament- en el debat de si avui tenen o no la competència exclusiva els consells insulars, açò ja ho sap tothom: Llei de transferències d'ordenació territorial, Llei de transferències en matèria d'urbanisme, redacció dels plans territorials adaptats a la norma. Per tant, sota el nostre criteri tan bo és, hi estigui d'acord o no, l'ús que ha fet el Consell Insular de Menorca en l'aprovació del seu PTI, com bo és l'ús que s'ha fet en el Consell Insular de Mallorca per aprovar el seu PTI, o l'ús que s'ha fet en el Consell Insular d'Eivissa i

Formentera per aprovar el seu PTI, perquè si no tornam a caure en aquest maniqueisme: si véns a les meves ets bo, si no véns a les meves ets un destructor; i nosaltres per aquí no hi caurem, i crec que han de donar la cara i ser valents i dir-ho.

(Remor de veus i aplaudiments)

El Grup Parlamentari Popular, i aquí que hi ha parlamentaris que són molt fins a l'hora d'analitzar propostes, si s'ajusten o no s'ajusten al Reglament d'aquesta cambra, mai no ha qüestionat aquesta proposta ni la seva tramitació, ni ho farem, perquè volem el seu debat, i com es pot veure no fugim d'aquest debat, un debat que es concentra o se centra en sis grans eixos, que molt bé ens ha explicat el portaveu de la plataforma i que jo recordaré: aeroports, ports, carreteres, espais naturals protegits, el nou Son Dureta, camps de golf i parcs temàtics.

La meua intervenció, que potser que sigui un poc desembastada perquè és impossible anar amb tanta precisió com ho ha fet el conseller i, per tant, seria reiterar *más de lo mismo*, més del mateix, és molt clara, es fonamentarà en un interrogatori.

Aeroports. Les àrees d'acció dins les infraestructures aeroportuàries estan perfectament delimitades en els plans territorials. Pregunta: dins aquesta delimitació s'admeten o no s'admeten noves infraestructures aeroportuàries?, perquè si no s'admeten han d'esmenar allò que ha presentat la plataforma, amb la qual cosa un objectiu, fora, un objectiu, fora. Açò s'ha de contestar.

Anem al segon. Ports. En els ports la Llei de ports diu clarament que abans d'autoritzar qualsevol nou port en el nostre litoral s'ha de fer un estudi de viabilitat amb ampliació de les infraestructures ja existents. S'està o no s'està amb l'ampliació dels ports ja existents per donar sortida a aquesta demanda social? Si s'hi està, bé està la llei com està; si no s'hi està que es digui i, si es diu, un altre punt que està fora de la proposta.

(Rialles)

Açò és el que han d'explicar certs grups parlamentaris que no han explicat avui aquí.

Tema de camps de golf. Mirin, nosaltres ho deim ben clar, nosaltres ho deim ben clar, i amb permís de la respectada presidenta del Consell Insular de Menorca: nosaltres si governam a Menorca potenciarem la construcció de camps de golf a l'illa de Menorca.

(Remor de veus)

Màxim un, dos, tres..., açò a convenir, amb diàleg, amb participació...

(Més remor de veus)

...al costat de les (...), tot que vostè vulgui, eh?, farem ús del *talante zapateril* a què ens té avesats durant aquests dos anys i mig...

(*Continua la remor de veus*)

...que per descomptat...

(*Aplaudiments*)

...ha escoltat totes les allaus de manifestacions que hi ha hagut de la ciutadania enmig del carrer al llarg d'aquests anys.

Mirin, siguem seriosos. I per ser seriosos, amb una proposta com aquesta, que és seriosa, que qui la presenta se la creu i està convençut que va pel bon camí, nosaltres no podem jugar amb aquests sentiments, perquè tenim una responsabilitat política, i la responsabilitat política avui és dir: "si governam farem o no farem el segon cinturó". Sí, però "no el faríem com ells, nosaltres no el faríem com ells, nosaltres mirariem..."; però el farem o no el farem? Si esdevé necessari perquè les ràtios d'ús donen que s'han d'ampliar certes infraestructures viàries com pugui ser l'autopista -no dic que s'hagi de fer- l'autopista fins a Alcúdia, la farem o no la farem? Ja ho veurem, quan es doni la circumstància ja ho veurem.

(*Intervenció inaudible*)

O tant de entrada no, ja ho veurem després, si hi entrem, però d'entrada no. Açò és el que tenim avui damunt aquesta taula. Tota la resta, vuits i nous i cartes que no lliguen.

Mirin, nosaltres ens prenem tan seriosament aquesta proposta que sí que definirem clarament quina és la nostra postura, i la nostra postura no és altra que aquella que ja vam manifestar amb aquest contracte social amb la ciutadania i que va suposar un suport de 192.000 i escaig de ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes. Nosaltres deim sí al dic de Ciutadella, i el volem, i crec que es va arribar a un bon acord. Si aprovéssim aquesta proposta no es podria fer, la qual cosa vol dir, Sr. Representant de la plataforma, que li hauríem d'esmenar la seva proposta i hauríem de fer una excepció per al dic de Ciutadella; per què el dic sí i els altres no? Aquesta és la realitat, açò és la conseqüència.

(*Remor de veus, aldarull a la sala i aplaudiments*)

Açò és la conseqüència. Una altra cosa no, una altra cosa no; aquesta és la conseqüència.

Nosaltres deim sí a les ampliacions de les infraestructures aeroportuàries dins l'àmbit delimitat en els tres plans territorials. Cada pla territorial ha delimitat, amb autonomia pròpia, la seva àrea portuària, la seva àrea aeroportuària. Nosaltres deim sí a fer infraestructures a dins, no a l'ampliació d'aquesta àrea, però dins aquesta àrea dir sí. S'ha de saber què es diu, si sí o si no, o s'ha de modificar aquesta àrea per restringir qualsevol nova ampliació. Açò tampoc no s'ha dit, aquí damunt, perquè si es diu que s'ha de restringir s'està d'acord amb la plataforma, un 10; però si es diu que no s'ha de restringir, simplement que hi ha d'haver una moratòria..., no és l'objectiu que es pretén. Per tant nosaltres no caurem en aquest engany.

S'ha de fer una política mediambiental sense imposicions. Estic d'acord, sense imposicions de cap tipus, sense

imposicions d'un *trágala* i sense imposició de voler fer allò que l'electorat no ha donat vots suficients per fer, que és la voluntat de les minories, perquè aquí quan hi ha valgut haver voluntat per arribar a acord s'hi ha arribat, s'ha arribat a acord independentment del mèrit. Jo ja li vaig que si qualcú vol el mèrit d'agafar la bandera i anar davant davant la processó, jo que he estat escolanet durant vuit anys em tindrà darrere per aguantar la sotana perquè el mèrit sigui del que sigui. Amb l'Estatut d'Autonomia, per exemple; el mèrit tot per a vostès, però que surti abans de les eleccions. Per exemple, un parèntesi.

La LECO també ha estat consensuada, i moltes altres iniciatives que han estat consensuades. Per tant, si aquí hi ha qualcú, qualche estudiós de l'hemeroteca parlamentària i avui s'entreté a veure quins acords s'han pres en aquesta cambra amb el vot quasi quasi majoritari, se n'adonaria que aquí, de corró, res de res. Una altra cosa pot ser que sí, però corró res de res.

I, mirin, transport públic. Ja sé que és una frase que ja estan cansats de sentir-la, que jo la dic aquí damunt: les xifres no es discuteixen, es contrasten, i per tant jo donaré xifres. Transport públic, transport en bus, 2003, 12.694.000; 2005, 13.696; ha incrementat. Transport en tren, han passat de 3.765.000 a 5.227.000; açò són xifres. Però per si açò no era poc, m'ha cridat molt l'atenció, i sobretot, companys i companyes del Grup Parlamentari Popular, sentiu-vos tranquils en aquest cas, i en tots els altres en què puguem dur responsabilitat per endavant, perquè he tingut unes dades que han sortit publicades a un mitjà de comunicació d'aquesta terra, d'un mitjà de comunicació que, alerta, que ningú no es malpensi, no és un mitjà de comunicació que uns qualifiquen d'uns o d'uns altres, és un mitjà de comunicació que tant va per uns com per altres i, per tant, amb un dominical. Jo com que no he de fer propaganda no diré quin mitjà de comunicació, però dades donades per Greenpeace, Ecologistes en Acció, Salvem Mallorca i Institut Geogràfic d'Espanya: aquestes dades, que surten a una separata i surten a una revista, quant a dades comparatives de densitat de construcció i urbanització en el primer quilòmetre de costa a Espanya, són, vaja, són d'aquelles que ens donen una gran satisfacció perquè nosaltres creim que ha de ser així i que no s'ha d'incrementar més. Mirin, la mitjana a Espanya és del 13,12%; a Alacant, el 49,38; a Almeria, el 13,54; a Astúries, el 8,95; a Barcelona, el 50,64; a Cadis, 31,75; a Cantàbria, 17,16... No es preocupin, m'he deixat Balears a posta, perquè, clar, és que a Balears és el 5,38%.

(*Remor de veus*)

El que menys edificació té en quilòmetre de costa cap endins en quant a densitat, i açò són dades aportades...; no són meves, no són meves. Vostès ara veguin-les, discuteixin-les, refacin-les diguin el que diguin, però açò són dades que són evidents.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, hauria d'anar acabant, per favor.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Per tant les nostres polítiques, Sr. President, són unes polítiques responsables, són unes polítiques que van encaminades a complir els nostres compromisos amb els ciutadans...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

...i nosaltres continuarem aplicant aquella màxima aristotèlica que...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

...en l'equilibri hi ha la virtut, i nosaltres intentarem mantenir aquest equilibri entre protecció i progrés.

Moltes gràcies.

(S'escolten algunes veus que diuen: "Molt bé!". Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé passarem a votació. Passam a votació.

28 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció, per la qual cosa no s'aprova la presa en consideració de la proposició de llei d'iniciativa legislativa popular.

(Intervenció inaudible i rialles)

V. Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment de tramitació directa i per lectura única al Projecte de llei RGE núm. 8238/06, de creació del Col·legi de Publicitaris i Relacions Públiques de les Illes Balears.

A continuació passam al cinquè punt de l'ordre del dia, que correspon a l'adopció de l'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment de tramitació directa i per lectura única del Projecte de llei RGE núm. 8238/06...

Un poc de silenci, per favor, si són tan amables.

(Intervenció inaudible)

Sí. ...d'aplicar el procediment de tramitació directa i per lectura única del Projecte de llei RGE núm. 8238/06, de creació

del Col·legi de Publicitaris i Relacions Públiques de les Illes Balears.

Abans de debatre aquest projecte de llei procedeix el pronunciament del Ple de la cambra sobre la proposta de la Mesa de tramitació directa i en lectura única. Aquesta presidència demana si es pot considerar aprovada per assentiment.

Queda aprovada per assentiment.

VI. Debat i votació, si n'és el cas, del Projecte de llei RGE núm. 8238/06, de creació del Col·legi de Publicitaris i Relacions Públiques de les Illes Balears.

Finalment passam al sisè punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i a la votació pel procediment de tramitació directa i amb lectura única del Projecte de llei RGE núm. 8238/06, de creació del Col·legi de Publicitaris i Relacions Públiques de les Illes Balears.

Per fixar posicions, pel Grup Parlamentari Mixt...; no vol intervenir. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Ramon té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé, aquesta és una tramitació d'un col·legi professional una mica atípica. Aquest col·legi professional ens va venir com a periodistes i publicitaris, va causar un gran malestar entre els periodistes, i s'ha retirat aquesta referència als periodistes i s'ha tornat a tramitar com a publicitaris.

Però continua tenint un dels greus defectes que tenia la primera tramitació i que fa que el nostre grup no hi pugui votar a favor. En un projecte de llei que té quatre articles, n'hi ha un que per a nosaltres és completament inacceptable: el requisit de col·legiació obligatòria per exercir la professió crec que és inacceptable i no es correspon tampoc al nostre entorn. Les altres dues comunitats que tenen creat aquest col·legi professional, que són Catalunya i el País Valencià, no tenen col·legiació obligatòria i nosaltres votarem en contra d'aquest projecte per aquest requisit de col·legiació obligatòria, que creim que està absolutament fora de lloc.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista..., cap intervenció. Pel Grup Parlamentari Socialista, Sr. Diéguez té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Debemos comenzar diciendo que si no se ha aprobado esta ley de colegios profesionales hasta ahora es porque el Gobierno ha estado en contra, ha estado fuertemente en contra durante 19 años en el Partido Popular, puesto que como hemos oído, si un gobierno no aprueba una ley durante el tiempo que está gobernando es porque está en

contra; lo hemos oído como tesis anterior, que no se han modificado leyes porque el Gobierno está en contra. Entonces hemos de partir diciendo que el Grupo Parlamentario Popular o el Partido Popular ha estado en contra de que exista este colegio porque en 19 años o algo así de gobierno, o como se quiera llamar, no han tenido en ningún momento la intención de sacar adelante una ley que se saca por lectura única y con un trámite tan mínimo como éste. Es decir, que no ha habido ni interés ni intención, aplicando la tesis que ha explicado ya antes el Sr. Font y que ha explicado también el Sr. Huguet, con más gritos pero con el mismo sentido y con la misma razón.

(Remor de veus)

Entrando en el fondo de esta ley también hay que decir que nuestro grupo ha aceptado la tramitación por lectura única ante la incapacidad del Gobierno para sacar leyes adelante, aunque sea un gobierno monocolor o con un pequeño tizne, porque es monocolor con una pequeña marquita, no ha sido capaz de sacar durante esta legislatura leyes, y en este momento el Grupo Parlamentario Popular está preparando, como ya veremos muy pronto, una alteración nueva de lo que es la normalidad reglamentaria para poder hacer, cuanto menos, el 70 o el 80% de las leyes que hizo un gobierno anterior que no se aclaraban entre sí. Éste no llegará ni al 70 ni al 80%, y eso que la oposición le permite tramitar leyes como ésta por lectura única.

(Continúa la remor de veus)

Y entrando en el fondo de este..., entrando en el fondo de este...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

...de esta ley...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor... Sí, sí.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Si me permite yo daré el argumento que da el Grupo Parlamentario Popular, el argumento del picor: cuando ven que hay una protesta el argumento del picor es que les pica, argumento inteligente que oímos aquí a menudo. Y si este argumento no les convence sacaré el segundo argumento que utiliza el Grupo Parlamentario Popular: *és que hi ha nervis*.

(Algunes rialles)

Bien, después de estos dos intelingentísimos argumentos, que son los que demuestran el elevado nivel de la oratoria del grupo que tenemos enfrente, entramos en la disposición transitoria cuarta...

(Més remor de veus)

Enfrente y delante, Sr. Cardona. Entramos en la disposición transitoria cuarta, que es la que genera nuestros mayores recelos hacia esta ley. Dice que, a pesar de que para estar colegiado en este colegio de publicistas y relaciones públicas hay que disponer de una licenciatura, hay que disponer de unos estudios determinados, se dice que pese a eso pueden pedir la incorporación al colegio en el término de dos años desde la fecha en la que comience a estar vigente esta norma aquellos profesionales que, sin estar en posesión de la titulación, es decir, gente que no tiene la titulación, haya estado teniendo ejercicio profesional como publicitario y relaciones públicas y que cuente con un título oficial legalmente obtenido. Es decir, que un relaciones públicas de una discoteca que tenga un título de patrón de embarcaciones de recreo podrá pertenecer a este colegio profesional. Así es.

(Remor de veus)

Así es. Es lo que dice la ley, no es lo que digo yo. Esto es lo que dice la ley, y esto es lo que ustedes nos traen aquí para su aprobación. Luego me sorprende que llamen insolventes, como ha llamado ya el Sr. Conseller a los 30.000 ciudadanos que presentaban aquí una proposición, porque técnicamente no estaba bien hecha, cuando no se gastan 100 millones en un informe. Aquí se gastan 100 millones de las antiguas, o las extintas, pesetas en un informe y nos traen leyes como ésta.

Es decir, que una persona que hay trabajado como relaciones públicas con un título oficial, no dice ni siquiera que sea idóneo o que sea semejante para la materia en cuestión, sino un título oficial cualquiera, no dice ninguno en especial, pues, ya digo, esto nos hace ser recelosos y sobre todo nos trae sobre la mesa una pésima redacción legislativa que va a permitir que este colegio no tenga por lo menos la coherencia académica que se suele exigir a todos los colegios. Nosotros entendemos que en la época de..., cuando empezó el gobierno del general Franco necesitaba abogados, por ejemplo, y lo que hizo fue que aquéllos que tuvieran algún curso de la carrera y que hubieran trabajado más o menos en cosas semejantes, pues les dio el título. Eso, en situaciones excepcionales, en situaciones excepcionales en la historia de España se ha hecho, es decir, cuando hay un cambio fuerte que precisa una serie de personas cualificadas que no se disponen, y entonces se les da una titulación que no tienen. Pero lo que se hace con esta ley, en estos momentos en que estamos, en nuestra altura democrática y de desarrollo, creemos que no es una cosa muy adecuada.

Por eso, señoras y señores diputados, y señores del Grupo Parlamentario Popular se lo decimos especialmente, por no estar conformes con el texto de este artículo, aunque también la colegiación obligatoria en este tema también nos parece que es excesivamente fuerte, es una materia en la que entendemos que no se explica muy bien y no está justificada la colegiación obligatoria en una materia como es la publicidad y las relaciones públicas, por todo eso nosotros no podemos dar voto favorable a esta ley.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez.

(Aldarull a la sala)

Pel Grup... Sí, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo humilment he de dir que no tenim aquesta ciència infusa del professor Diéguez i, per tant, humilment acceptam aquestes grans lliçons de saviesa i que ens esmeni la plana dels nostres pobres i magres coneixements, tant de tipus polític com de tipus legislatiu.

En qualsevol cas la nostra actitud, tot i acceptar aquesta brillant lliçó avui pronunciada, és d'acceptar aquesta proposta, i l'acceptarem perquè estam convençuts que és una proposta bona. Bé, jo el que he de dir i he de manifestar és que crec que val la pena que el Grup Parlamentari Socialista faci una reflexió profunda perquè no és bo que hi hagi revenges després d'un debat tan interessant com hi ha hagut, i sobretot quan se n'ha anat la premsa. Jo li recomanaria que emulés el Sr. Artur Mas, reproduís el vídeo i el Sr. Diéguez el repartís als mitjans de comunicació que no es troben avui en aquesta cambra...

(Remor de veus)

...perquè veurien de la seva brillantor oratòria, que val la pena tenir-la en compte un dia com avui.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Més remor de veus i aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Bé, senyores i senyors diputats, passam a votació.

(Continua la remor de veus)

30 vots a favor, 21 en contra, 4 abstencions, per la qual cosa queda aprovada la Llei de creació del Col·legi de Publicitaris i Relacions Públiques de les Illes Balears.

Senyores i senyors, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
